

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE
SEAL'S
Surprise Baby

kindle
worlds

RACHEL
MCNEELY

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Metnin telif hakkı ©2018 Yazar tarafından alınmıştır.

Bu çalışma Kindle Worlds yayıncılık programı aracılığıyla özel bir lisansla mümkün olmuştur ve Stoker Aces Production, LLC tarafından gözden geçirilmemiştir. Orijinal Özel Kuvvetler'de yer alan tüm karakterler, sahneler, olaylar, olay örgüsü ve ilgili unsurlar: Operation Alpha'da yer alan tüm karakterler, sahneler, olaylar, olaylar örgüsü ve ilgili unsurlar Stoker Aces Production, LLC'nin veya bağlı kuruluşlarının veya lisans verenlerinin münhasır telifli ve/veya ticari markalı mülkiyeti olarak kalır.

Kindle Worlds hakkında daha fazla bilgi için: <http://www.amazon.com/kindleworlds>

SEAL'in Sürpriz Bebeği

Kindle Dünyaları

Rachel McNeely

Kitap Hakkında

Daha çok Ayı olarak bilinen Jackson Langley, ekibini ailesi gibi görüyordu ve evliliği nadiren düşünüyordu. En azından Kayla Townsend'i Ace's Bar and Grill'in önündeki otoparkta kurtarana kadar. Kayla gizliden gizliye Jackson'la tanışmayı arzuluyordu ama erkeklere olan güvensizliği onu Jackson'dan uzak tutuyordu. Jackson onu kurtardıktan sonra Kayla gardını indirir ve birlikte geçirdikleri tutkulu bir gecenin ardından daha fazlası gelir. Adam aramayı kesince Kayla'nın eski güvensizlik korkuları geri gelir. Her şeyin bittiğinden korkar ve beklenmedik bir hamilelik her şeyi değiştirir. Jackson geri döndüğünde ve tehlike Kayla'nın peşini bırakmadığında, Jackson onu ve doğmamış çocuklarını güvende tutmak için her şeyi yapacaktır.

İçindekiler

[Kitap Hakkında](#)

[Bölüm 1 Bölüm](#)

[2 Bölüm 3](#)

[Bölüm 4 Bölüm](#)

[5 Bölüm 6](#)

[Bölüm 7 Bölüm](#)

[8 Bölüm 9](#)

[Yazar Hakkında](#)

Birinci Bölüm

Aces Bar and Grill bir Cuma gecesi her zamanki gibi Navy SEAL'lar ve bir SEAL'la tanışmak isteyen kadınlarla doluydu. Jackson Langley müzik ve sesler kulak zarlarını hırpalarken arkasına yaslandı ve soğuk birasını yudumladı. Evde müzik dinlemeyi tercih ederdi ama ekibinin başı olarak adamlarıyla sosyalleşmesi gerekiyordu. Ekibi ona Ayı lakabını takmıştı çünkü bir görevden döndüğü ilk gece onu rahatsız ederlerse ne kadar huysuzlaşırdı.

Jackson en iyi arkadaşlarından biri olan Matthew Steel'in ya da ekibinin ona taktığı isimle Wolf'un yanına oturdu. Wolf, genç erkekler kadınlarla dans ederken, bilardo oynarken ve genellikle daha gürültülü olurken onlara sırtıyordu.

"Hiç bu adamlar kadar ukala olduk mu?" Bear sordu.

Wolf ona baktı. "Evet. Hatırlıyor musun, Aces'teki ilk gecelerimizden birinde ufak bir laf yüzünden kavga çıkarmıştım. Takım arkadaşlarımız da bize katıldı ve bir aylığına buradan atıldık."

Bear omuz silkti. "Renkli geçmişimiz kesinlikle pek çok kavgayla dolu. Caroline bu gece nerede?"

Wolf birasını devirdi, bir yudum aldı, garip bir şekilde rahatsız görünüyordu ve "İş yerinden biri Caroline'i bebek partisine davet etti," dedi.

"Ve onsuz ne yapacağını bilmiyorsun. Çok kırbaçlanmışsın." Bear sırtı ve elini salladı. Kafa.

Wolf sandalyesini tekmeledi ve Bear'ın diz kapağını kıl payı sıyırdı. "Kapa çenenin. Karımı özledim, aş artık bunu.

Uzakta olduğumuz onca gün boyunca her dakikaya değer veriyorum. Caroline da aynı şeyi hissediyor. Arkadaşı Caroline'la ne kadar yakın olduğumuzu bildiği için bana bir davetiye bile gönderdi." Wolf sahte bir ürperti gösterdi. "Bir bebek partisinde tek erkek olmayı hayal edebiliyor musun?"

Bear ürpererek karşılık verdi. "Hayır, yapamam. Ayrıca, sana sadece saçmalıyorum. En iyi yaptığım şey bu." Bear odanın etrafına göz gezdirdi. Yan kapı açıldı ve Bear uzun boylu, siyah saçlı bir kadının yanında daha kısa boylu bir sarışınla içeri girdiğini fark etti. Kadın eğilip sarışına bir şeyler söyledi ve sarışın başını şiddetle hayır anlamında salladı. Esmer kaşlarını çatı ama sarışını kalabalık odaya kadar takip etmeye devam etti. Diğer iki kadın ayağa kalktı ve masalarına katılmaları için el salladı.

"Hoşuna giden bir şey gördün mü?" Wolf sordu. "Ya da daha doğrusu birini?"

Bear ona doğru baktı. "Belki. Ara sıra yuva kurmayı düşündüğüm oluyor. Senin Caroline gibi bir kadın bulmak isterdim. Ama sonra özel zamanımı ne kadar çok sevdiğimi hatırlıyorum."

"Bu kariyerde evlilik her zaman yürümez. Jake'in ekibi yakın zamanda iki boşanma yaşadı."

"Siz ve ekibiniz şanslı görünüyorsunuz."

"Doğru, ama dikkatli olun. Çoğu kadın bizim yaşam tarzımızı kaldıramaz." "İyi tavsiye, yaşlı adam," diye alay etti Bear.

"Sen kime yaşlı diyorsun? Otuz yaşındasın."

Bear fark ettiği kadınların oturduğu masaya tekrar baktı. Uzun boylu esmer hariç herkes dans ediyordu. "Sanırım birini dansa kaldıracam." Ayağa kalktı, gerindi ve hızlı adımlarla odanın içinde yürüdü.

Kayla Townsend rüyalarının erkeğinin kendisine doğru geldiğini görünce ürperdi. Arkadaşları, Bear adındaki yakışıklı SEAL'e aşık olduğu için onunla dalga geçiyordu. Yakın arkadaşı Cheryl ile buraya her gelişinde, Kayla onun orada olup olmadığını görmek için etrafına bakıyordu. Onu haftalardır görmemişti. Belli ki ekibi üsse geri dönmüştü. Cheryl ona dün gece onlarla birlikte olmadığını söylemişti ama arkadaşlarından biri Bear'ın görevden döndükten sonraki ilk gece içine kapandığını söylemişti.

Cheryl, Kayla'nın bu gece onunla gitmesi için ısrar etti. Dans pistine baktığında arkadaşlarının hepsinin sırtıttığını gördü.

"Merhaba."

Hayallerindeki adam ona yaklaşmış ve yanında diz çökmüştü. Ağzı kurudu. Onun nefis kokusunu içine çekti ve kalp atışları hızlandı. Kayla söyleyecek bir şey bulamadı. Adam bu kadar yakinken nefesini kesmişti. Tüm o kaslar ve güzel mavimsi gri gözleri. Aman Tanrım.

"Sen iyi misin?"

Kayla yüzünün olgun bir domates gibi kızarmış olması gerektiğini biliyordu. Başını evet anlamında salladı. "Elbette. Beni korkuttun."

"Üzgünüm, seni dansa kaldırmak istiyordum. Müzik değişti ve grup güzel bir slow şarkı çalıyor."

"Hayır, teşekkürler."

"Kötü bir dansçı değilim. Söz veriyorum ayak parmaklarına falan basmayacağım." Adam sırtıttığında, kalbi göğsünde sert bir şekilde ters döndü.

"Dans etmek istemiyorum."

Bear geniş omuzlarını silkti ve ayağa kalktı.

Neden gitmesin ki? Onu çekici bulabilirdi, hem de inanılmaz derecede, ama ona göre bir

SEAL'le çıkmak kırık bir kalp demektir. Tek gecelik bir ilişki umabileceğinin en iyisiydi ve

ona göre değildi. Önceki ilişkilerinde yeterince hayal kırıklığına

uğramıştı. "Tamam, rahatsız ettiğim için özür dilerim."

"Sorun değil." Başını salladı ama ona bir daha bakmadı. Onu reddederken kalbi biraz kırılmıştı ama artık daha iyiydi. Öyle değil miydi?

* "Şansın yok mu?" Kurt, Ayı döndüğünde

sordu.

"Garip, ilgilenilebileceğini düşünmüştüm. Öyle bir bakışı vardı ama çok net bir şekilde hayır dedi." "Belki de SEAL'in sevip terk etme konusundaki ününü duymuştur. Hepimiz bir kere yaptık.

zaman ya da başka bir zaman."

"Her neyse."

Kurt ayağa kalktı. "İşte leydim geliyor. Hoşunuza gidebilecek birine göz kulak olmasını söyleyeceğim." "Zahmet etmeyin. Kendi kadını bulabilirim."

Wolf öne çıktı ve kollarını Caroline'e dolayarak onu iyice öptü. Sonra Caroline'in onlara katılması için bir sandalye çekti ama Caroline oturmadan önce Bear ayağa kalktı ve ona sarıldı.

"Seni görmek güzel Caroline."

"Matthew bana hepinizin eve sağ salim döndüğünü söyledi.

Çok sevindim." "Ben de öyle. Bizim için endişelendiğin için teşekkürler."

"Takımınızı sevdiğimi biliyorsunuz ve siz Matthew'un en yakın arkadaşlarından birisiniz."

"Bear kendine bir kadın bulabileceğini düşünüyor. Aslında Abe ve Cookie'nin durduğu yerin yanındaki masada oturan esmer kıza kendisiyle dans etmesini teklif etti."

Caroline onun bahsettiği yöne doğru baktı. "Onu daha önce görmüştüm. Pek dans ettiğini sanmıyorum. Dedikodulardan duydum tabii."

"Elbette," dedi Wolf. Caroline yüzünü ona çevirdi.

"Her neyse, yakın bir arkadaşıyla geliyor. Tek gecelik ilişkileri duymuş. Sanırım bu fikirden hoşlanmadı. Onu suçlayamam. Kaynaklarıma göre, SEAL'lerden birine de aşık olmuş ama kim olduğunu kimse bilmiyor. Arkadaşı garsona onun adını söylemeyi reddetmiş."

"Belli ki ben değilim." Bear sırtı ve sandalyesini geriye itti. "Ben evimin huzur ve sessizliğine geri dönüyorum. İkinizle yakında görüşürüz."

"Öyle olsa iyi olur," dedi Wolf. "Peki şimdi yaşlı adam kim?" Bear kapıdan çıkarken sırtı ve el salladı.

Kayla, hayalindeki SEAL ile dans etmeyi reddettikten sonra ayrılmaya karar verdi. *Ben bir aptalım. Bir daha asla sormayacak.* Arabasına doğru yürürken başı öne eğikti. *Aptal, tek şansım ve ben*

Donup kaldım. On altı yaşında değilim. Kendimi tekmelemek isterdim.

Aniden, karanlığın içinden bir adam onu arkasından yakaladı. Bir kolu boynuna dolanmış, diğeri de belini sıkıca sarmıştı. *Lanet olsun, dikkatim dağıldığı için başıma bunlar geldi.* Adamın bacaklarına arkadan tekme atmaya çalıştı. Yüksek topuğu adamın bacağına çarptı.

"Lanet olsun, böyle devam edersen seni bayıltacağım."

Başını yana çevirdi ve elleriyle adamın kolunu yukarı itti. Adamın kolu bir an için kadının beline dolandı ve kadın adamın elinden zorlukla kurtulmayı başardı. Görünüşe göre, adam onun karşılık vermesini beklememişti.

"Lanet olsun sana." Kız çok uzaklaşmadan gömleğinin yakasını yakaladı.

"Şimdi sana kimin patron olduğunu göstereceğim." Onu kendine doğru çekti ve yumruğunu ona vurmak için geri çekti. "Hayır, yapamazsın." Bear adamı geriye doğru çekti ve iki kez sertçe yumrukladı. Adam yere düştü.

bir yığın halinde. Bu sırada birkaç adam daha onlara doğru koşuyordu.

Bear adamlardan birine, "Polisi ara," dedi ve sonra Kayla'ya döndü. "Yaralandın mı? Kapıdan çıktığımda onu seni tutarken gördüm. Elinden kurtulmuşsun. Akıllı kadın." "Yıllar önce aldığım bir kendini savunma dersinden aklımda kalan tek şey buydu. Sayende iyiyim."

Bear daha yakından baktı. "Karanlıkta seni tanıyamadım ama sen dans etmeyen kadınsın." Ona sırtıttı ve siren sesleri duyduklarında etrafına bakındı.

Yerdeki adam inledi ve ayağa kalkmaya çalıştı. Bear ayağını adamın sırtına koydu. "Yerinde olsam orada kalırdım."

"Ne oldu?" diye sordu ilk polis memuru.

Kayla açıkladı ve Bear kendi rolünü ekledi. Seyircilerin çoğu gitmişti. Memurlar saldırganı arabalarına bindirdiler ve hem Kayla'dan hem de Bear'dan aldıkları bilgileri not ettiler. "Gelip bir ifade doldurmanız gerekecek."

Arabayı sürdükten sonra Bear Kayla'ya döndü, "Arabana kadar seninle yürüyeceğim ve eve sağ salim vardığından emin olmak için seni takip edeceğim."

"Arabam bu şeridin yanındaki şeritte. Ama araba kullanmak istediğimi sanmıyorum. Taksi çağıracağım. Arkadaşımın akşamını mahvetmek istemiyorum," dedi ve ayın bulutların arkasından çıktığı aynı anda ona baktı ve gözleri onunkilerle buluştu. İkisi de konuşmadı, sadece birbirlerine baktılar. Evli arkadaşlarının doğru kişiyle tanıştıklarında ona anlatmaya çalıştıkları şey bu muydu? Belki de onlara gülmekle hata etmişti. *Daha önce hiç kimseden bu kadar etkilenmemiştim ama lise yıllarımdan beri kimseye aşık olmamıştım.*

Bear onun yüzünü ellerinin arasına aldı. Yavaşça eğildi, onu öptü ve kollarının arasına çekti.

Kız gözlerini kapatmıştı ve adam onun göz kapaklarını, yanaklarını öptü ve kulak memesini dişledi.

Kalbi hızla çarpıyordu. Hareket etti, böylece vücutları mümkün olduğunca yakındı. Kolları Bear'ın boynuna dolandı ve göğüsleri onun kaslı göğsüne yaslandı.

"Neden seni eve bırakmıyorum? Yarın gün ışığında geri gelir ve arabayı alırsın." "Tamam," dedi ve sesindeki nefes darlığını duydu.

Arabasına doğru birkaç sıra yürüdüler. Kolunu kızın beline doladı, sonra yolcu koltuğuna oturmasına yardım etti ve sürücü tarafına doğru yürüdü.

Kayla'nın kafasında uyarı işaretleri belirdi ama o bunları görmezden geldi. Onun kendisine zarar vermeyeceğini biliyordu ve hayatında bir kez olsun gerçekten istediği şey için elini uzatmıştı. Emniyet kemerini tuttu ve onu bağladı. Sonra koltuğunda geriye yaslanmadan önce, koyu renk gözleri onunkilerin derinliklerine baktı.

"Yolda benim evime uğramaya ne dersin? Rahatlatıcı bir müziğim, iyi bir şarabım var ve söz veriyorum istemediğin hiçbir şeyi yapmayacağız."

Kayla evet dediğini duyunca şaşırdı. Adamın arabayı çalıştırıp geri geri gitmesini izledi. *Delirdim mi ben? Ben her grubun en temkinli olanıyım. Ona tekrar baktı. Umurumda değil. Orada olanları hiç yaşamadım ve başkaları için olduğu gibi benim için de aynı anlama gelip gelmediğini göreceğim.*

Fazla uzaklaşmadan güzel evlerden oluşan sakin ve bakımlı bir mahalleye girdiler. Daha çok evli bir çiftin oturacağı türden bir evdi. Bir dönüş daha yaptı ve köşedeki bir arsanın garaj yoluna girdi.

"Büyük bir ev. Daha önce evli miydiniz?"

"Hayır, üstten uzakta, erkeklerin cumartesi günleri çimleri kestiği ve çocukların koşup oynadığı normal bir mahallede olmak istedim."

"Tanıştığım çoğu bekar erkeğin tam tersi. Her şeyin olup bittiği yerin ortasında bir apartman dairesi istiyorlar."

"Onların çoğundan çok farklı bir işim var. Burada yaşamak, dışarıda insanların işe gittiği ve çoğu zaman hayatlarının mutlu, üretken ve güvenli olduğu normal bir dünya olduğunu hatırlamama yardımcı oluyor."

"Sanırım biraz anlıyorum. Ama çoğumuz sizin ve ekiplerinizin neler yaşadığını asla tam olarak bilemeyeceğiz. Birbirinize sataşmayı sevmenize rağmen arkadaşlarınızla ne kadar yakın olduğunuzu fark ettim."

"Gözlemci bir kadınsın." Bear dışarı çıktı ve kapıyı açmak için onun yanına geldi. "Hazır olduğunda seni eve götürmek için arabamı dışarıda bırakacağım." Kolunu ona doladı ve kapıya kadar eşlik etti. İçeri girdiklerinde hafif bir müzik çaldı ve geniş oturma odasına doğru ilerledikçe ışıklar yavaş yavaş yandı.

"Burası çok güzel ve huzurlu."

"Oturun. Ben içkilerimizi getireyim. Beyaz ve kırmızı şarabım var." "Beyaz, lütfen. Kırmızı şarap başımı ağrıtıyor."

Yaklaştı ve elini kızın alnında gezdirdi. "Beyaz olacak. Bu gece zaten çektiğin acıdan daha fazlasını çekmene gerek yok."

Kayla onun odadan çıkışını izledi. Etrafına bakınırken şöminenin önündeki kanepeyi seçti. Sanki yakılmaya hazır bir şekilde ayarlanmış gibi görünüyordu.

Başını minderlere yasladı ve müzik onu büyülerken gözlerini kapattı.

Dikkatli olmanız iyi olur. Burası baştan çıkarılmak için mükemmel bir ortam. Kayla'nın temkinli beyni onu uyardı. *Benim için sorun değil. Biriyle birlikte olmayalı çok uzun zaman oldu ve beni baştan çıkarmasını en çok istediğim adam o.* Kayla kendi kendine gülümsedi. Arkadaşları şu anda onu tanıyamazdı.

"Ah, bir gülümseme. Daha az stresli hissediyor olmalısınız."

"Öyleyim. Müzik zevkinize bayılıyorum. Bu odanın dekorunu sen mi seçtin?"

Güldü. "Lütfen, ben bir erkeğim. Nereden başlayacağımı bilemem. Ama dekoratöre ne istediğimi anlattım ve o da bunu başardı."

"Bütün evi o mu yaptı?"

"Çoğunu."

Bear ona şarap kadehini uzattı ve kendi kadehini masaya koydu. "Biraz atıştırmalığım var. Hemen geliyorum.

geri."

"Bu kadar zahmete girmene gerek yoktu."

"Ben yapmadım. Bunlar donmuştu. Tek yapmam gereken onları fırına koymaktı."

Adamın odanın öbür ucuna doğru yürüyüşünü izledi. "Kahretsin, çok yakışıklı," dedi alçak sesle

"Bunu duydum," dedi odadan çıkarken.

Geri döndüğünde atıştırmalıkları kanepenin önündeki masaya koydu ve ateşi yaktı. Sonra da Kayla'nın yanına oturdu ve kadeh kaldırmak için bardağını kaldırdı.

"Aces'teki en seksi kadını kurtarabileceğim çok güzel geceler."

"Pek seksi sayılmaz, yoksa etrafına pek bakmadın."

"Evet, bu yüzden seni dansa davet ettim." Öne doğru eğildi ve kızın burnunun ucunu öptü.

Sonra arkasına yaslandı ve şarabından bir

yudum aldı. "Neden erken ayrıldın?"

"Seninle dans edemediğim için utanıyordum. Gerçekten kendime

kızdım." "O zaman neden hayır dedin?"

"SEAL'lerden herhangi biriyle ilişkiye girmekten kaçındım. Çok sık gidiyorsun ve bu çok yaygın.

Hepiniz tek gecelik ilişkileri tercih ediyorsunuz ama ben etmiyorum." Ona yaklaştı ve bardağını masaya geri koydu.

"Şımarmadığımı söyleyemem ama sadece kadın neye bulaştığını biliyor ve öyle istiyorsa. Pek çok kadın ciddileşmemeyi tercih ediyor. Yine de, madem böyle hissediyorsun, neden bu kadar sık geliyorsun? İtiraf etmeliyim ki ben de dahil olmak üzere yaşlı erkekler artık tek gecelik ilişkiler yaşamak istemiyor." Parmaklarını kadının uzun kumral saçlarında gezdirdi.

Ona doğru baktı. Kalbi göğsünde çarpıyordu ama korkudan değil. "Sanırım siz yaşlı adamlardan birinin daha fazlasını isteyebileceğini umuyordum."

"Peki daha fazlası ne anlama geliyor?"

"Birbirimizi tanımak için bir şans."

Döndü ve ona bakmadan önce bardağını boşalttı. Ayağa kalktığı anda onu da yanına çekti ve bardağını kenara koydu. "Benim için daha fazlası genellikle evde olduğum süre anlamına gelir. Daha uzun süre için asla söz vermem." Bear onun yüzünü kavradı ve çenesini, burnunun ucunu, yanaklarını ve son olarak da ağzını öptü. Kızın nefesi kesildi ve Bear'ın dili içeri kayarak onunkine karıştı.

Geri çekildiğinde gözlerinin içine baktı. "Seni istiyorum ama bu geceki koşullardan faydalanmak istemiyorum. Seni eve götüreceğim, yarın akşam yemeğe gideriz ve nasıl hissettiğine bakarız."

"Nasıl hissettiğimi biliyorum. Uzun zamandır seni izliyordum. Daha fazla beklemek istemiyorum." Bu sözleri söyler söylemez yüzü utançtan kıpkırmızı oldu.

"Emin misiniz?"

Derin bir nefes alan Kayla bir an için gözlerini kapattı ve sonra ona yaklaştı. Parmak uçlarına kalktı ve onun çenesinin kenarını ısırdı. "Çok eminim."

Bear onu kollarına aldı ve yatak odasına götürdü. Evin arka tarafındaydı ve aynı müzik onun odasında da çalıyordu. Onu nazikçe yatağa oturttu.

"Ne zaman durmamı istersen, söyle."

Kayla başını salladı. Adamın gömleğini çıkarışını izledi. Sırıttı.

"Yavaş yavaş başlayacağız." Yanına oturdu ve bluzunun düğmelerini çözmeye başladı. Bunu yaparken, arkasında ateşten bir iz bırakarak tenini öptü. Kısa süre sonra gömleğini yana fırlattı ve dantelli sütyenini açmak için etrafına uzandı.

"Çok güzel," dedi sütyeni bluzunun önüne fırlatırken. "Fırfırlı sütyeninden bahsetmiyorum." Kadının dolgun göğüslerini avuçlarının arasına aldı ve her birini öptü.

Jackson başını kaldırdı. "Devam etmek istediğine emin misin? Ne zaman durmamı istersen söylemen yeterli. Seni şimdi eve götürebilirim ve birbirimizi tanımak için daha yavaş ilerleriz."

"Lütfen benimle seviş."

Duygusal dudaklarında bir gülümseme kıvrılırken gözleri karardı. "Yapacağım." Ayağa kalktı, soyundu ve komodinin çekmecesinden bir prezervatif çıkardı.

Kayla yutkundu. Kalçasındaki ve omzundaki yara izlerine rağmen çok güzeldi. Prezervatifi fark edince, "Çok konuşmadık ama çocuk sahibi olamam," dedi.

Ona şöyle bir baktı. "Bu hâlâ her zaman yaptığım bir şey. Ben temizim ama sen nasıl emin olabilirsin ki? Bırakmak isterdim ama henüz değil."

"Ben de iyiyim ama aynı fikirdeyim. Birbirimizi pek tanımıyoruz." "Ama aramızda bir şeyler var." Kaşlarını kırıştırdı.

"Hayatımı kurtardın." *Daha önce ay ışığında birbirlerine baktıklarında neler hissettiğini ona söylememe gerek yok. Bir erkek olarak, muhtemelen deli olduğumu düşünecektir.*

"Artık konuşmak yok. Seni soyacağım ve her yerinden öpeceğim."

Yatağın üzerinde oturduğu yerde, ayaklarının dibinde diz çöktü. Elleri nazikti. Jackson onun boynunu ve omuzlarını öptü ve kıyafetleri yok olana kadar aşağıya doğru öpücüklerle devam etti. Tüm vücudu titredi ve kanı sıcaktan cızırdadı. Sonra ayağa kalktı ve hızla tüm giysilerini çıkardı.

"Soyunmana yardım etmeme izin vermedin." "Bu sefer özellikle leydim için."

Kayla yatakta uzanırken ona doğru uzandı. Vücudunu onunkine yasladı ve geniş göğsünü öpmeye ve meme uçlarını ovmaya başladı. Adamın nefes alış veriş hızlandı ve başını göğsüne koyduğunda kalbi kulağına çarpmaya başladı. Kayla çenesini yukarı kaldırdı ve ona baktı. "Bu sadece benim için olmayacak. Artık kontrolü ben alıyorum."

Şaşırtıcı bir şekilde, ona izin verdi. Güçlü çenesinin kenarını ısırды ve kulak memesini dişledi, ancak aşağı inip taş gibi sert karnını öptüğünde onu durdurdu.

Jackson onu yukarı çekti ve altına aldı. "Bu sefer senin için demiştim. Ciddiydim." Yavaşça içine girdi ve tüm bu süre boyunca yüzünü izledi. "Çok gerginsin. Sakin olacağım."

Seviştikleri her seferinde de öyle yapmıştı. Acı çekiyordu ama daha önce hiç kimseden böyle bir sıcaklık ve ilgi görmemişti. Düşünceleri onu uyandırdı. Yarı uykuluydu. Perdelerin kenarlarından süzülen ışığı gördü. Yataktan sürünerek çıkmaya başladığında, adamın eli onu yakaladı.

"Gizlice kaçmak yok. Kahvaltı hazırlayıp seni eve götüreceğim. Daha sonra arkadaşlarımdan biri benim arabamı kullanacak ve ben seninkini evine götürürken beni takip edecek. Ama şimdilik, bir kez daha şans dilemeye ne dersin?"

Gölümsedi ve yaklaştı. "Pekâlâ, bir kez daha ve sonra kahvaltı. Açlıktan ölüyorum."
"Ben de senin için."

Bear arabasını garaja park etti ve Wolf'un beklediği arabasına doğru yürüdü. "Ona anahtarları verip hemen çıkacağım."

"Olsan iyi olur, yoksa Caroline ikimize de kızacak. Seni suçlayacağım."

Bear kıkırdarak çimenlerin üzerinden geçti ve kapıyı çaldı. Kayla hemen açtı.

"Arabayla geldiğini gördüm. İçeri gelebilir misiniz? Size kim yardım ediyorsa bize katılabilir. Taze bir cezve kahvem var."

"İsterdim ama Wolf eve dönmek istiyor. Yarın akşam birlikte yemek yemeyi planlasak nasıl olur? Seni acele ettiriyormuşum gibi görünebilir. Acele ettiriyorum. Ne zaman bir göreve çağrılacağımızı asla bilemeyiz."

"O zaman yarın gece kulağa hoş geliyor."

Bear öne doğru eğildi ve elini onun boynuna doladı, sonra da onu kendine doğru çekti. Geri çekilmeden önce onu iyice öptü. "Seni altı gibi alırım. Bu iyi bir zaman mı?"

"Saat altı buçuk olsun. Beşten önce çıkmam." Geri çekildi ve el salladı.

"Görüşürüz o zaman."

Kurt arabadan indi ve yolcu koltuğuna geçti. Bear sürücü koltuğuna otururken, "Kendi arabamı kullanmak istersin diye düşündüm," dedi. "Görünüşe göre kendine bir hanımefendi bulmuşsun."

"Belki, henüz erken. Hepimiz ilk tanıştığımızda en iyi tarafımızı gösteririz." "Onu nasıl kurtardığını duydum."

"Evet, benimle dans etmeyi reddeden oydu." Bear geri çekildi ve Wolf'un evine doğru yöneldi.

"Gerçekten mi? Ne tesadüf. Sanırım reddedildiği için onu affetmişsin."

"Doğru."

"Önümüzdeki Cumartesi tüm erkekler, eşler ve arkadaşlar için bir barbekü partisi vermeyi planlıyoruz. Neden ona sizinle gelmesini söylemiyorsunuz? Onunla tanışmak isteriz."

"Olabilir. İşlerin nasıl gideceğini göreceğiz. Kayla davetimi kabul ederse sana haber veririm." Wolf'u indirmek için durduğunda Caroline dışarı çıktı ve "İçeri gel" diye bağırdı. "Teşekkürler ama evimi temizlemem gerek."

"Pazar günü mü?" diye sordu.

"Yarın akşam yemeğine bir bayan gelecek."

"Ah, bir nedeni olması gerektiğini biliyordum, gerçi sen genelde bekar erkeklerin çoğundan daha temizsin. Onu gelecek Cumartesi pikniğe davet et."

"Teşekkürler, Wolf bize sordu bile. Bakarız. Hoşça kalın." El salladı ve Caroline daha fazla soru sormadan aceleyle oradan ayrıldı. Erkeklerin çoğu onu takma adı olan Ice ile çağırıyordu ama

ona Jackson dediği için, o da en başından beri ona gerçek adıyla hitap ediyordu. Tatlı bayan, o ve Wolf şanslıydı. Onlar

mükemmel bir çift gibi görünüyordu. *Umarım yuva kurduğumda ben de o kadar şanslı olurum.*

Evde, oturma odasını düzeltti ve yatak odasına gitti. Çarşafı yatağın üzerinden çektiğinde, onun kokusunu içine çekti. Çarşafı ve yastık kılıflarını çamaşır makinesine koymayı bitirdikten sonra yatak odasına geri döndü ve arka bahçeye bakan perdeleri açtı.

Kahretsin, evde olmak ve bir bataklıkta sivrisineklerle savaşarak zavallı bir uyuşturucu baronunun ortaya çıkmasını beklememek çok güzel. Dün gece hoş bir sürpriz oldu. Wolf'a katılmadan önce neredeyse Kayla'yı tekrar kollarıma alacaktım. Garip, bu ben değilim. Genelde kapının kapandığını görmeye ve istediğimi yapmakta özgür olmaya hazırım.

Başını sallayan Bear mutfağa doğru yürüdü. Dün erken saatlerde birkaç bulaşığı yıkamış ve bulaşık makinesine koymuştu. Mutfak geri kalanını toparlamakla meşgul oldu ve garip düşüncelerini bir kenara itti. *Birkaç arkadaşımı arayıp bu akşam atış poligonunda bana katılmalarını isteyeceğim.*

İkinci Bölüm

Saate bakan Kayla, giyinmeyi bitirmek ve kapıdan çıkarken termosuna kahve doldurmak için acele etti. Dün gece az uyuduğu için buna ihtiyacı olacaktı. Polisten bir telefon almıştı. Bugün bir ara gelip Cumartesi gecesi tam olarak ne olduğunu anlatmasını istiyorlardı. Şimdi hem geç kalacak hem de randevusu için erken çıkmak zorunda kalacaktı. Kayla bilgisayar uzmanı olarak yaptığı işi seviyordu ve bunu tehlikeye atacak bir şey yapmak istemiyordu.

Kayla parmaklarını direksiyona vurdu. Trafik yoğunlu ve bu onun üçüncü kırmızı Işık.

Kayla işteyken meşgul olmaya ve polisle olan randevusunu unutmaya çalıştı. Jackson'la akşam yemeği. Evden ayrıldığından beri aklından çıkmıyordu.

Dün gece uyanık ve huzursuz olmadığı zamanlarda hep onu hayal etmişti. O gittiğinde ve her şey bittiğinde bununla nasıl başa çıkacaktı? Harika bir gülümsemesi ve muhteşem mavi gözleri vardı. Pazar günü uzaklaşmaya başladığında ona göz kırpmıştı. Daha sonra aradığında, seksi sesi ayak parmaklarının kıvrılmasına neden olmuştu. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve gözlerini kapattı.

"Gece geç mi yattın?" diye sordu patronu.

Doğruldu ve dirseğini masasının kenarına vurdu. Kayla söylemeye başladığı küfrü tuttu.

"Seni bir arkadaşım ile tanıştırmak istiyorum. Öğle yemeğine çıkıyoruz. Bizimle gel ve bir şeyler ye."

Patronu daha yaşlıydı ve Kayla'ya bir anne gibi bakmak istiyordu. Kayla'nın doğru kişiyi bulacağı umuduyla onu birkaç erkekle tanıştırmıştı. Sekiz yıl boyunca Bayan Terrell için çalıştıktan sonra, patronunun iyi niyetli olduğunu biliyordu. Kayla çantasını kaptı ve Bayan Terrell'ı takip etti. Terrell'ı ofisine.

"Kayla Townsend, Jackson Langley ile tanış."

Rüya görüyor olmalıydı. Gülen mavi gözlü adam hayalindeki adamdı.

"Yemin ederim bunu planlamamıştım ama belli ki kaderimizde bu geceden daha erken tanışmak varmış." Bayan Terrell şaşkın görünüyordu. "Birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Bu hafta sonu tanıştık," dedi Bear sırtarak ve göz kırparak. "Ve bu gece için planlarımız var."

Kyla neredeyse patronunun kafasında dönen çarkları görebiliyordu. Onları daha fazla bir

araya getirmenin bir yolunu düşünüyordu.

"Pekala Kayla," dedi Bayan Terrell. "Jackson benim vekil oğlum. Oğlum Bill öldüğünde yıkıldığımı biliyorsun. SEAL'lar olarak Bill ve Jackson farklı ekiplerde olmalarına rağmen iyi arkadaşlardı. Jackson son iki yıldır kocama ve bana göz kulak oldu."

Kayla Jackson'a baktı ve yanaklarının kızardığını görünce şaşırdı. Kolunu Bayan Terrell'a doladı. "İkimiz de sevdiğimiz birini kaybettik. Onun oğlu ve bir yıl sonra da ben annemi kanserden kaybettim. Birbirimize yardım ediyoruz." Bayan Terrell'in başının üstünü öptü. "Hadi yemeğe gidelim. Açlıktan ölüyorum."

"Burada kalıp birlikte vakit geçirmenize izin versem iyi olacak."

"Saçmalık." Bayan Terrell Kayla'nın kolunu tuttu. "İnzivaya çekilmişsin ve daha fazla dışarı çıkman gerekiyor."

Jackson başının üzerinden Kayla'ya sıırttı.

"Madem ısrar ediyorsun, tamam."

"İstiyorum."

Restoranda Kayla, Jackson'ın Bayan Terrell'a menü ve ne sipariş edebileceği konusunda takılmasını izledi. Kayla'nın patronunun sevmediğini bildiği yemekleri önermişti ve Jackson'ın da onun tercihlerinin farkında olduğundan şüpheleniyordu. Ama Bayan Terrell onun önerilerini dikkate alıyormuş gibi yapar, sonra da gerçekten istediği şeyi sipariş etmeden önce gülerdi. Belli ki bir süredir arkadaşlardı.

Sonra dikkatini ona çevirdi. Ona her baktığında kalbi hızla çarpıyordu. "Sana ne çekici geliyor?"

"Çok aç değilim." *Sen hariç. Kahretsin, yüzüm ısınmaya başladı.*

"Güzel salataları var, Kayla. Çok fazla kilo vermişsin."

Kayla aceleyle, "Küçük bir salata ve yarım tavuklu sandviç sipariş edeceğim," dedi. İlgi odağı olmaya devam etmek istemiyordu.

Siparişlerini verdikten sonra patronu ve Jackson'ın çeşitli konular hakkında konuşmalarını dinledi. Onu konuşmanın içine çekmeye çalıştılar ama çoğunlukla dinledi. Bu, Jackson'ı daha iyi tanımasına yardımcı oldu.

Bayan Terrell, "Evdeki ilk gününüzü evinizde geçirdiğinizden eminim," dedi. "Kitaplar, müzik ve yalnızlık yerine eve dönmek için hoş bir hanım bulmalısın."

"Yalnızlığa ihtiyacım var. Anlıyorsunuzdur."

"İstiyorum ama bana şımartacak torunlar vermeni çok isterim." Kayla'ya baktı. Kayla sessizce masanın altına girip gözden kaybolmak istedi.

Jackson gülümsedi. "Utanmana gerek yok. Ne zaman birlikte olsak kırk yaşın altındaki herkese bunu yapar."

"Bilmiyorum."

Jackson Bayan Terrell'a baktı ve kaşlarını kaldırdı.

"Şey, belki, belki, bazen."

Cevabına güldüler. "Bir bayana çıkma teklif ettiğimde onu daha yakından tanımak isterim. Eğer evlenmeye karar verirsem, seçim bana ait olacak." Jackson Kayla'ya göz kırptı ve Bayan Terrell'in yüzünün yan tarafını öptü.

"Bazen sesi Bill'e çok benziyor." Bayan Terrell onun bacağını okşadı.

Kayla zar zor yemek yiyebiliyordu. İkisi ve ilişkileri onu büyülemişti.

"Ailen yakınlarda mı yaşıyor?" Jackson sordu. "Seninle birlikte Aces'e gelen sarışın kadının arkadaşın olduğunu duydum."

"Ara sıra bir grup arkadaşımın Aces'e gidiyorum. Ailem Washington DC'de yaşıyor."

"Arkadaşlarını orada sık sık görüyorum. Neden her zaman onlarla gitmiyorsun?" diye sordu Jackson.

Kayla omuz silkti. "Biriyle çıkıyordum ama ayrıldık. Sonra bir süre Aces'ten uzak durmaya karar verdim."

"Geçen gece gittiğine sevindim. Ama sonu çok kötü bittiği için üzgünüm."

"Ne oldu?" Bayan Terrell sordu ve onlara baktı.

"Arkadaşlarımdan önce ayrıldım ve bir adam bana saldırdı. Jackson beni kurtardı." "Aman Tanrım. Bugün arayıp evde kalmalıydın."

"İfade vermek için daha sonra karakola gitmem gerekiyor. Erken ayrılmak istemeyi planlıyordum." "Elbette, günün geri kalanında izinlisin."

"Hayır, çok işim var. Ama saat dörtte çıkacağım." Kayla Jackson'a baktı. "Akşam yemeğini yediye alabilir miyiz?"

"Tabii ki. Sizinle evinizde buluşmama ne dersiniz? Ofisten çıktığında arayabilirsin. Sonra seni karakola bırakırım ve akşam yemeği için bana gideriz."

Kahretsin, o. Çok zeki, çok yakışıklı ve üstüne üstlük iyi biri. Ama başka bir adama güvenmeye cesaret edebilir miyim? Babam ben on beş yaşındayken ailemi yüzüstü bıraktı ve o zamandan beri farklı olabileceğini düşündüğüm her erkek beni hayal kırıklığına uğrattı. Gitmek zorunda kaldığında her şeyin biteceğini söyledi zaten. Ama beni seven bir adam bulmak için bir kez daha denemeye karşı koyamam.

"Pekâlâ. Oraya tek başıma gitmemeyi tercih ederim."

Bayan Terrell onlara gülümsedi ve onlar yemeklerini bitirirken sık sık gülümsedi.

Ofise döndüğünde Kayla en çok talep gören dosya üzerinde çalıştı. Bayan Terrell ofisinden çıktığında Kayla'nın masasında kısa bir süre durdu.

Kayla'nın çenesine dokundu ve yüzünü yukarı kaldırdı. "Jackson'dan daha fazla güvenebileceğin bir adam yok. Eğer ilgileniyorsan, ona bir şans vermeni dilerim."

"Bir eş aradığını sanmıyorum." "Belki de
değil, ama bence senden gerçekten
hoşlanıyor."

Kayla zorla gülümsedi ve işine geri döndü. *Jackson kadar yakışıklı hiçbir erkek benim gibi bir kadını karısı olarak düşünmez. Ben fena görünmüyorum ama o muhteşem. Ve yemek yapmaktan nefret ediyorum.*

Saat dörtte Kayla eve gitmek için ayrıldı. Oraya vardıktan sonra Jackson'ı aradı. "Hızlı bir duş almak ve iş kıyafetlerim dışında bir şeyler giymek istiyorum. Sen geldiğinde hazır olmaya çalışacağım."

"Olmazsa sabırla beklerim. Bu iş için öğrenmem gereken bir beceri." "Güzel. Yakında görüşürüz."

Uzun bir soru seansından sonra Jackson, polis merkezinin kapısından çıkarken Kayla'nın koluna girdi. "Keşke seninle gelmeme izin verselerdi. Ama polisin neden senden ve benden ayrı ayrı rapor istediğini anlıyorum. Bizi teker teker sorgulamayı tercih etmeleri mantıklı." Ona arabasına kadar eşlik etti. "İyi görünmüyorsun."

"Endişelenmek kötü baş ağrılarımdan birine neden oldu."

"Evime gittiğimizde uzanabilirsin. Sen dinlenirken ben mangal yapıyor olacağım."

"Lütfen beni eve götürün. İlacım orada ve şu anda iyi bir arkadaş olamam."

Jackson arabasını geri çevirdi ve onun evine doğru yöneldi. "Seni bırakmama ne dersin, ilacını al ve dinlen. Sonra her şey hazır olmadan hemen önce ararım. Daha iyi hissedersen gelip seni alırım. Yoksa bütün o güzel yemekler dostlarım için ziyan olur."

"Ne büyük bir trajedi. Aradığınızda kendimi iyi hissetmek için elimden geleni yapacağım."

Oraya vardıklarında anahtarını aldı ve ön kapının kilidini açtı. "Seni bırakırsam iyi olacağından emin misin?"

"Ben. Git hadi. Sonra ararsın." Kayla anahtarlarını aldı ve onu şakacı bir şekilde kapıdan dışarı itip kapıyı kilitledi. Mutfığa girip dolabı açtı ve doktorunun şiddetli baş ağrıları için yazdığı haplardan iki tane aldı. Klima devreye girdi ve soyunup yatağının serin çarşaflarına uzandığında rahatlayarak iç çekti.

Telefon çaldığında Kayla'nın ne kadar uyuduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. "Alo," dedi halsizce. "Sesin uykulu geliyor."

"Telefon çalana kadar uyuyordum."

"Kusura bakmayın ama biftek pişirmeye hazırım ve birbirimizi daha yakından tanıyacağımız sakın bir akşamın hoşunuza gideceğini düşündüm. Elimden gelenin en iyisini yapacağıma söz veriyorum. Daha iyi hissediyor musun?"

Telefonda bile adamın boğuk sesi tüm vücudunu harekete geçiriyordu. Bir yanı uykuya geri

dönmek, bir yanı da onun davetini kabul etmek istiyordu.

"Eğer hâlâ başın ağrıyorsa, yarın gece yapabiliriz."

"Birbirimizi tanımamız konusunda neden bu kadar ısrarcısın? Biliyorsun, bir gün çağrılabilirsin."

ve her şey o zaman biter."

"Diyelim ki yıllardır bir kadının ilgisini çekmemiş bir şekilde ilgimi çekiyorsun. Henüz bir söz veremem ama risk almaya değer miyim?"

Kayla evet demek istedi. Düşünceler kafasının içinde dönüp duruyordu. "Hâlâ orada mısın?"

"Evet."

"Evet, oradasın ya da evet, risk alacaksın ve otuz dakika içinde gelip seni alabilirim?"

"Hazır olacağım."

"Güzel. Yakında görüşürüz."

Ses sistemini sevdiği eski şarkılara açtı. Ekibi müzik seçimi konusunda onunla dalga geçiyordu. Ama annesi eski şarkıları severdi ve izinli olarak eve döndüğünde sık sık birlikte dinlerlerdi. Onu özlüyordu. Saati cıvıl cıvıl ötüyordu. Acele etse iyi olacaktı. Geç kalmak bu bayanla iyi bir başlangıç olmayacaktı.

Kayla hazırdı. Jackson ona hızlı bir öpücük verdi. "Bunu daha sonra geliştireceğim ama acıkmış olmalısın." Onu arabasına götürdü ve kapıyı tuttu.

Jackson'ın evine vardıklarında kapının kilidini açtı ve Kayla'ya içeri girmesini işaret etti. "Benimle gel. Yemekleri ızgaraya koymaya hazırım." Hızlı adımlarla sola, aile odasına ve geniş mutfığa doğru yürüdü.

"Çok güzel bir eviniz var ama tek kişi için oldukça büyük."

"Boşluğu seviyorum. Hedefinize ulaşmak için birbirinize bu kadar yakın olduğunuz bir görevden sonra, eve büyük ve sessiz bir eve gelmek ruha iyi geliyor. Bu yüzden çocuklar bana Ayı der. Hepimizin lakapları var. Onlardan birine ulaşip seslenmeden önce rahatsız edilirim huysuz olabileceğimi hemen anladılar."

Kayla gülümsedi. "Huysuz yaşlı bir ayı gibi." "Doğru, ama neyse ki yaşlı değil."

Kadın güldü ve adam yaptığı işi bırakıp ona baktı. "Ne?" diye sordu.

"Yüksek sesle güldüğünü hiç duymamıştım. Bunu daha sık duymak istiyorum. Güzelsin, ama gülüşün ve kahkahalarınla muhteşemsin."

"Fark etmemiştim ama muhtemelen haklısınız. Arkadaşlarımla deyimiyse kibarca gülümsüyorum." "Bunu değiştirmek için çalışacağım."

"Birbirimiz için doğru kişi olabileceğımızden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Jackson başını salladı. "Bilmiyorum, ama adamlarım bana bu işte iyi içgüdülerim olduğunu söylüyor ve kapa lı."

Cevap vermedi. Jackson onun veranda kapısına doğru yürümesini ve dışarıya bakmasını izledi.

havuz ve etrafındaki geniş bahçe.

"Havuzunuza ve bahçenize kim bakıyor? Çok güzeller."

"Evde olduğumda işi ben yapıyorum. Bir şeylerin büyümesini ve gelişmesini izlemeyi seviyorum. Yıl boyunca havuzun bakımı için bir havuz şirketim var. Bir komşum ve oğlu çimlerimi kesiyor ve bir hafta içinde yapılmadığını fark ederlerse gerekeni yapıyorlar. Buraya taşındığımdan beri komşuyuz. Ne içmeyi seversiniz? Ben içeceklerimizi getireyim, sen de gölgede oturup ızgara yaparken beni izle."

"Baş ağrısı ilacımı daha önce aldığım için buzlu çay alacağım."

"Dışarı çık. Ben fasulyeleri kontrol edeceğim ve sonra size katılacağım."

Kayla temiz havadan derin bir nefes aldı. Dışarıda oturup dinlenmeyeli ne kadar olmuştu? Çok uzun zaman. Evi ona yakışıyordu. Evlerin bir insan hakkında çok şey anlattığını düşünürdü hep. Jackson'inkinde huzurlu bir hava vardı.

"İşte çayınız."

"Burada nasıl gevşeyebileceğinizi anlıyorum. Bahçeniz çok güzel ve sessiz."

"Katılıyorum." Getirdiği tabağı yere bıraktı ve ızgaranın üzerine iki büyük biftek yerleştirdi. "Umarım bu kadar büyük bir bifteği yiyebileceğimi düşünmüyorsunuzdur."

"Yiyebildiğin kadar ye. Kalanını eve götürüp öğle yemeği için sandviç yapabilirsin. Yeterince yemediğinden şüpheleniyorum."

"Lütfen, arkadaşım Cheryl ve Bayan Terrell gibi konuşuyorsunuz."

Izgaranın üstünü kapattı ve ona yakın bir sandalye çekti. "Şimdi bana kendin hakkında bir şey söyle, sonra ben de sana kendim hakkında bir şey söyleyeyim."

"Ne bilmek istiyorsun?"

"En sevdiğin çiçek. Bunun gibi basit şeyler."

"Lalelere bayılırım. Kuzeyde yaşadığımız zamanlarda ilkbaharda bir sürü lale açardı."

"İlginç. Bir bakalım. Eski şarkıları ve country western'i severim. Tennessee'yi bile ziyaret ettim.

Grand Ole Opry House'a gitti."

"Aynı tür müzikten hoşlanıyorum ama klasik müzikten de hoşlanıyorum."

"Bak ne kadar kolay, birbirimizi tanımaya başlıyoruz." Jackson ayağa kalktı ve bifttekleri kontrol etti. "Bifteğinizi nasıl seversiniz?"

"Böğürmesini istemiyorum ve tadının deri gibi olmasını istemiyorum."

Kıkırdadı. "Anlıyorum. Neredeyse hazırlar. Dışarıda mı yemek istersin, içeride mi?"

"Dışarıda."

"Tamamdır. Hemen döneceğim."

Döndüğünde elinde bir kâse ve bir masa örtüsü vardı. "Bu bezi masanın üzerine ser."

Açtı ve yuvarlak masanın üzerine koydu. Sonra bir kase patates salatasını alıp ortasına koydu.

"Herhalde bunu kendin yapmadın."

"Hayır, itiraf etmeliyim ki marketten aldım ama fasulyeler kendi tarifim." Kayla başını salladı. "Temiz bir ev ve güzel bir bahçe tutuyorsun ve yemek yapabiliyorsun.

Neden şimdiye kadar bir kadın seni yakalamadı?"

"Geçen gece de bahsettiğim gibi kısa bir ilişkiden daha fazlasıyla ilgilenmiyordum. Çıktığım kadınlara karşı her zaman dürüst oldum. İlk andan itibaren nasıl hissettiğimi biliyorlardı ve ben de onları incitmemeye çalıştım."

"Kadınlar SEAL'lerden büyüleniyor. Hepiniz çok yakışıklı, güçlü ve baştan çıkarıcısınız."

Jackson sırtıttı ve kaşlarını oynattı. "Senin için kışkırtıcı mıyım?"

"Evet, ama duygularımı kontrol altında tutmadan ateşe dokunmamam ya da çok yaklaşmamam gerektiğini biliyorum."

"Bunu yapmayı başarabilir misin?"

"Deniyorum. Son ayrıldığımdan beri ilişkiye girmekten kaçındım ve kimseyle çıkmadım." "Ve yine de burada, inimesin."

Kayla kendini yine sırtırtırken buldu. "Bazı nedenlerden dolayı sana güvenmeye karar verdim."

Jackson mutfaktan getirdiği tabağın üzerine yerleştirmekte olduğu bifteği neredeyse düşürüyordu. Döndü ve onunla yüzleşti. "Teşekkürler, seni hayal kırıklığına uğratmayacağım. Ben yalan söylemem. Seni tanımak ve bu işin nereye varacağını görmek istediğimi söylerken dürüstüm. Ama sabırlı olmaya çalışacağım ve ne kadar hızlı hareket edeceğimizi sana bırakacağım."

"Sen kafa karıştırıcı bir adamsın. Geçmişte senin gibi birini kastetmiş miydin bilmiyorum."

Tabağı yere bırakırken eğildi ve kızın başının üstünü öptü. "Göreceksin, ben türümün tek örneğiyim."

"Bunun gerçek olduğuna beni ikna etmek için çalışman gerekecek." Elini onu ve etrafındaki alanı kapsayacak şekilde salladı. "Bu çabaya değeceğimi sanmıyorum."

Jackson eğildi ve onun yüzünü kavradı. "Bu çabaya fazlasıyla değeceğinden eminim." "Neler olacağını göreceğiz."

Öpücüğü yumuşaktı ve sonra doğruldu. "Fasulyeleri, tabakları ve çatal bıçak takımını getireyim. Sonra da yeriz."

"Yardım edebilirim."

Hava soğuduğunda içeri girdiler. Jackson aile odasındaki şöminede ateş yaktı. Ona bir bardak altın rengi sıvı uzattı. "Yemek sonrası için lezzetli bir içecek ve baş ağrısı ilacını alalı saatler oldu. Yudumla ve rahatla."

"Evet, ilaç çok güçlü değil, baş ağrılarım stresten kaynaklanıyor. Yine de tedbirli olmak için bir bardak çay daha içmeyi tercih ederim, biraz daha gevşersem uyuyakalacağım."

"Merak etme. Eğer yaparsan, seni uyandırıp eve götüreceğim, böylece yatmadan önce dinlenebilirsin. iş."

Yanına oturdu ve kolunu ona doladı. Başını onun omzuna yasladı. Yumuşak müzik arka planda çaldı.

"SEAL olmak istemene ne sebep oldu?" Kayla sordu.

"Güzel soru. Babam yakın zamanda Donanma'dan emekli oldu. Üniversiteyi bitirip ona Donanmaya katılmayı düşündüğümü söylediğimde, Donanma SEAL'lerini denememi önerdi.

"Gereklikleri okudum ve her zamankinden daha sıkı çalışmaya başladım. Her zaman formdaydım ama bu sıradan bir spor salonu çalışmasından daha fazlasını gerektirecekti. Bir yıl sonra kaydımı yaptırdım ve deneme şansım oldu."

"Hiç pişmanlık duyuyor musun?"

"Hayır, ülkem için iyi şeyler yapmak ve özel bir şeyin parçası olmak istiyordum. Ne zaman boş vaktim olsa ailemi ziyaret ederdim. İyi ki de gitmişim. Ben katıldıktan üç yıl sonra annem kansere yakalandı. İyi bir mücadele verdi ama olmadı. Onu çok özlüyorum, babam da öyle."

"Onu ziyaret ediyor musun?"

"Tatillerimin çoğunda Montana'ya avlanmaya ve balık tutmaya gideriz. Daha kısa süreliğine evde olduğumda, sık sık ziyaret için buraya uçar. Ara sıra kız ve erkek kardeşlerimin ailelerini ziyaret etme şansım oluyor. Ancak hepimiz çok meşgulüz ve farklı şehirlerdeyiz, bu yüzden çoğunlukla tatillerde oluyor."

"Kız ve erkek kardeşin kaç yaşında?"

"Erkek kardeşim otuz iki, kız kardeşim yirmi dokuz yaşında. Ben her zaman en çok kargaşaya neden olan ortanca çocuğum," dedi Bear ve sırıttı. "Kardeşim James'in Cooper ve Daren adında iki oğlu var. O ve karısı J ile başlayan isimleri devam ettirmek istemediklerine karar verdiler. Annemin adı Joyce, babamınki ise Jacob'dı. Kız kardeşim Janice tek çocuğuna Samantha adını verdi."

Kayla başını arkaya yasladı ve gözlerini ona dikti. "Sen ve ailen çok mükemmel görünüyorsunuz."

Jackson güldü. "Buna inanmayın. Misafirperver olmadığım anlar oluyor. Bu yüzden bana

Ayı derler. Çoğunlukla, arkadaşlarımlın çoğundan daha fazla yalnız kalmayı severim. Kardeşlerimle bile her zaman daha yalnız biriydim. Takımım diğer aktivitelerle rahatlıyor ama benim daha fazla yalnızlığa ihtiyacım var."

"Neden beni dansa davet ettin?"

"Seni Aces'e girerken gördüm ve güzel olduğunu düşündüm. En yakın arkadaşına da evlenip yuva kurmasını kıskandığımı söylemiştim."

Kayla yere baktı. Jackson çenesini kaldırdı ve onu usulca öptü. "Bu işin nereye varacağını bilmiyoruz ama şansını denemek isteyip istemediğini görmek istiyorum."

Ayağa kalktı ve gülümsedi. "Şimdi eve gidip biraz uyusam iyi olacak." Ayağa kalktı ve o da kalktı.

Jackson onu kollarına çekti ve sarıldı. "Güzel, çok sabırlı olduğumu fark edeceksin. SEAL eğitmenlerim bana bunu aşıladı," dedi ve şöminedeki ateşi söndürmek için döndü. Sonra onu kamyonetine kadar götürdü. Jackson onu koşu tahtasının üzerine kaldırdı ve sağ salim bindiğini görmek için bekledi.

Evine giderken hiç konuşmamışlar. Kamyonu evin önünde durdurduğunda ona doğru döndü.

"Arkadaşım Wolf beni bir barbeküye davet etti. Önümüzdeki Cumartesi onun evinde olacak. Benimle gelir misin?"

"Bilmiyorum. Her şey çok hızlı geliyor."

"Lütfen, bazı arkadaşlarım ve eşleriyle tanışmanızı istiyorum."

"Sanırım zararı olmaz. Uzun zamandır barbeküye gitmemiştim."

"Bir fikrim var. Neden arkadaşını da getirmiyoruz? Grupta bekar erkekler de olacak.

Belki hoşuna giden biriyle karşılaşır."

"Pekâlâ. Cheryl'e soracağım, o benim en yakın arkadaşım. Davet konusunda çok heyecanlanacağını umuyorum."

"Güzel." Öne doğru eğildi ve başını kendine doğru çekti, sonra onu sertçe öptü. "Bunun üzerinde uyu." Jackson dışarı çıktı ve onu kapıya kadar geçirdi. Kız içeride güvende olunca kamyonetine geri döndü.

Sert düşünüyorum. Yavaşlasam iyi olur, böylece birbirimiz için doğru kişi olduğumuzdan emin olabiliriz. Bedenim onu istiyor ama Kayla'nın söylediklerinden daha önce incindiğini tahmin ediyorum. Ben de aynısını ona yapmadan önce zihnimin geri kalanıyla senkronize olduğunu bilmeliyim.

Kayla'nın evinin ışıkları söndü. Kamyonetini çalıştırdı ve yavaşça sessiz yolda ilerledi. Sokak.

Kayla saate baktı. Cheryl hâlâ uyanık olabilir. Onu bu gece parti daveti için arayacağım.

Cheryl'in bir SEAL ile çıktığını duyduğunda çıkaracağı kargaşadan korkuyorum, bir daha asla yapmayacağımı söylediğim bir şey. Jackson'a karşı açık olmadım. Bunu söylemek için doğru zaman gelmedi.

Daha önce bir deniz komandosuyla çıkmıştım. Kayla, Cheryl'in evde olmayacağını umarak yarı yolda cep telefonuna uzandı.

"Merhaba, şu anda telefona gelemiyorum. Mesaj bırakın-"

"Kayla, duştan yeni çıktım ve neredeyse seni kaçıırıyordum. Sen iyi misin? Bu saatte nadiren ararsın."

"Yanlış bir şey yok ama Cumartesi gecesi benimle bir partiye gelmen için bir davetiye aldım. İşin var mı?"

"Hayır, ama onun yerine neden Aces Bar and Grill'e gitmiyoruz?" "Benim fikrimi daha çok seveceksin."

"Bundan şüpheliyim."

"SEAL'lerden biri tarafından verilen bir partiye davet edildim. Onlardan bazılarıyla daha kişisel bir şekilde tanışma şansın olacak. Ne dersin?" Cheryl defalarca evet diye bağırırken Kayla telefonu kulağından uzak tuttu.

"Barbeküde yakışıklı bekar erkeklere salyalarını akıtarak beni utandırma." Telefon bir an sessiz kaldı. "Daveti nasıl aldın?" Cheryl sordu. "Uzun hikâye." Cumartesi gecesi neler olduğunu anlatmaya devam etti.

"Seni o mu kurtardı? Aşık olduğun kişi mi?"

"Aşık olmak için çok yaşıyım ama evet, hoşlandığım biri var. Adı Jackson Langley ve bu akşam yemek için onun evine gittim. Beni o zaman davet etti ve bekâr erkekler olacağı için bir arkadaşımı getirmemi önerdi."

"Bu bir şaka mı? En iyi arkadaşım gibi mi davranıyorsun? Arkadaşım çok temkinlidir. Seni kurtarmış olmasına rağmen yeni tanıştığı bir adamın evine gideceğinden şüpheliyim."

Kayla, Cheryl'in Cumartesi gecesiyle ilgili tüm gerçeği öğrenirse ne diyeceğini düşünerek kızardı. "Katılmak istiyorsan söyle yeter. Yaptığın ciyaklamalardan bunu tahmin edebiliyorum."

"Kesinlikle ve yüz yüze konuşma fırsatı bulduğumuzda bana tüm bunların nasıl olduğu hakkında daha fazla şey anlatacaksın."

"Sana tüm hikâyeyi anlattım." Kayla parmaklarını çapraz yaptı ve yalan söylediği için yıldırım çarpmamasını umdu.

"Bu gece seviştiniz mi?"

"Cheryl!"

"Evet, yaptın. İyi şeyleri itiraf etmekten hep çekiniyorsun. Cumartesi görüşürüz. Evine geleyim mi?"

"Evet, Jackson ve benimle birlikte partiye geleceksin."

"Şükürler olsun, etrafına ördüğün sert duvarı kırdığına inanamıyorum. Görüşürüz."

Kayla telefonunu bırakırken başını salladı. En azından Cheryl'a ilk söylediği şey sona ermişti. Liseden beri ve üniversite boyunca arkadaşlıklar. Mezun olduktan sonra birlikte San Diego'ya gelmişlerdi. Ama Cheryl aklına ne gelirse söylerdi. *Ben her zaman çok daha suskun olmuştumdur. Umarım beni rahatsız edecek alaycı bir şey söylemez.*

Caroline, "Kayla ve arkadaşından bu gece seninle gelmelerini istediğine sevindim," dedi. Jackson yardım etmek için ne yapabileceğini görmek üzere evlerine gelmişti. "Umarım Doğru hepsi bu kadardır."

Wolf onun sırtını sıvazladı. "Öyle olduğunu biliyorsun ve Caroline'la ben de bir an önce "Gözünüze çarpan kadını tanıyorum."

"Caroline ve diğer eşlerin, kocaları yokken nasıl başa çıktıklarını ve bizim bir anda nasıl gittiğimizi konuşabileceklerini düşündüm. Ben onunla çıkarken çağırabileceğimizi ve bana ne olduğunu merak edeceğini düşünüyorum."

"İyi fikir," dedi Caroline. Lavaboya doğru yürüdü ve salatası için marulları ve diğer malzemeleri temizlemeye başladı. "Matthew ve ben nihai kararımızı vermeden önce acele ettiğimiz için hiç pişman olmadık. Duygularımız güçlü olmasına rağmen düğünümüzden önce bir süre birlikte yaşadık. SEAL'lerin evliliklerinin sizlerin uzakta olma sıklığı nedeniyle pek çok kez başarısız olduğunu biliyorduk. Neler olduğunu ya da bir daha kapıdan içeri girip girmeyeceğinizi bilmiyoruz."

"Bu özel bir hanımefendi gerektirir." Wolf kolunu karısına doladı. "Bizim tür evliliklerde hayatta kalmak için güçlü bir kadın. Ama sen ve ben daha yaşlıyız, Bear. Bu işte gençler kadar fazla zamanımız kalmadığını biliyoruz. Eninde sonunda o kadar hızlı ve güçlü olamayacağız, o zaman o kadar çok ayak altında kalacağız ki eşlerimiz bize bir yerlere gidip onlara biraz huzur vermemizi söyleyecek," diye ekledi Wolf ve Caroline'a sırtıttı.

"Kendinden bahset yaşlı adam," dedi Bear ve güldü. "Haklı olduğunu biliyorum ama zamanımız henüz dolmadı."

Caroline, "Evlendikten sonra olmasını isteyebilirsin," dedi.

"Bu kadar ciddi konuşma yeter. Hadi dışarı çıkın ve et için ateşi yakmama yardım edin," dedi Wolf. "İkinizin iş konuşmak istediğinizi biliyorum," diye alay etti Caroline.

Wolf çıkarken onu öptü ve buzdolabından iki bira aldı. Bear da onu kapıdan çıkarken takip etti.

Üçüncü Bölüm

Jackson Cumartesi günü hemen geldi ve Kayla'yı kucaklayarak karşıladı. Cheryl kaşlarını kaldırıp sırtınca yüzü kızardı.

"Jackson, bu benim en iyi arkadaşım Cheryl Buckley. Kendisi avukat, o yüzden muhtemelen seninle çok konuşacak ve çok fazla soru soracak."

Cheryl güldü ve onun elini sıktı. "Beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim. Aranıza katıldığım için çok mutluyum."

"Ve Kayla'nın arkadaşlarını tanımakla ilgileniyorum."

"Liseden beri arkadaşız," diye geveledi Cheryl. "Grubumuzun geri kalanı biraz daha çılgın."

Jackson güldü ve Kayla'ya sarıldı. "Onun açık sözlülüğünü seviyorum. Hepimizin çılgın arkadaşları ya da akrabaları vardır. Hadi gidelim, yoksa geç kalacağız." Onları aceleyle kamyonetine götürdü ve Cheryl için arka kapıyı açtı. Sonra Kayla'nın ön koltuğa oturmasına yardım etti. Tekrar Cheryl'a baktı. "Emniyet kemerini tak."

"Aman Tanrım, bu kadar temkinli olacağınızı hiç düşünmemiştim."

"Biz her zaman ihtiyatlıyızdır," diye cevap verdi Jackson ve kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Pekâlâ. İşte oldu." Cheryl emniyet kemerini taktı ve sıktı. "Tatmin oldun mu? Beni telaşlandırma konusunda Kayla kadar kötü olabilirsin."

Jackson Kayla'ya baktı ve sırıttı. Cheryl'a "Olabilirim," dedi ve ardından Motor.

"Wolf ve Caroline'ın üsse yakın bir yerde evleri var. Onları seveceksin. Sadece seni uyarmak istiyorum,

Caroline hepimizi ilk ismimizle çağırır, lakabımızla değil. İkisini birden hatırlamanın çok zor olduğunu söylüyor. Bu yüzden siz ikiniz bana istediğiniz isimle hitap edebilirsiniz."

"Sevindim," dedi Kayla. "Jackson ismini sevdim."

"Peki ya sen Cheryl?"

"Lakapları seviyorum, çok şirinler. Seninki ne?"

"Diğer erkeklere şirin kelimesini kullanma. Onları etkileyemezsin. Hiçbirimiz *şirin* olarak görülmek istemeyiz. Benim lakabım Ayı."

"Doğru, tavsiye için teşekkürler ve adını sevdim, Ayı."

Garaj yolu ve bahçe büyük kamyonlarla dolup taştı. "İyi bir katılım var gibi görünüyor," dedi Bear park yeri bulmak için iki kamyonun arasına sıkışırken. Kayla ve Cheryl'in inmesine yardım etti, Kayla'nın elini tuttu ve ön kapıya doğru ilerledi.

Caroline cevap verdi. "İçeri buyurun. Bahsettiğiniz hoş bayan bu olmalı." Uzandı ve Kayla'ya sarıldı. Sonra Cheryl'a baktı.

"Bu Kayla'nın arkadaşı Cheryl," dedi Bear.

"Seni kulüpte gördüm Cheryl. Eğer bir SEAL bulmakla ilgileniyorsan, inan bana tatlım, iki kere düşünmelisin. Ya kalbini kırarlar ya da seni herkesten daha çok severler. Neden bu kadar ilgileniyorsun?"

Cheryl sertleşti ama gülümsedi. "Onlara ülkemize olan görevlerinden, güçlerinden, kararlılıklarından ve" diye sıırıttı, "çok yakışıklı olmalarından dolayı hayranım."

Üçü de güldü. Caroline Cheryl'a sarıldı. "Umarım aradığınızı bulursunuz, ister SEAL olsun ister başka biri."

Cheryl kızardı. "Teşekkürler."

"Arkadaki kalabalığa katıl." Caroline arka kapıya doğru el salladı. "Jackson, yolu biliyorsun."

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" Kayla sordu.

"Mutfakta bana katılın. Eşlerden birkaçı bana yardım ediyor. Sizi tanıştıtabilirim. Cheryl, Jackson'la dışarı çık. Bir dakika içinde geleceğiz."

"Jackson kapıdan çıktığında tüm erkekler merhaba diye bağırdı ve sonra Cheryl'a baktılar. Bekâr erkeklerden biri, "Senin için biraz genç, değil mi?" diye bağırdı.

"Pek sayılmaz, ama randevum onun arkadaşı. Bu Cheryl Buckley. Onu Aces'te görmüş olabilirsiniz.

Kayla ve onu da bize katılmaları için davet ettim.

"Şikâyetiniz var mı?" "Kesinlikle hayır," diye bağırdı adamlardan biri.

Erkeklerin büyük bir kısmı Cheryl'a kendilerini tanıtmak için yanlarına geldi. Bazılarıyla dans etmişti ama bu seferki farklıydı, sanki üyelerinden birine bağlı olduğu için onay almış gibiydi.

Kayla ve eşleri dışarı çıktılar ve Cheryl'ın etrafını saran gruba gülümsediler. Kocaları Wolf yemek pişirirken onunla konuşuyorlardı ama hemen eşlerinin yanına geldiler. Jackson kolunu Kayla'ya doladı.

Cheryl onların etkileşimlerini, eşlerine karşı ne kadar sevgi dolu olduklarını izledi ve biliyordu ki

Evlendiği adamla bu tür bir ilişki yaşamak istiyordu. Etrafına bakınırken, bir ağacın altında duran adamlardan birini gördü. Adam öne çıkmamıştı, bu yüzden özür dileyerek Cheryl yavaşça ona doğru yürüdü. Adamın ifadesi onu neredeyse uyarıyordu ama adamda yürümeye devam etmesini sağlayan bir şey vardı.

"Merhaba, ben Cheryl, Kayla'nın arkadaşıyım. Bear'la birlikte."

"Ben de öyle duydum." Kaşlarını çatı. "Etrafında yeterince hayranın yok muydu?"

Neden beni rahatsız ediyorsun? İlgilenmiyorum."

"Vay canına, lafını hiç sakınmıyorsun, değil mi?"

"Hayır, ben genç arkadaşlarımdan biraz daha büyüğüm. Senin gibi kızlar gördüm. Çoğunuz sadece bir SEAL ile bir gece geçirmek istiyorsunuz ve sonra da mutlu yolunuza gidiyorsunuz."

"Bazılarımız bir ilişki istiyor."

"Neden? Bizden birinin kolunda asılı olmasının prestiji için mi?"

"Biri sana gerçekten yanlış yaptı. Ama tüm kadınlar bahsettiğin o tipler gibi değil." "Sen bir bebeksin. Git gençlerle oyna. Benim gibi biri çok hayal kırıklığına uğramış ve acımasızdır. senin gibi bir bebekle oynamak için."

"Çok kabasın ama ben bebek değilim." Bununla birlikte Cheryl diğerlerine doğru yürümek için döndü. Jackson'ın ona doğru geldiğini gördü.

"Selam Heath. Nasılsın?" "İyiyim."

"Cheryl, Kayla ona katılmanı istiyor."

"Ben de tam size katılmak için yola çıkıyordum." "Sen git. Birazdan orada olacağım."

Cheryl başını salladı ve uzaklaştı, ama arkasına dönüp baktığında Bear'ın konuştuğu adamın yanına oturduğunu gördü.

"Nasılsın?"

"Harika değil, ama merak etme, kız arkadaşının benimle konuşmayacağı kadar tatsızdım. tekrar."

"Güzel. Şahsen Cheryl'in senin için iyi bir eş olabileceğini düşünüyorum, kim bilir, ama şimdi değil."

Son görevde bir arkadaşınızı kaybetmek ve eve döndüğünüzde kız arkadaşınızın başka biriyle nişanlı olduğunu görmek ağır bir darbeydi."

"Bu seni ilgilendirmez."

"Doğru, ama senden hoşlanıyorum. Aklını başına topladığında seni takımımda görmek isterim.

Bir danışmanla görüşüyor musun?"

"Evet, yüzbaşı ısrar etti, ama hizmetten ayrılmayı düşünüyorum." "Yapma, en azından aklını başına toplayana kadar, Heath."

"Göreceğiz."

Jackson ayağa kalktı. "İstediğin zaman beni ziyaret edebilirsin." Sonra Kayla'ya doğru gülümseyerek

Onu.

Kayla'nın yanına vardığında Cheryl konuştu.

"Kendi başıma gayet iyiydim ve sizinle birlikte olmak için geri dönmüştüm. İhtiyacım yoktu. kurtarmak."

"Belki değil, ama o biliyor. Onunla konuşmak istedim."

"Ona benden uzak durmasını mı söyledin? Şu anda benimle ya da herhangi bir kadınla uğraşamayacak kadar incindiğini zaten fark etmiştim."

Jackson başını salladı ve Kayla'ya döndü. "Omuzlarının üzerinde iyi bir kafası var."

Kayla'nın ağzı açık kaldı. "Arkadaşımı bir saat kadar tanıyorsun ve hemen bir yargıya varıyorsun."

"Tatlım, biz hızlı karar vermek için eğitildik. İnsanları incelemek ve ne yapmamız gerektiğini hemen bilmek için."

"Beni şimdiden o kadar iyi tanıdığını mı sanıyorsun? Seni tanımak sadece lafta mı kaldı?"

"Kayla, ikinizin arasına girmek istemiyorum. Belki de gitmeliyim."

"Hayır." Jackson Kayla'yı inceledi. "Birbirimizi görmeye devam etmek istiyorsak, aynı fikirde olmamayı ve öfkelenmemeyi bilmeliyiz." Kayla'dan ne yanıt alacağını görmek için bekledi.

Derin bir nefes aldı. "Katılıyorum, ama lütfen arkadaşlarım hakkında ani yargılarda bulunmamaya çalışın.

ya da ben."

"Göreceğiz." Ona doğru baktı. "Bunu yapabileceğimden emin değilim. Ama şimdilik bu konuyu kapatalım. "Ama şimdilik bırakalım.

Yemekler nefis kokuyor ve diğerleri de tabaklarını dolduruyor." Her birinin sırtına bir elini koyarak onları ızgaraya ve yiyeceklerle dolu masaya doğru yönlendirdi.

Herkes tıka basa doyduktan sonra erkekler masayı toplamaya yardım etti ve konuşmak için dışarı çıktılar. Kadınlar Caroline'ın artıkları buzdolabına koymasına yardım ettiler ve kocaları hakkında konuştular.

Kayla'yı şaşırtan bir şekilde, Cheryl onunla ilgili olayı ve Kayla'nın nasıl tepki verdiğini

anlattı. Kayla ona kaşlarını çattı.

"Cheryl'e kızma. Bu konuda konuşması iyi bir şey. Belki ikinizin de bir SEAL eşi olmanın nasıl bir şey olduğunu duymaya ihtiyacınız vardır."

Her biri sırayla adamlarının nerede olduklarını ya da geri dönüp dönemeyeceklerini bilmeden aniden ayrılmak zorunda kaldıklarında yaşadıkları iniş çıkışları anlattı. Birkaçı, işler zorlaştığında Caroline ile nasıl bir araya geldiklerini anlattı. Her biri diğerini nasıl desteklediğini ve kendi başa çıkma yöntemlerini anlattı.

Kocası Bear'ın takımında yer alan yeni eşlerden biri olan Sherry, "Resim yapıyorum ve Jeff yokken çok fazla resim yapıyorum ama biliyorum ki bunların hiçbirisi başkalarına gösterilecek kadar iyi olmayacak. Bu sadece benim için. O görevdeyken hissettiklerimin bir kaydı. Jeff ve ben, o döndüğünde onlara bakarız. Onlar hakkında konuşuruz ve sonra resimleri arka bahçemizdeki metal bir varilin içinde yakarız. O ve ben oturup şarap içiyoruz, ateşi izliyoruz ve gerginlik üzerimizden akıp gidiyor."

"Bu gerginliğinizi atmanız için harika bir yol," dedi Caroline. "Diğer takımlardan bazılarının boşandığını duyuyoruz. Bizim takımımız şanslıydı. Evli çiftlerimizin hepsi bir arada kaldı."

"Bu kadar açık olduğunuz için hepinize teşekkür ederim," dedi Kayla. "Gücünüz ve sevginiz için size hayranım. Berbat durumdayım ve Jackson için iyi olacağımdan emin değilim."

"Acele etmeyin. Kolay pes etmeyin. Daha önce de söylediğim gibi Jackson harika bir adam." Caroline Kayla'ya sarıldı ve yüzünü inceledi. "Duyguların ve ne istediğin konusunda dürüst ol. Ne karar verirsen ver seni anlayacağız."

"Bu geceden sonra beni istemeyebilir."

Sherry konuştu. "Adamlarımız kolay kolay pes etmez."

Onlar konuşurken mutfağı temizlemeyi bitirmişlerdi. Caroline erkeklere katılmaları için herkesi dışarı çağırdı. Jackson, Kayla ve Cheryl'in yanına gitti.

"Eşleri tanımak hoşunuza gitti mi?"

"Ben yaptım," dedi Kayla. "Onlar da en az sizin kadar özeller."

"Güzel. Onları seveceğini düşünmüştüm." Cheryl'in Heath'le konuştuğu ağaca doğru baktığını fark etti. "Yemekten sonra gitti."

"Oh."

"Ona zaman verin. O gerçekten iyi bir adam, ama şimdi değil. Ben sana sorun olmadığını söyleyene kadar uzak dur."

"Genelde tavsiye almayı sevmem. Kayla bana yeterince öğüt veriyor ama sana ve beni uyarma nedenlerine saygı duyuyorum. Sen hazır olduğunu söyleyene kadar uzak duracağım."

Kayla, Cheryl'a sanki bir kafası daha çıkmış gibi baktı. "Ne oluyor be? Bu çok olgun ifade de nereden çıktı?"

"Bana küçük bir kız kardeş gibi davrandığında bir şey söylemedim çünkü endişelenecek birine ihtiyacın olduğunu düşündüm. Artık buna ihtiyacın yok. Bear'a yaslanabilirsin. Bence seni idare

edebilecek kadar geniş omuzları var."

"Pekala!"

Cheryl ve Jackson ona sırtıttı. Sonra Jackson Cheryl'a sarıldı. "Bunu söyleyemezdim

daha
iyi."

Kayla gülümsemeye çalıştı ama yapamadı. *Cheryl neden ona geri çekilmesini söylememiști? Kendimi aptal gibi hissediyorum.*

Ne ona ne de Cheryl'e uygun değilim. Güvensizliğim onu engelledi ve Jackson çok iyi biri. Kendine güvenen ve kendinden emin bir kadına ihtiyacı var.

"Neyin var?" Jackson onun kulağına fısıldadı.

"Hiçbir şey, ama sanırım gitmeye hazırım."

"Henüz gitme. Çocuklar at nalı oynamak için hazırlanıyor ve ikimiz de bu oyunda iyiyiz," dedi Cheryl.

"Bu sana bağlı, Kayla. Ne zaman gitmek istersen seni eve götüreceğimi söyledim. Ama Cheryl'ın kalmasına izin verebilir ve onu daha sonra eve götürebilirim."

"Seni dışarı atmayacağım. Cheryl hazır olana kadar kalacağım."

"Her halükarda sorun değil, ama benimle kalmanı ve gecenin tadını çıkarmanı istiyorum." Mavi gözleri karardı ve yüzü asıldı.

"O zaman onlara at nalında ne kadar iyi olduğumuzu gösterelim, Kayla," Cheryl kolunu Kayla'nın koluna doladı ve onu oyunun etrafında toplanan diğerlerine doğru götürdü. Çiftler eşleşmişti. Cheryl kendisinin ve Kayla'nın bir çift olacağını belirtti.

Jackson maçın başlamasını izliyordu ama akli hâlâ Kayla'yla aralarında geçen olaydaydı. Kafasında çok fazla yük taşıyordu.

Belli ki Cheryl'dan gerçeği duymak onu incitmişti.

Kurt onun yanına doğru yürüdü. "Sen kaşlarını çatıyorsun ve diğerleri gülüyor."

"Nesin sen? Danışmanım mı?"

"İhtiyacınız olursa."

"Kızmiyorum. Git başkasını kızdır."

"Seni rahatsız etmeyi seviyorum."

"Dikkatli ol. Seni pataklayabilirim."

"Caroline çok kızardı. Görünüşümü seviyor."

"Defol git buradan." Ayı Wolf'u şakacı bir şekilde itti ve Wolf da onu geri itti. Ayı sırtıttı. "Yerde gürültülü bir yuvarlanmaya ihtiyacım var."

"Buyurun." Kurt onun koluna yumruk attı. Kısa süre sonra toprakta yuvarlanmaya

başladılar. At nallarını izleyenler dönüp iki adamın yumruklaştığını, bağırıp çağırdığını
ve

sırıtiyordu. Adamlar bağırmaya ve ikisini kavgaya devam etmeleri için cesaretlendirmeye başladı.

Kayla ve Cheryl kenarda duruyordu. Bear ikisinin de yüzüne bir an için baktı. Kayla şok olmuş görünüyordu ama Cheryl onu kazanması için cesaretlendiriyordu.

Birkaç dakika sonra Caroline araya girdi ve kavgayı durdurdu. "Yeter, çocuklar oynayacak zamanınız oldu. El sıkışın ve gidip bira alın."

Wolf sırtarak onun kulağına fısıldadı ve Caroline kızardı. Her iki adam da kendilerini fırçaladı ve el sıkıştı. Gülüyorlardı ve bu Kayla'nın kafasını karıştırdı. At nalı oyunu yeniden başladı ve Cheryl, özellikle kazandıkları için onu da oyuna katılması için geri çekti.

"Bu maçtan sonra seninle ya da sensiz eve gideceğim," dedi Kayla.

"Tamam. O zaman ben de seninle gelirim."

Wolf, Bear'a bir bira uzattı ve onu aile odasına götürdü. Kendi birasından bir yudum aldı ve Bear'a baktı. "Orada ne oldu öyle? Hanımın ve arkadaşı at nalı oynarken kazanıyorlardı ama sen mutlu görünmüyordun."

"Değildim. İçim parçalandı. Kayla'dan gerçekten hoşlanıyorum ve onunla bir ilişki yaşamak istiyorum ama o ciddi bir kadın. Bana kısa süreli ilişkilerin ona göre olmadığını söyledi."

"Yani tek gecelik ilişkiler gibi mi?"

"Hayır, tam olarak değil. Güven sorunları var. Başka ne var bilmiyorum." "Kahretsin, en başından bilemezsin."

"Doğru."

"Görmeye devam etmeye değer mi?" "Emin değilim."

"O zaman şimdilik sakın ol."

"Olabilir." Son birasını da içti. "Bağırışlar duyuyorum. Biri kazandı. Eminim Kayla eve gitmeye hazırdır." Bear gerindi. "Çimlerde yuvarlandığım için teşekkürler. Buharımı boşaltmama yardımcı oldu."

"Her zaman memnuniyetle." Wolf onun koluna vurdu ve sırtıttı. "Her zaman."

Dışarı çıktıklarında Kayla ve kız kardeşi Caroline'ın her zaman ödülleri için yaptığı kâğıttan taçları taktılar.

"Mutlu görünüyorlar," dedi Wolf.

"Bu iyi haber." Onlara doğru yürüdü, Kayla'yı öptü ve onu havaya kaldırarak etrafında döndürdü. Kalabalık alkışladı. Onu yere bıraktıktan sonra Cheryl'ın yanağına bir öpücük kondurdu. "Eve gitmeye hazır mısın?"

"Evet, yüksek bir notla ayrılalım." Cheryl etrafı dolaştı ve tüm bekâr erkekleri kucakladı. "I

harika vakit geçirdim."

"Bir sonraki barbeküye gelmelisin. Sana ve arkadaşına tekrar meydan okumak istiyoruz," dedi genç ve sevimli adamlardan biri.

"Belki, eğer davet edilirsem." Gülümsedi ve Kayla ile Jackson'ı takip ederek el salladı. Kamyon.

Jackson onlara yardım etti ve sürücü tarafına geçti. "Cheryl, eğer istersen Önce sen eve git. Arabanı yarın alabilirsin."

"Buna gerek kalmayacak. Cheryl geceyi benimle geçirecek. Ama teklifin için teşekkürler." Cheryl öne doğru eğildi. "Yarın beni almaya gelirsın ve bir şeyler yaparız. Sanırım sen ve Jackson biraz yalnız kalmak istiyorsunuz."

"Akıllı kız," dedi Bear. Kayla'ya bir bakış attı. "Ne dersin?" "Sanırım bir görüşme yapmamız gerekiyor. Cheryl, ona senin evine nasıl gidebileceğini söyle." "Aslında Kayla'dan iki milden daha kısa bir mesafede oturuyorum." Yolu tarif etti ve arkasına yaslandı. "Yapabilirim

Yarın sen arayıp zamanın geldiğini söyledikten sonra geleceğim. Daha fazla egzersiz yapmalıyım."

Kayla arkasına baktı ve kaşlarını çattı ama bir şey söylemedi. Kamyon Cheryl'in evinin önünde durduğunda dışarı fırladı ve el sallayarak veda etti. Jackson arabayı sürmeden önce Cheryl'in evine girmesini bekledi. Kayla'nın kaşlarını çattığını fark etmişti ve öfkesi hafiflemişti.

Kayla'nın evine vardıklarında, adam uzanıp kapıyı açtı. "Bu gece konuşmak için iyi bir zaman değil. Sizi arayacağım." Dışarı çıktı ve Kayla'nın düşmediğinden emin oldu. Sonra yüzünü yukarı kaldırdı. "Kafanın karıştığını görebiliyorum. Bu gece hiçbir şey konuşmaya hazır değilim. Seni arayacağım. Sen içeri gir. Sen içeride güvende olana kadar kalacağım." Kadın konuşmaya başladı ama adam başını salladı ve "Hayır" dedi.

İçeri girer girmez, motoru çalıştırdı ve havalandı. Partiye geri döndü. Çok daha sonra bitecekti. Belki çocukları sahile gitmeye ve kimin en iyi güreşçi olduğunu görmeye ikna edebilirdi.

Bear her zamanki kadar iyi iş çıkarmakta zorlandığını fark etti. "Ne oldu, yaşlı adam. Üstünlüğünü mü kaybettin?"

"Tabii ki hayır. Bu gecelik bu kadar diyelim ve yarın akşam yine sahilde buluşalım. Biraz egzersiz yaparız ve stres atarız."

Ekipteki gençlerden biri, "Bana uyar," diye konuştu.

"Takımlara ayrılacağız," dedi Wolf. "Benimkiler ve Ayılar. Bütün adamları buraya toplamaya

alışacağız."

Bear kumu fışıladı ve kamyonetine yöneldi. Wolf arkasından geldi, birlikte ata binmişlerdi.

İçeri girdikten sonra Bear arabayı Wolf'un evine doğru sürdü. İkiisi de konuşmadı. Ayı durup ona izin verdiğinde

Wolf kapıyı açtı ve o dışarı çıktıktan sonra durdu. "İyi olacak

mısın?"

"Tabii ki. Sabah üste görüşürüz." Wolf başını salladı ve içeri girdi.

Bear'ın üzerine yorgunluk çökmüştü. Eve geleli çok olmamıştı ve hiç tanımadığı bir kadınla fazla haşır neşir olmuştu. Yarından itibaren, sahildeki çocuklarla buluştuktan sonra, dağlardaki kulübesine gitmeyi planlıyordu. Ziyarete gelmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Ve insanlarla iletişim kurmayacaktı.

Kayla huzursuz bir uykudan uyandı. Duş aldı ve kahvesini hazırladı. Meşgul olmak ve dün geceyi düşünmemek için mutfakı karıştırdı, bugün ve yarın yetecek bir yemek hazırlamak için güveç tenceresini hazırladı. Sonra masasına oturup kahvesini içti ve bir yaban mersinli kek yedi.

Kapı zili çaldığında Kayla'nın kalbi yerinden fırladı. Muhtemelen Bear'dı ve şu anda konuşmaya hazır değildi. Ama sürpriz bir şekilde gelen Cheryl'dı.

"Merhaba, arabamı almaya geldim. Hmmm, ne kokusu alıyorum?" "Birkaç yaban mersinli kek ısıttım. Bir tane ister misiniz?" "Tabii, biraz da kahve, eğer kaldıysa."

"Mutfaka gel." "Bear ne zaman ayrıldı?"

"Dün gece beni bırakır bırakmaz."

"İçeri bile gelmedi mi?" Cheryl endişeli görünüyordu.

"Uyumlu olduğumuzu sanmıyorum."

Cheryl kekinden bir parça almaya başlamıştı. Onu yere bıraktı. "Olabilirsin ama kimsenin sana tavsiye vermesinden hoşlanmıyorsun, özellikle de erkeklerin."

"Ne demek istiyorsun?"

"O benim tarafımı tutana kadar ikiniz iyi gidiyordunuz."

"Yaptığı şeyi söylemeye hakkı yoktu. Seni sadece ne zamandır tanıyor? Birkaç saattir mi?"

SEAL'lar normal insanlardan daha dikkatli olmak üzere eğitilirler. Hayatları buna bağlı olabilir. Konuştuğum adamın herhangi bir flört ya da ilişki için hazır olmadığını bana söylemesini takdir ettim."

Kayla kahvesine baktı. "Neden aşırı korumacı olduğum konusunda benimle yüzleşmedin?"

Cheryl oturduğu yerden kalktı ve Kayla'nın sandalyesine diz çöktü. "Babandan SEAL'a kadar sana zarar veren erkeklerle zor zamanlar geçirdin. Beni koruduğunu hissetmene izin vermeyi

umursamadım. I

Bir şeyler yapman gerektiğini düşündüm. Ama daha fazla devam ederse seni yola getirmeyi planlıyordum." Cheryl gülümsedi ve Kayla'nın yanağına bir öpücük kondurdu. "Seni bir kız kardeş gibi seviyorum."

Kayla'nın yanaklarından yaşlar süzüldü. "Sanırım Jackson'la aramızdaki her şeyi mahvettim." "Gözyaşlarını sil. Sinemaya gidiyoruz, büyük bir içki ve patlamış mısır al ve rahatla. Ayı'ya ver

zaman. O kadar kolay korkup kaçacak bir tip değil."

"Umarım haklısındır. Ne göreceğiz?"

Bulabildiğimiz en aksiyon dolu film. Ayı hakkında düşünecek vaktiniz olmayacak."

"Güzel. Gidip giyineyim."

Alışveriş merkezine giden arabada Cheryl koltuğunda dönüp Kayla'ya baktı. "Annen beni aradı. Sana ulaşamadığını söyledi." "Bu sefer ne istedi?"

"Ziyarete gelmek için. Babanın üçüncü eşiyle evlenmeye hazırlandığını söyledi. Annenin onu ve yeni gelininin fotoğraflarını televizyonda ve gazetelerde görmek istemediğini sanmıyorum."

Kayla, "Senatör olduğu için evliliği mutlaka haber olacaktır," dedi.

"Ama annemle babam on üç yıl önce boşandılar. Annem neden onun döneklğine gülemiyor?" "Çünkü yalnız ve onu hala seviyor ya da sevdiğini sanıyor. Onu görmek için uğradığımda

Washington'daydım. Hala ara sıra ev yemeği için uğrar. Buna inanabiliyor musunuz? Sanırım başka birini bulamayacak kadar yaşlanırsa diye onu bir ipte tutuyor."

Kayla arabayı park etti ve Cheryl'ın yüzüne döndü. "Ne söylemeye çalışıyorsun?"

"Onu buraya gelip yaşaması için davet etmelisin. Washington'dan yeterince uzakta, belki onu unuttur ve başka birini bulur. Annen hala çekici bir kadın."

"Eğer gelirse, seninle kalır. Seni ikinci kızı olarak görüyor."

"Bunu söyleyeceğini biliyordum." Cheryl başını salladı. "Babana olan hislerinden vazgeçmediği için ona sonsuza kadar kızgın kalamazsın. Hayatını nasıl yaşamak istediği onun kararı."

"Bu seni ilgilendirmez."

"Vay canına, çok kötü bir ruh hali içindesin. İyi ki Ayı bugün gelmedi. Hadi içeri girip filmi izleyelim. Dikkatli olsan iyi olur, yoksa sonun annen gibi yalnız ve kimsesiz olacak."

Kayla ifadesini boş tuttu. Cheryl'e nadiren kızardı. Ama Cheryl'ın son yorumu, Kayla'nın annesi gibi yalnız kalacağı ya da evlenecek doğru erkeği asla bulamayacağı korkusunu daha da

derinleştirmişti.

Dördüncü Bölüm

Sabah olduğunda Bear fikrini değiştirmişti. Kayla çok bağımsızdı ve bir şekilde sinirlerine dokunmuştu. İşte olacaktı. Bu akşam görüşmek için onu arayacaktı. Telefonu ilk çalışında açtı.

"Merhaba, ben Kayla Townsend, size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Benimle yemeğe çıkmaya ne dersin, sonra konuşmamızı yemek sonrası bir içkiyle birlikte evimde yapabiliriz."

Bir an için konuşmadı. "İş numaramı nereden buldun?"

"Kolay oldu. Kasabaya geldiğimde Bayan Terrell'ı sık sık ararım ama bu sefer sizi istedim. Sizi bu gece görmek istiyorum."

"Geçen geceki randevumuzda aptalca davrandım. Neden beni bir daha görmek isteyesin ki?" "Hepimiz zaman zaman biraz deliyiz, ben de dahil."

Kayla kıkırdadı. "Bir sürü takıntım var. Sanırım bu gece, senden çok fazla hoşlanmaya başlamadan önce başlıca olanları sana anlatmak için iyi bir zaman olabilir."

"Seni altıda alırım. Dışarıda yeriz ve sonra benim evime gideriz. Senin için uygun mu?" "Altıda görüşürüz. İşe gitmem gerek."

"Altıda. Güle güle." Bear telefonu kapattı ve rezervasyon yaptırmak için en sevdiği İtalyan restoranının numarasını çevirdi.

Kayla randevusundan kimseye bahsetmedi, ancak Bayan Terrell tam telefonu kapattığı sırada yanına gelmişti. Neyse ki kişisel değil, işle ilgili bir sorusu vardı. İşten zamanında çıkmayı başardı ve bu gece ne giyeceğine karar vermeye çalışmadan önce duş aldı. Jackson şık bir restoran mı yoksa gündelik mi olduğunu söylememişti.

Dolabına baktı. Küçük siyah elbisesi her ikisinde de işe yarayabilirdi. İpek elbise kalçalarının üzerinden kayıyor ve dizlerinin üzerinde duruyordu. Küçük şapka kolları ve düşük yakası vardı. Kayla üniversiteyi bitirdiğinde annesi ona güzel bir telkari altın kolye hediye etmişti. Sade altın küpeleriyle hoş duracaktı ve çok abartılı değildi. Siyah sandalet topuklu ayakkabılarını giydi ve boynuna ve omuzlarına biraz parfüm sıktı.

Kayla omuz hizasındaki kumral saçlarını bükerek toplamaya karar verdi. Omuzlarını ortaya çıkaran

biraz seksiydi. Bear'ın da aynı şeyi düşündüğünü umuyordu.

Yine de, ona herhangi bir SEAL'in yanında neden temkinli olduğumu söylediğimde, artık benimle çıkmayı umursamayabilir. Sonuçta içlerinden biri beni bir kenara attı ama bu Jackson'ı kaybetmek kadar acı vermedi. Ona zaten yarı yarıya aşığım. Bunu saklasam iyi olur, yoksa o da kaçır.

Kapı zili çaldığında hazırды. Jackson'ı selamladığında, onu kollarının arasına çekti ve sıkıca sarıldı.

"Seni özledim."

"Bundan şüpheliyim. Bana kızgındın ve seni suçlamıyorum. Ama ben de sana karşı aynı şeyleri hissettim. İçeri gel, ben ceketimi alayım. Dışarısı biraz serin."

"Devam et, ama seni her zaman sıcak tutabilirim." Yaramaz gözleri ona doğru parladı.

"Yine de alacağım. Restoranlar bana hep soğuk gelir ve diğer müşteriler de Yemek boyunca beni kollarının arasında tutarsan bunu garip karşılarım."

Bear güldü ve kızın ceketini alıp kapıyı kilitlemesini bekledi. Kamyonetine binmesine yardım etti ve kısa süre sonra kasabaya doğru yola koyuldular.

"Nereye gittiğimizi sorabilir miyim?"

"Şehir merkezindeki rıhtımda küçük bir İtalyan restoranı. Yemeklerine bayılıyorum ve umarım kalabalıklar henüz keşfetmemiştir. Bu ikinci restoranı geçen yıl açtılar, içerisi rahat ve sessiz. Diğer restoranları Coronado'da."

"Burası kulağa harika geliyor."

Bir düğmeye bastı ve yumuşak klasik müzik havayı doldurdu. Kadın ona gülümsedi. "Bunu benim için çalmak zorunda değilsin. Bahsettiğin diğer müzik türlerini de seviyorum."

"Neden senin için yapmayayım? Sen benim leydimsin. Seni memnun etmek istiyorum."

"Beni almaya gelen en yakışıklı, en seksi erkek gibi görünerek kapıya geldiğinde beni memnun ettin ve bu bana sarılmadan önceydi."

Bear kıkırdadı ama yorum yapmadı. Bir dur işaretinde durdu, sağa ve sonra sola döndü. Bir sokak aşağıda, Wisteria İtalyan Restoranı'nın karşısına park etti.

"Ön taraftaki küçük Wisteria ağacı ve kapının etrafındaki sarmaşıklarla bu ismi nereden aldıklarını anlıyorum. Şimdiden hoşuma gitti."

Kapıda onları orta yaşlı bir adam karşıladı. "Kayla, bu Bay Calabria, müşterileri arasında daha çok Arnaldo olarak bilinir. Arnaldo, bayan arkadaşım, Kayla Townsend. Ona restoranınızın şehirdeki en iyi İtalyan yemeği olduğunu söyledim."

"Biraz abartılı bir iltifat oldu ama kesinlikle damak tadınızı memnun etmeye çalışacağız." "Teşekkür ederim, Arnaldo."

"Ah, ne kadar hoş bir hanımefendi. Sen şanslı bir adamsın, Jackson. Sana güzel, özel bir yer göstereceğim.

masa."

Kayla kızardığında iki adam da güldü. Onu ikinci odaya kadar takip ettiler.

o kadar kalabalık değildi. Arnaldo onları küçük odanın arka tarafında, köşedeki bir masaya oturttu.

"Rezervasyon yaptırmış olman iyi oldu dostum. Pazartesi gecesi için alışılmadık derecede yoğunuz.

Size bir içki ve yeni aldığım bir peynirle kraker getireyim mi?" "Kulağa harika geliyor,

Kayla beyaz şarap sever. Benim tercihim biliyorsun."

"Tatlı bir beyaz mı?" Arnaldo sordu.

"Zinfandel ya da Riesling var mı?"

"Ah evet, çok iyi bir zevk. Kısa süre içinde

döneceğim." "Şimdiye kadar ne

düşünüyorsun?" Bear sordu.

"Burası mükemmel. Sessiz ve mutfaktan gelen kokular zaten acıkmamış olsaydım beni acıktırırdı. Burayı nasıl buldun?"

"Sık sık üsse yakın olana giderdim ama burası daha güzel ve daha sessiz."

Arka planda yumuşak bir müzik çalıyordu. Garsonun onları oturttuğu yerin solunda küçük bir dans pisti vardı. "Bu dansı bana lütfeder misiniz?"

"Başka kimse dans etmiyor."

"Yani? Sadece dört çift daha var. Beni yine geri çevirmeyeceğinden eminim." "Sen böyle söyleyince, buna cesaret edemiyorum."

Elini uzattı ve dans pistine doğru yürüdüler. Jackson Kayla'yı kendine çekti. O kadar iri bir adama göre çok iyi dans ediyordu. Dans pistinde yavaşça hareket ettiler ve Kayla başını onun omzuna koydu. Topuklu ayakkabıları olmasaydı, adamın göğsüne bakıyor olacaktı.

"İnsanlar bize bakıyor," diye fısıldadı.

"Kıskanıyorlar ve bize katılmak için cesaretlerini toplamaya çalışıyorlar. Ama hanımlar muhtemelen hayır demişlerdir." Adam kıza baktı ve kız kıkırdadı.

"Aklımda belirli biri olduğundan değil," diye ekledi.

Müzik durduğunda ve oturduklarında, Arnaldo şarap, peynir ve ekmekle geri döndü. "Ne sipariş etmek istediğinizi biliyor musunuz?"

Kayla, Jackson'a başıyla onay verdi. "Bırakın bizim yerimize o seçsin."

"Dana parmigiana mükemmeldir. Ana yemek olarak ondan ve tabii ki İtalyan salatanızdan alacağız."

"Hoşuna gidecek," dedi Arnaldo ve aceleyle mutfaka ya da belki de ön kapıya gitti.

"Çok meşgul ama çok nazik. Tüm müşterilerine zaman ayırıyor gibi görünüyor. Son çifti

getirdiğini gördüm ve onlara da bizimle aynı şekilde davrandı."

"Rahatladın mı?" Bear sordu.

"Kesinlikle."

"Yemeği beğendin, değil mi?" Ayı sordu.

"Her lokmayı yediğimi görmüş olmalısınız ve evde olsaydım, tabağımı son ekmek parçasıyla birlikte temizlerdim."

"Sırf bunu yaptığını görmek için bir gece evde bizim için sipariş vermem gerekecek." "Lütfen, böyle bir düşünceye sahip olduğumu itiraf etmekten bile yeterince utanıyorum."

Bear kamyonetini garaja park etti ve mutfak ile aile odasından geçerek içeri girdiler.

Loş ışıkları yaktı ve müziği açtı. "Yemekten sonra bize bir içki getireyim. İkimiz de yumuşak bir ruh halindeyken konuşuruz."

Geri döndüğünde ateş yaktı ve kadının kanepeye yerleştii yerin karşısındaki sandalyeye oturdu. Kadehi ona uzatırken, "Sanırım birbirimizle yüzleşmemiz gerekiyor," dedi. "Bu çok iyi bir brendi." Bear bir yudum aldı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. "Ben başlayacağım ve bunun benimle konuşmanı kolaylaştıracığını umuyorum."

Bear onun ayakkabılarını çıkarıp ayaklarını kanepeye uzatmasını izledi. Rahatlamak için mi yoksa daha koruyucu bir pozisyonda olmak için mi yan yastığa sarılmıştı, emin değildi.

"Eğitimimizi bitirdiğimizde, çoğumuz komuta etmeye ya zaten alışmış oluyoruz ya da daha fazla alışıyoruz. Bunun bir kısmı özel hayatımıza da yansıyor. Kontrolün bizde olmasını severiz, işimizi yaparken de öyle olmak zorundayız. Bir durumu değerlendirme becerilerimize dayanarak hızlı kararlar alırız. Birçok kadın kişiliğimizin bu kısmından hoşlanmaz."

Kayla konuşmaya başladı ama o başını salladı. "Bekle, senin de sıran gelecek."

Kadın başını salladı ve adam devam etti. "Sorumluluk gerektiren bir işiniz var, işinizi iyi yapıyorsunuz ve sadece işinizden değil, hayatınızdan da sorumlu olma ihtiyacı duyuyorsunuz. Birçok iş kadını normalden daha bağımsız ve kararlı olmak zorunda çünkü iş hayatında bir erkek kadar iyi iş yapabildiklerini göstermek zorundalar.

Bu gerçekten utanç verici. Hem kadınlar hem de erkekler cinsiyetlerine göre değil, yeteneklerine göre değerlendirilmelidir. Ancak erkeklere karşı temkinli olmanızın ve onlara karşı durma kararlılığınızın başka bir nedeni olduğunu hissediyorum." Durdu ve brendisinden bir yudum aldı.

"Şimdi konuşabilir miyim?"

"Evet, ama izin ver kanepede sana katılayım ve sana sarılayım. Çünkü her ne ise söylemenin senin için zor olacağını hissediyorum ve sıcaklığımı ve senin için burada olduğumu hissetmeni

istiyorum."

Hafifçe sırttı ve "Bu şekilde söylersen, seni nasıl reddedebilirim?" dedi. Ayağa kalktı ve adamın sert bedenine yaslanana kadar hareket etti. Elleriyle saçlarını çözdü ve parmaklarını saç tellerinde gezdirdi.

"Nereden
başlamalıyım?" "En
başından."

"Babam ve annem ben on beş yaşlarındayken boşandılar. Washington D.C.'de senatördü ve bir bayan senatöre aşık olmuştu. Boşandıktan birkaç ay sonra evlendiler ve babam çoğunlukla hayatımdan kayboldu. Üçüncü karısıyla evlenmeye hazırlanıyor olsa da annem onu terk etmesini hiçbir zaman atlatamadı."

Durdu ve büyük bir yudum konyak içti. Bear eğildi ve onu öptü. "Kardeşin var mı?"

"Evet, bir kız kardeşim var. Dört yaş büyük. Bir avukatla evlendi, büyük bir evde yaşıyor, bir kızı var ve annemi mümkün olduğunca az görüyor. Ailenin en büyüğü olan tek erkek kardeşim de babamı takip ederek siyasete girdi. Kendisi bir avukat ve Virginia'da temsilci. Dan çok iyi biri, hoş bir karısı ve iki oğlu var ve otuz dört yaşında ailenin en büyüğü. Virginia'da yaşadığı için annemi de pek görmüyor. Washington'dan ve yardım edemediğim bir anneden uzaklaşmak için uzaklara taşındım." Bu sözleri söylerken boğazı düğümlendi. İçkisinden hızlıca bir yudum aldı.

"Başlarda çok çabaladım ama sonra beni yıprattı. Babamın yemek için geldiğini görmekten ve annemi umutlandırmaktan nefret ediyordum. Görünüşe göre, bunu hala yapıyor. Kız kardeşim ve erkek kardeşim evden uzaktaydı ve her şeyi bana bırakmalarına içerledim."

Gözleri yaşardı. "Annem ziyarete gelmek istiyor ama ben dramayı ve babamla ilgili bitmek bilmeyen tartışmaları istemiyorum. Bu beni kötü bir insan mı yapar?"

Bear eğildi ve onu öptü. Sonra parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Hayır, kesinlikle değil. Kendini koruması gereken biri gibi konuşuyorsun. Bu gecelik bu kadar yeter. Bırak seninle sevişeyim. Yarın kahvaltı eder ve daha çok konuşuruz."

"Ama işim var."

"Bahse girerim Bayan Terrell bir gün izin verecektir. Ne kadar tatil biriktirdin?" "Yılda iki hafta izin alıyorum ve altı hafta birikmiş iznim var."

"Düşündüğüm gibi. Sabah Bayan Terrell'ı ara ve ondan bu hafta izin iste."

"Ona bunun senin fikrin olduğunu söyleyeceğim."

"Buna bayılacak."

"Belki de yapmamalıyım. Bayan Terrell evleneceğimizi düşünecek."

"Benim için o kadar hızlı çalışmadığını biliyor, hiçbir şey çalışmıyor." Kadının altından kalktı ve onu kollarının arasına aldı. Onu yatak odasına yatırdı. "Ben müziği kapatıp ateşi söndürürken sen istediğini yap."

Kayla'nın yatarken giyecek hiçbir şeyi yoktu. Geçen gece kullandığı diş fırçasını bulduktan sonra

dişlerini ve saçlarını fırçaladı. Sonra yatak odasında, içinde uyuyabileceği bir şeyler bulmak için çekmecelerini karıştırdı. Onun tişörtlerinden birini buldu. Neredeyse dizlerine kadar iniyordu.

Kafasını kaldırdığında Jackson yüzünde bir sırıtışla kapının çerçevesine yaslanmıştı. "Bu gömlek bana hiç senin üzerinde olduğu kadar yakışmamıştı." Yorganı geri çekti ve onu yatağa kaldırdı. Çabucak soyundu ve komodinin üzerine bir prezervatif yerleştirdi. Yatağa tırmandığında onu kendine çekti.

Adamın sıcaklığı kadının soğuk bedenine işlemişti. Bacaklarını onunkilere doladı ve arkasına uzanarak omuzlarını ovdu. "Rahatla tatlım, en kötüsü geride kaldı."

Hayır, değil. Sana başka bir SEAL ile olan ilişkiyi anlatmalıyım.

"Sorun ne?" diye sordu, kaşlarının çatıldığını görünce.

"Hiçbir şey, ama benimle sevişmen çok uzun sürüyor." "Bu sevişmenin bir parçası ama daha hızlı hareket edebilirim."

Hızlı gitmiyorlardı. Jackson'ın onu sevmesi yavaştı, okşamalar, öpücükler ve Kayla'nın kanını damarlarında hızlandıran büyülü ellerle doluydu. Kalbi küt küt atıyordu. Gece boyunca en az iki kez onu uyandırdı ve tekrar seviştiler. Adamın sevgi dolu ilgisi Kayla'nın içini ve dışını rahatlatıyordu ve her seferinde daha yüksek bir zirveye ulaşıyor gibiydiler.

Kayla pastırmanın kızarması ve perdelerin arasından parlayan güneşle uyandı. Yataktan fırladı ve saatini aldı. "Saat dokuz olmuş," dedi mutfağa koşarken.

"Biliyorum. Uykuya ihtiyacın vardı. Dün gece sana dinlenmen için pek fırsat vermedim," dedi ve bir krep çevirdi. "Sana olan açlığım beni tahrik etti. Git yüzünü yıka ve yemeğe gel. Neredeyse hazır."

"Ama iş yerini aramadım."

"Evet. Bayan Terrell biraz izin almanın ve iyice dinlenmenin zamanının geldiğini söyledi. Ben de ona bunu yapacağıma dair söz verdim."

Kayla ellerini sıcak yüzüne götürdü. "Bir daha asla onun gözlerinin içine bakamam. Çok utanıyorum."

Bear onun ellerini aşağı çekti ve tuttu. "Çok kolay utanıyorsun. Eminim Bayan Terrell genç olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlıyordur. Hatta o ve kocası benim önümde sık sık öpüşüp sarılırlar."

"Ama o benim patronum."

"Ve seni hiç sahip olmadığı kızı gibi seviyor. Tanışmadan önce senin adından bahsettiğini duymuştum. İkinizi birlikte görene kadar, sık sık tanışmam gerektiğini söylediği Kayla olduğunu

fark etmemiştim. Şimdi git yüzünü yıka, ellerini yıka ve bana katıl."

"Sen iyi bir aşçısın. Senin yemeklerini yedikçe şişmanlayacağım."

"Şişman mı?" Şişman falan değilsin. Dün gece seviştiğim güzel vücutla ilgili hiçbir şeyi

değiştirme ve işe gitmen gerekene kadar her gece aynısını tekrarlamayı um."

"İşin nasıl gidiyor?"

"Zaten bir hafta izin istemiştim. Durumumuz iyi olmadığı için dağlardaki evime gitmeyi

düşünmüştüm. Sonra fikrimi değiştirdim."

"Neden?"

"Çünkü buradan epey uzakta ve seni özleyeceğimi biliyordum. Özlediğime de memnunum.

Aramızdaki şeyleri uzun süre olduğu gibi bırakmak istemedim. Yemeğimizi yiyelim, sonra da güneşte

oturalım. Eğer kendini hazır hissedersen, dün gece seni başka nelerin rahatsız ettiğini bana

anlatabilirsin."

Güneş ışığı ve gölgenin karışımı dışarıda oturmak için rahat bir gün oluşturdu. Hafif esinti

havuzun suyunu karıştırıyordu. Jackson iki kişilik büyük bir şezlongda arkasına yaslandı. Elini ona

doğru uzattı ve Kayla'yı yanına çekti.

"Sakin ol. Söyleyeceğin her şey havayı temizleyecek ve sonra günün geri kalanının tadını çıkaracağız."

"O kadar önemli değil ama senden önce başka bir SEAL ile çıktığımı bilmelisin. Başka bir

ekipte olmalı çünkü seni ve onu aynı akşamlarda Aces'te hiç görmedim." Kayla sandalyesini

Jackson'dan biraz daha uzağa kaydırıldı.

"Hayır, bilmiyorsun," diyerek onu tekrar kollarının arasına çekti. "Devam et ve bana gerisini anlat."

"Her şey yolunda başladı. İyi birine benziyordu ve sinemaya gittik, sahilde yürüdük ve her

türlü aktiviteyi yaptık. Ama hiçbir erkek arkadaşıyla tanışmadım. Bunu yalnız biri olduğunu ve

etrafta başkaları olmadan benimle eğlenmeyi tercih ettiğini söyleyerek açıkladı."

"Kulağa garip geliyor. Bir dereceye kadar yalnızım ama her zaman arkadaşlarımla

sosyalleşmek isterim, belki onların bir araya gelmeyi sevdiği kadar değil ama hepimiz

yakınız. Wolf ve Caroline'ın partisinde nasıl eğlendiğimizi gördün."

"Her zaman çıktığım erkeğin beni hayal kırıklığına uğratmayacağını umuyorum. Sonunda

hepsi öyle görünüyor.

Belki de annemle babamın boşanmasından ve babamın annemi incittiği gibi bir koca tarafından

ihanete uğramak istememesinden kaynaklanıyor. Hala annemin hayatından çıkmayarak bunu

yapmaya devam ediyor."

"Kim kopardı?"

"SEAL ile mi demek istiyorsun?" Kayla başını kaldırıp ona baktı. "Evet."

"Ben yaptım. İlişkiyi bitireceğini söyledi. Görünüşe göre, onun için çok şişman ve ilgisizmişim." Adamın söylediklerini tekrarlarken Kayla'nın boğazı düğümlendi. Onun bu sözleri nasıl söylediğini hatırlıyordu.

kelimeler, kendisi hakkında her zaman incinmiş hissetmişti.

"O bir aptal." Jackson elini kadının vücudunun yan taraflarında gezdirdi. "Tüm doğru yerlerde kıvrımların var. Adı ne onun?"

Kayla başını salladı. "Sana söylemeyeceğim. Onun için sorun yaratmaya gerek yok. O benim hayatımdan çıktı.

Şimdi."

"Bu yüzden mi Bayan Terrell yemek yemeniz konusunda endişeleniyor?"

"Pek iştahım yok ve biraz kilo verdim. Gerçekten, eski ilişkim yemek yemememle hiçbir ilgisi yoktu. Bu beni üzen olayların bir kombinasyonuydu."

"Ama eminim o da onlardan biriydi." Jackson başını eğdi ve derin bir nefes aldı. "Kokunu seviyorum." Kalbinin çarpmaya başladığı noktayı öptü. "Hiç güneş ışığında seviştin mi?"

"Hayır ve öyle bir niyetim de yok."

"Bahçemin duvarları yüksek. İnsanların üzerinden atlamasını ya da içeri bakmasını istemedim. Ayrıca uzun çalılıklar ve ağaçlar sayesinde kimsenin bizi görmesi mümkün değildi."

Jackson ayağa kalktı ve onu ayağa kaldırdı. "Ben içeri gidip büyük bir plaj havlusu alacağım. İlk kez dışarıda sevişmeyi deneyimlemek istediğin bir yer seç."

Kız daha fazla itiraz edemedi adam çekip gitti. *Soyunup Jackson'ın güneşin altında benimle öpüşmesine izin verecek cesaretim var mı? Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor ama yine de bir yanımda bu deneyimi yaşamayı çok istiyor. Görünüşe göre, başka bir SEAL ile çıkmış olmam onu rahatsız etmemiş. Neden rahatsız edebileceğini düşündüm bilmiyorum. Yine de adını paylaşmadım. Jackson'ın gerçekten sevmediği biri olabilirdi ve bu bir fark yaratabilirdi.*

"Bir yer seçtiniz mi?" Jackson elinde büyük bir plaj havlusuyla kapıdan içeri girdi. Kapıyı açık bıraktı ve hafif bir müzik avluya yayıldı.

Kayla etrafına bakındı ve alanı gölgeleyen büyük bir ağacın altında bir köşe seçti. Jackson havluyu yere serdi.

"Bu çimen kadar yumuşak değil. Çimenler gölgede pek iyi büyümmez."

Tekrar etrafına bakındı ve kırmızı çiçeklerle dolu büyük begonvil bitkisinin kısmen gizlediği çimenlik bir yer seçti. Jackson onun seçimine kıkırdadı ama onu takip etti ve havluyu yere serdi.

"Burası çok güzel bir yer."

"Evet ve kendini daha korunaklı hissedeceğin duvara yaslan." Jackson sırtıttı ve onu kendine doğru çekti. Tişörtünü çıkarmıştı ve üzerinde sadece şort vardı. "Bundan o kadar hoşlanacağını tahmin ediyorum ki bir dahaki sefere hangi noktayı kullandığımızı umursamayacaksın."

"Hah, göreceğiz." Bir adım öne çıktı ve kollarını onun göğsüne doladı. "İkna et beni

savaşçı aşık."

"Ah, başlığı sevdim." Onu kaldırdı ve nazikçe plaj havlusunun üzerine oturttu. "Şimdi, ilk iş seni bu kıyafetlerden kurtarmak."

Her bir noktayı ortaya çıkarırken onu öptü. Arka planda müzik onun ruhuna işliyordu. Sevişmesi müziğin ritmine göre yavaşça hareket ediyor, kolları boyunca kayıyor, omuzlarını öpüyor, ellerini göğsünde yumuşatıyordu. Jackson güçlü elleriyle onun göğüslerini şefkatle avuçladı.

Parmakları göğsünün uçlarında gezinirken gözleri onunkilerle buluştu. "Çok güzelsin." Parmaklarının uçları göğüs uçlarını okşarken daha da aşağı kaydı ve karnını öptü.

Kayla'nın vücudu daha önce hiç bilmediği bir sıcaklık ve arzuyla doldu. Her okşayış ve öpücük önceki acıları ve reddedilmeleri yatıştırıyor gibiydi.

Şortunu yakınlarda bir yere bırakmıştı. Sonra bir prezervatif bulmak için kısa bir mesafeye uzandı ve hızla kendini örttü. Bear, Kayla'nın bacaklarını ayırdı ve gözlerinin içine baktı, içeri girerken vücudunda heyecan ve ısı akımları gönderdi. İçeri girdikten sonra yüzünü avuçladı. "Tanıdığın tüm aptal erkekleri unut ve her zaman hatırla, ne olursa olsun, sen güzel ve sevilesi birisin."

Adam hızını artırdığında, kadının vücudu coşkuyla kasıldı. Yukarı ve gökyüzüne doğru uçarken başını geriye attı.

Kayla kalbinin yavaşlamasının ve bir başkasıyla her zamankinden daha yakın bir bağ kurduğu o güzel anın solmaya başlamasının ne kadar sürdüğünü asla bilemedi. Gözlerini açtığında Jackson'ın ona doğru eğildiğini gördü. Gülümsemesi eğilip onun dudaklarını öpmesine neden oldu.

"Nasıl oldu bu?"

"Vay canına. Başka bir kelime yok," dedi Kayla. "Peki ya sen?"

"Sevgilim, çok güzeldi." Döndü ve nerede olduklarını göstermek için kolunu uzattı. "Açık havada aşk hakkında ne düşünüyorsun?"

Elini onun göğsüne sürttü. "Bunu tekrar yapabilir miyiz, yakında?"

Jackson onun kulak memesini dişledi. "Şimdi daha iyi, sonra daha iyi."

O akşam kanepede birbirlerine sarılıp müzik dinlediler. Jackson onun saçlarını alnına doğru taradı. "Yarın ne yapmak istiyorsun?"

"Eve gidip biraz daha kıyafet almam gerekiyor. Ben Cheryl ve annemi kontrol ederken sen de beni eve götürüp istediğin şeyi yapabilirsin."

"Pekâlâ, çok uzun sürmesin. Sadece bu haftamız var."

Daha sonra bu sözler kafasında dönüp durdu. Pazartesi günü, ilk kez,

Kayla işe gitmekten nefret ediyordu. Birlikte geçirdikleri hafta şimdiye kadar yaşadıklarının en iyisiydi. Ama adam onu sevdiğini söylememişti, Kayla da söylememişti. Belki o da onun gibi bunun çok erken olduğunu düşünüyordu.

Ancak bir hafta boyunca hiç görüşmedikten sonra ilişkinin bittiğini kabul etmek zorunda kaldı. Jackson'ın telefonunu çaldırarak cesareti bulmuştu ama telefon sadece çaldı ve çaldı. Bu kez acısı çok daha derindi. Kayla, Bayan Terrell ona durmasını söyleyene kadar birçok gece geç saatlere kadar çalıştı.

"Bir göreve gitmesi gerektiğinden eminim. Önce resmi olarak halledilmediği sürece insanlara ayrıldıklarını bildiremezler."

"Muhtemelen haklısın. Üzülüyorum. Buna bir son vermeliyim, özellikle de isteyken. Ne olursa olsun, Jackson'la harika vakit geçirdim. Özel bir zaman."

"Aferin kızıma, geri dönecek."

Kayla o gece annesini aradı. Kayla'yı ziyaret ettiği için çok mutluydu. Hafta çok hızlı geçti. Kayla annesinin ziyareti sırasında tatile çıktı. Dağlarda gezintiye çıktılar, bu da Jackson'ın kulübesinin nerede olduğunu merak etmesine neden oldu. San Diego'ya döndüklerinde hayvanat bahçesine ve Point Loma'daki eski deniz fenerini görmeye gittiler. Havaalanında annesi o kadar meşgul olduklarını, konuşmaya vakit bulamadıklarını ama harika bir tatil geçirdiklerini söyledi.

Kayla işe döndüğünde, annesinin diğer ziyaretlerinde olduğu gibi duygusal olarak tükenmediğini fark etti. Belki de annesi sonunda babasını unutmaya başlamıştı.

Ancak birkaç sabah sonra Kayla midesinden rahatsız bir şekilde uyandı. Bu yüzden işten eve gitmedi ve mide bulantısı bütün gün ve ertesi gün de devam etti. Sonunda Cuma günü öğleden sonra doktoruna göründü.

"Beni bu kadar hasta edecek ne yemiş ya da içmiş olabileceğimi düşünmeye çalıştım. Elbette grip ortalıkta dolaşıyor ama ben aşımı aylar önce oldum."

Dr. Simmons, "Pekâlâ, sizi kontrol edelim," dedi.

San Diego'ya geldiğinden beri doktoru oydu ve ona tamamen güveniyordu. Hemşiresi Anne, idrar örneği aldırdıktan sonra onu muayene odasına götürdü.

"Doktor ve ben hemen döneceğiz. Soyun ve önlüğü giy. Bir sandalyenin arkasındakini işaret etti."

Muayene uzun sürmedi. Anne ona giyinmesini ve sonra Dr. Simmons'ın onunla konuşmak için geri geleceğini söyledi. Dakikalar normalden daha uzun görünüyordu. Kayla sandalyesinde kıpırdandı. Sonra kapı çalındı. "İçeri gelin."

Dr. Simmons onun önüne bir sandalye çekti. "Öncelikle, ciddi bir sorunuz yok. Aslında, umarım bu iyi bir haber olur. "Hamilesiniz."

Kayla onu yanlış duyduğunu düşündü. Sandalyesinde geriye yaslandı. "Hamile miyim? Nasıl? Her seferinde korunduk ve jinekologum bana uzun zaman önce çocuk doğuramayacağımı söyledi."

"Bazen doktorlar raporlara bakıyor ve zor olacağını söylemeleri gerekirken bir şeyin asla olmayacağını söylüyorlar. Ne tür bir koruma kullandınız?"

"Prezervatifler."

"Ah evet, oldukça iyiler ama mükemmel koruma değiller. Babası heyecanlanacak mı?" "Korkarım ki hayır."

"Bebek sahibi olmak konusunda ne hissediyorsun?"

"Bu bir şok ama ne heyecan verici bir mucize. Her zaman çocuk istemişimdir. Bu çocuk benim tarafımdan sevilecek ve istenecek, Dr. Simmons. Endişelenmenize gerek yok."

"Güzel. Anne'de bazı vitaminler, okumanız gereken talimatlar ve mide bulantısı için ilaç var. İyi olduğunuzdan emin olmak için birkaç hafta sonra sizi tekrar göreceğim. Bu sürprizi beklemediğiniz için, aklınıza gelebilecek tüm soru ve endişeleri yanıtlamak istiyorum."

Kayla arabayı dikkatlice eve sürdü. Olanlara hâlâ inanmakta güçlük çekiyordu ama Jackson ne düşünürse düşünsün, çocuklarını sevmeye ve tadını çıkarmaya niyetliydi. Pazartesi günü Bayan Terrell'a kocası dahil kimseye söylemeyeceğine dair yemin ettirmesi gerekecekti.

Jackson'a söyleyecek kişi ben olmalıyım. Umarım yakında evde olur, eğer görevdeyse. Ve eve gittiğimde Cheryl'i aramalıyım. Annemi sonra ararım. Daha yeni geldi, ona söylemeyi şimdilik erteleyebilirim.

Hâlâ şok ve gerçek dışılık hissi içinde olduğu için arabayı dikkatlice eve sürdü. İçeri girdiğinde arkadaşının numarasını tuşladı.

Cheryl ilk zil sesinde cevap verdi. "Seni aramak için elimi ahizeye koyardım. Bu çok ürkütücü. Nasıl hissediyorsun? Doktorunuzu gördünüz mü?"

"Yaptım, ama yaklaşık altı buçuk ya da yedi ay boyunca tamamen iyi hissetmeyeceğim." "Ne? Anlamadım?"

"Bir bebek sahibi olmak ne kadar sürer Cheryl?"

"Ne kadar...oh," diye bağırdı. "Hamile misin?"

"Hamileyim."

"Nasıl?"

"Çoğu insanın hamile kalma şekli."

"Ama doktor çocuk sahibi olamayacağınızı söyledi."

"Yanılıyordu. Ona bir doğum duyurusu ve bir resim göndermeyi planlıyorum."

"Aman Tanrım. Bebeğin fotoğrafını aldığı anda doktorun yüzünü görmek isterdim. Peki ya Jackson?"

"Bilmiyorum. O olsa da olmasa da bu bebeği doğuracağım. Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun. Diğer doktorun teşhisinde kalbim kırılmıştı."

"Eminler. Bu da başka bir yanlış teşhis değil, değil mi?"

"Test sonuçlarını gördüm. Sabah bulantısı yaşadım. Bu gerçek bir şey."

"Senin için her zaman diğer doktora dava açabilirim."

"Avukatlığı bırak. Kimseyi dava etmeyeceğim."

"Biliyorum, ama seni kızdırmayı seviyorum. Dinle, ben senin için buradayım. Neye ihtiyacın o." olursa olsun sana yardım edeceğim.

"Biliyorum. Bunca yıldır en iyi arkadaşım olduğun için şanslıyım. Şimdi, git ve kötü hapisteki adamlar."

Cheryl gülerek telefonu kapattı.

Kayla aynanın önünde durdu. Son birkaç aydır sabah bulantıları yavaş yavaş ortadan

kalkmıştı. *Neyse ki benim hastalıklarımın çoğu geceleri ya da sabahın çok erken saatlerinde oluyordu, bu yüzden hamileliğimi gizleyebildim. Bayan Terrell'a söylemeyi bile erteledim. Ama çok geçmeden hamile kıyafetleri almam gerekecek ve o zaman herkes öğrenecek. Çok fazla belli etmeden Jackson'ın dönmesini umuyordum.*

Telefonu çaldığında yerinden sıçradı. Tuhaf bir numaraydı ve reddetmeye başladı ama fikrini değiştirdi. "Alo."

"Kayla sen misin?"

"Evet, Jackson'la mı görüşüyorum?"

"Tamam. Sadece birkaç dakikam var ama birkaç hafta içinde dönmeyi umduğumu bilmenizi istedim.

Hafif bir sakatlığım

vardı..." "Ne?"

"İyi olacağım ama henüz ayrılamayan bir ekip üyesiyle kalıyorum. Almanya'da hastanedeyiz. Wolf'a varış tarihimizi bildireceğim ve o ya da Caroline seninle irtibata geçecek. Seni özledim. Gitmem gerek."

Ahizeden gelen vızıltı, telefonu kapattığını fark etmesini sağladı. *İyi olmuş. Ona hamile olduğumu telefonda söyleyemezdim. Onunla büyük sürprizimle yüzleşmeden önce iki haftam daha var. Eli karnına dokundu. Merak etme ufaklık. Ne olursa olsun bana sahip olacaksın.*

Beşinci Bölüm

"Caroline, Kayla'yla temasa geçtin mi?" Matthew işe gitmeden önce kapının önünde durup sordu.

"Hayır, bu öğleden sonra işyerine gidip ona şahsen söylemeyi planlıyorum. İki kez aramaya çalıştım. Cevap vermedi."

"Güzel. Kayla dışarıda olmalıydı ama bu şekilde onu kaçırmazsınız."

"Bear ve takım arkadaşı Jordan'ın bu sabah Balboa Hastanesi'ne varmaları gerekiyor ve temel olarak Bear'ın yan tarafındaki yara iyileşiyor ama Jordan'ın daha fazla bakıma ihtiyacı olacak. Ona böyle mi söyleyeceğim?"

"Doğru, Bear'ın on gün daha erken dönme fırsatı olduğunu ama Jordan'la birlikte olmak için kaldığını açıklayın."

"Arayacağım ama onu hastaneden aramış olabilir." Caroline kapıya doğru yürüdü ve Matthew'u öptü. "Dikkatli ol, aşkım."

"Olur. Umarım bir süre başka bir görev olmaz. Bu sonuncusu kısa ve tatlıydı. Bear'dan sonra ayrıldık, görevimizi tamamladık ve Bear ve ekibinden önce geri döndük."

Caroline el salladı ve içeri girdi. İşten izin istemişti, bu yüzden Kayla'yı görmeye gitmeden önce güveçte akşam yemeğine başlayacak ve sonra egzersiz yapacaktı.

Kayla iş yerindeki mutfığa girdi. Öğle yemeği için çorba ve kraker getirmişti. Sabah bulantılarını gizlemeyi başarmıştı ama çorba ve kraker öğle vakti için güvenli bir öğündü, her ihtimale karşı bebeği ona sürpriz yapmaya karar vermişti. Her şey çok daha iyiydi. Bir süredir hastalık yoktu ama isteyken midesini yormayan yiyecekler yemek daha iyiydi. Mikrodalga fırının zili çaldı. Sıcak çorbasını çıkardı ve Bayan Terrell içeri girdiğinde henüz oturmuştu.

"Çoğu zaman burada yemek yediğinizi fark ettim. Yürüyüşe çıkıp yol boyunca bir yerde yemek yesen daha iyi olur. Hem senin hem de bebek için iyi olur."

Kayla'nın kaşları havaya kalktı. "Ne bebeği?"

Bayan Terrell onun karşısına oturdu. "Kayla, küçük bir bebek yumruğun var. Daha kilolu olsaydın fark edilmezdi ama değilsin. Hamile olmaktan ve evli olmamaktan utanıyor musun?"

"Hayır, bana asla çocuğum olmayacağı söylenmişti. Bu bir mucize ama başka kimsenin

bilmemesini tercih ederim.

henü

z." "Sen söyleyene kadar mı, Jackson?"

Kayla derin bir nefes aldı. "Başka birinden duymasını istemiyorum."

"Tepkisinden endişe ediyor musun, çünkü heyecanlanmazsa şaşırırım." "Emin olamazsın. Jackson yalnız biri ve hayatından memnun."

"Sizinle tanışana kadar öyleydi. Bence ikinizi de isteyeceğini göreceksiniz."

"Göreceğiz bakalım. Ben Jackson'la konuşana kadar lütfen bundan kimseye bahsetmeyin."

Bayan Terrell ayağa kalktı ve Kayla'nın elini okşadı. "Merak etme. Ne olursa olsun, ben senin yanındayım.

destek." Gülümsedi ve hızlı adımlarla kapıdan çıktı. Kayla gözyaşlarını tutamayarak çorbasını yudumladı ve krakerlerini yedi.

Ama yakında dönecek mi? İki haftayı birkaç gün geçti ve ben endişelenmeye başladım.

Hangi şekilde biterse bitsin, yakında öğrenmek istiyorum.

Öğle yemeğinden sonra Kayla zor ve uzun süren bir projeyi bitirmekle meşgul oldu.

Sandalyesinde arkasına yaslandı ve birkaç hafta önce başladığı bir alışkanlıkla karnını ovuşturdu.

Telefonu çaldı ve sandalyesini masaya yaklaştırdı.

"Merhaba, ben Kayla Townsend. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

"Kayla, ben Caroline. Sesini duyduğuma çok sevindim. Sana ulaşmaya çalışıyordum.

Benimle aşağıda buluşabilir misin?"

"Şu anda lobide misin?"

"Evet, aşağı gel. Eğer zaman ayırabilirsen, caddenin karşısındaki küçük kafeye gideriz. Sana bazı haberlerim var."

"Hemen geliyorum." Kayla'nın kalp atışları hızlandı. *Jackson hakkında mıydı? Aradıktan sonra bir aksilik mi olmuştu? Şimdi olmaz, lütfen.*

Kayla asansöre bindi ve fayans zeminde Caroline'a doğru aceleyle ilerledi. Yanlış adım attı ve neredeyse düşüyordu ama Caroline öne doğru koşup onu yakaladı.

"Yavaş ol, Jackson'ın iyi olduğunu sana söylemem gerekirdi. Yanlış bir sonuca varacağını düşünmemiştim."

"Yaklaşık iki hafta önce aradı. Sakatlandığını ama durumunun iyi olduğunu söyledi. Gelmesini beklediğim zaman geçtiği için, sakatlığının daha da kötüleşip kötüleşmediği konusunda endişelendim."

"Takım arkadaşının seyahat edebilmesi beklenenden birkaç gün daha uzun sürdü. Sen iyi misin? Caddenin karşısına geçelim."

"Sorun değil. Takım arkadaşından bahsetti. Bu yüksek topuklularla acele etmemem

gerektiğini biliyorum." Dışarıda yürürlerken Caroline karnına baktı. "Özellikle de sen

küçük bir tane bekliyorum."

"Ah canım, bugün herkes fark ediyor gibi görünüyor."

Kahve dükkânı sessiz ve boştu. Siparişlerini almak için arka taraftan yaşlı bir kadın geldi.

"Bir fincan çay mı kahve mi istersiniz?" diye sordu.

Kayla, "Çay lütfen ama benimki kafeinsiz olsun," dedi.

"Özel vanilyalı gofretlerinizden var mı?" Caroline Kayla'ya gülümsedi. "Çok lezzetliler."

"Evet. Çay ve kurabiyeleri birazdan getireceğim." Başını salladı ve dükkânın arka tarafında gözden kayboldu.

Caroline Kayla'nın ellerini tuttu ve sıkıca kavradı. "Endişelenmene gerek yok. Görevlerini tamamladılar ve adamların çoğu birkaç hafta önce geri döndü. Jackson'ın yan tarafında kurşun yarısından kaynaklanan hafif bir sakatlık var. İyileşiyor. Ama arkadaşı Jordan bacağından vuruldu. Yurtdışında ameliyat olması gerekmiş ama bu sabah Amerika'ya, Balboa hastanesine varmışlar. Jackson, Jordan'ın yanında olmak için daha uzun süre geride kaldı."

Kayla gözlerini kapattı. "Sence onu serbest bırakıldıktan sonra görmeyi beklesem daha mı iyi olur?"

"Bence onu bugün görmelisin. Aksi takdirde, bu gece onun hakkında ve bebeğine nasıl tepki vereceği konusunda endişelenmekten uyuyamayacaksın."

"Onun olduğuna inanıyor musun?"

"Elbette sen, haber alsan da almasan da erkeğin gider gitmez başka birinin kollarına atlayacak türden bir kadın değilsin. Gitmeden önce aramadı diye üzülme. Arayamazdı. Bir anda ayrılmak zorunda kaldılar."

"Biliyorum ama birbirimizi daha yeni tanımaya başladık. Jackson onu tuzağa düşürmeye çalıştığını düşünebilir." "Öyle mi?"

Kayla kaşlarını çatı ve daha dik oturdu. "Tabii ki hayır."

"İşte çayınız ve kurabiyeleriniz, hanımlar. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa tezgâhtaki zili çalın. Kapatmak için temizlik yapıyorum ama acele etmeyin." Gülümsedi ve onları yalnız bıraktı.

"Yapmadığımı biliyordum ama insanlar yorum yapabilir, bazıları iyi bazıları kötü. Dünyanın düzeni bu."

"Hepiniz benim hakkımda daha az mı düşüneceksiniz?"

"Hayır."

Kayla başını eğdi ve çayına şeker karıştırdı. Bir yudum aldı ve doğrudan Caroline'a baktı. "Doğu yakasındaki doktorum bana hamile kalamayacağımı söyledi ve ben de ona inandım. Grip olduğumu sandığım için doktora gittiğimde hamile olduğumu öğrenince şok oldum."

Beni yanlış anlama, çok heyecanlıyım. Jackson'ın bu işe dahil olmak isteyip istememesi bir mucize gibi.

bebeğin hayatı. Ama birbirimiz için doğru kişi olduğumuzdan emin olmak istedim. Herhangi bir şeye zorlandığını hissetmesini istemiyorum."

"Onunla konuştuğunuzda nasıl hissettiğinizi hatırlayın. İlk başta aşırı tepki verebilir. Hayatınızdaki değişikliği kabullenmek için zamanınız oldu. Bir erkek olarak onun zamana ve güvenceye ihtiyacı olabilir."

"Biliyorum. Jackson'ı şimdi görmek ve kimse fark edip yorum yapmadan ona söylemek istiyorum."

"Seni götürebilir miyim?"

"Hayır, bunu kendim yapabilirim."

Kayla çayını bitirdi ve birkaç kurabiye yedi. "Artık bebeğim ve ben hazırız."

Caroline ona sarıldı. "Daha sonra beni ara ya da evimize gel lütfen. Burada olmana gerek yok. yalnız."

"Teklif için teşekkürler. Bakarız. Şimdi patronumu aramalıyım ve onun için sorun olmadığından emin olmalıyım.

izin almam. Bir sorun çıkmayacağından oldukça eminim. Jackson'ı tanıyor ve ondan hoşlanıyor."

Balboa'ya gitmek hiç bu kadar uzun gelmemişti. Neyse ki park yeri beklediği kadar kalabalık değildi. Kayla binaya kadar uzun bir mesafe yürümek zorunda kalmadı. Asansörde sinirleri gerildi. Titremelerini engellemek için ellerini sıktı. Kayla derin bir nefes aldı ve hemşire odasına doğru yürüdü. Hemşire ona şöyle bir baktı. "Jackson Langley ziyaretçi kabul edebilir mi?"

Kızgın bir kadın yanından geçip gitti ve sonra arkasına baktı.

"Özür dilerim," dedi Kayla, her ne kadar bunun kendi hatası olduğunu düşünmese de.

Hemşire konuştu. "Evet, odası koridorun karşısında, iki kapı aşağıda sağda."

Caroline arkasını döndü ve çok kızgın olan kadının asansörün yanında durup ona doğru baktığını fark etti. Kadının bakışları Kayla'yı rahatsız etmişti. Kadın asansöre binip kapılar kapandığında rahat bir nefes aldı. Kayla tedirginliğini silkti ve Jackson'ın kapısına doğru yürüdü. Kapıyı tıklattı ve onun içeri gel dediğini duydu.

"Kayla." Elini ona doğru uzattı. "Caroline seninle temasa geçti mi?" "Evet, bana geldiğini söyledi." Kayla yatağa doğru yürüdü.

"Önemli bir şey değil. Doktorlar beni kontrol etmek için bu gece tutmakta ısrar ediyorlar. Yarın sabah ya da öğleden sonra taburcu olacağım." Ayaklarını yatağın kenarına koydu. "Kusura bakma, birkaç hafta öncesine kadar seni arayamamıştım. Uzun bir görev oldu. Arkadaşım yan

odada. Onunla kaldım, yoksa biraz daha erken dönebilirdim. Kendi adamlarımızı yalnız bırakmayız."

"Anlıyorum."

Jackson onu bacaklarının arasına çekti ve öpmek için öne doğru eğildi. "Birbirimizi tanımaya çalışmamız yarıda kaldı. Seninle evimde yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum."

"İlk bir iki gün tek başına olmayı seviyorsun."

"Doğru, ama bu sefer değil. Jordan'ı ziyaret edeceğim ve seni görmek istiyorum." Kaşlarını çatı. "Tereddütlü görünüyorsun. Ben gittiğimden beri bir şeyler mi değişti?"

"Evet. Beklemediğim sürpriz bir değişiklik."

"İyi mi kötü mü?" Adamın elleri kadının

elleri üzerinde sıkılaştı. "Umarım iyidir.

Benim için iyi."

"Sadece söyle bana."

Elini tuttu ve karnının üzerine koydu. Jackson'ın alnı kırıştı, sonra elini gezdirdi.

"Hamile misin?"

"Evet, bir bebeğimiz olacak." Onun yüz ifadesini izlerken boğazı düğümlendi. Jackson kaşlarını çatı. "Çocuk sahibi olamayacağını söylemiştin."

"Yanılmışım."

"Ah, uygun bir şekilde yanlış. Evlenmeyi o kadar çok mu istiyordun da beni kandırmak zorunda kaldın?" "Seni nasıl kandırdım? Her seferinde prezervatif kullandık."

"Birbirimizi çok az tanıyoruz ve bu daha önce hiç başıma gelmemişti. Prezervatifimin aniden beni yarı yolda bıraktığını mı söylüyorsun?"

Öfke onu ele geçirdi. Hızla kapıya doğru yürüdü. "Evet, seni ahmak, başarısız oldun ve Ben."

Odadan tepinerek çıktı. Jackson ona seslendi ama o yürümeye devam etti ve başka bir kişi inerken asansöre bindi. Arabasında, gözyaşları sonunda yüzünden aşağı aktı. Kayla hıçkırana kadar ağladı. Neyse ki yakınlarda park etmiş başka kimse yoktu. Karnını ovuşturdu.

"Sen ve ben, bebeğim. Dünyayla tek başımıza mücadele edeceğiz ama tamamen değil. Cheryl ve annem var. Onlar da seni en az benim kadar sevecekler." Pencereden gelen bir ses onu yerinden sıçrattı.

Caroline ve Wolf kapının önünde durdular. "Gel hadi. Bizimle geliyorsun."

"Nereye.... nasıl?"

"Jackson aradı. Sen ve bebek için endişelenmiş. Olması gerektiği gibi, salak herif," dedi Caroline.

"Ben iyiyim. Eğer arabamı eve götürürsen ve beni güvende görürsen. Yatağa gideceğim ve

iyi olacağım." "Hayır, iyi olmayacaksın. Bütün gece endişeleneceksin," dedi Caroline.

"Ve Bear yarın taburcu olana kadar seni yanımızda tutacağımıza söz verdim." Wolf ona gülümsedi. "Erkekler bazen aptal ve inatçı olabiliyor. Yeni bilgileri sindirmek için zamana ihtiyacımız var, özellikle de bazı

Senin ona verdiğin gibi."

"Bodrum katımızda kalmanızı çok isteriz, orası bir misafir odasına dönüştürüldü, herkes gerektiğinde orada kalıyor." Caroline ekledi.

Wolf arabasının kapısını açtı. "Hadi gel."

Kayla onun yüzünden Caroline'ın yüzüne baktı. Onlarla uğraşamayacak kadar yorgundu. Yine de içten içe yalnız kalmak istemediğini biliyordu. Wolf arabadan inmesine yardım etti, anahtarlarını aldı ve onu Caroline'a teslim etti.

"Hemen arkada olacağım. Beni kaybetme."

Caroline, "Emredersiniz efendim," dedi ve selam verdi.

"Seni eve götürene kadar bekle. Bu zekice sözlerin bedelini ödeyeceksin." Caroline ona göz kırptı. "Umarım öyledir."

Diğer arabaya bindikten sonra Kayla arkasına yaslandı ve iç geçirdi. "İkinizi kıskanıyorum. Birbirinize karşı çok rahatsınız."

"Başta öyle değildik. İlişkimizde bulunduğumuz yere gelmek zaman alıyor. Zaman ve sevgi." "Ve güven."

"Evet, özellikle de güven. Ama Jackson'a büyük bir sürpriz yaptın. Ona bir şans verin. Kendine gelecektir."

Kayla Caroline'a baktı. "Hamile olduğum için benimle evlenmesini istemiyorum."

"Anlıyorum."

"Umarım Jackson yapar."

Jackson Wolf'la konuştuktan sonra telefonu kapattı. Kayla evlerinde onlarla birlikteydi ve ona göz kulak olacaklardı.

Ne halt edeceğim ben? Evliliği daha yeni düşünmeye başlamıştım. Kahretsin, çocuklar henüz aklıma gelmemişti. Olmalıydılar. Önceki görevden döndükten sonra aptal ve azgındım. Ama itiraf etmeliyim ki Kayla daha ilk andan itibaren sadece seks yapılacak biri değildi. Yine de duygularımı henüz net olarak bilmiyordum ve sonra hamileliğiyle ilgili bombayı patlattı.

Belki ben yokken başka biriyle çıkmıştır. Tabii ki hayır, o kadar çabuk başka biriyle çıkacağına inanmıyorum. Ya da belki ben sadece kendini beğenmiş bir pisliğim.

Hemşire odasına girerken, "İşte ilacınız," dedi. "Ağrı kesiciye ihtiyacınız var mı?" "Hayır, buradan çıkmak için sabırsızlanıyorum ama o haplardan istemiyorum. İnsana kendini garip ve kontrolsüz."

"Pekâlâ. Fikrinizi değiştirirseniz arayın."

Jackson herhangi bir enfeksiyonu önlemek için bir hap yuttu ve hemşire aceleyle gitti. Uyuyamadı. Aklında çok fazla düşünce dönüp duruyordu. Yarın eve gidecek ve günü yalnız geçirecekti. Sonra Wolf'un evine gider ve Kayla ile konuşurdu. Ne olursa olsun, eğer benim çocuğumsa, onun hayatında olmak isterim.

Gece her zamankinden iki kat daha uzundu ya da öyle hissettirdi. Neyse ki doktor erken geldi ve taburcu belgelerini imzaladı. Jackson Wolf'u aradı ve ona Kayla'nın evine gidip üstünü değiştirdikten sonra işe gitmek için ısrar ettiğini söyledi.

"Bu iyi bir şey. Bugün bana yalnız kalma ve düşünme fırsatı veriyor."

"Gelip seni alacağım ve eve götüreceğim. Ne yapmak istediğin hakkında bir fikrin var mı?" Wolf sordu. "Biraz var. Kayla'yla görüştükten sonra seninle ve Caroline'la bu konuyu konuşacağım."

"Elbette, yakında görüşürüz. Arayıp seni alacağımı, bu yüzden biraz gecikeceğimi söyleyeceğim." "Güzel, teşekkürler."

Jackson evinin kapısını açarken Wolf el sallayarak veda etti. İçeri girmek bile Jackson'a huzur vermişti. Müziğini açtı ve veranda kapısının dışına çıktı. Ağaçların arasından serin bir rüzgâr esiyordu. Jackson, Kayla'yla seviştikleri noktaya bakmaktan kendini alamadı. Çocukları o zaman mı doğmuştu yoksa o hafta seviştikleri diğer zamanlardan birinde mi?

Yatak odasına doğru yürüdü. Hayalinde Kayla'nın kokusu odada dolaşıyor gibiydi. İlk andan itibaren aralarında farklı bir bağ oluşmuştu. Yine de onun için evlilik sonsuza kadardı ve işiyle iyi başa çıkmak için özel türde bir kadın gerekiyordu. Kayla'nın güven sorunları vardı. Bütün gün evin içinde ve bahçede dolaşıp cevaplar aradı.

Saat üçte onu iş yerinden aradı. "Kayla, nasılsın?"

"Ben iyiyim. Benim ya da bebek için endişelenmene gerek yok. Seni tamamen şaşırttığımın farkındayım ama insanlar bebeğimin şişliğini fark etmeye başlamıştı. Hamileliğimi başkasından değil benden duymanı tercih ederim."

"Buna minnettarım, gerçekten. Saat altı gibi gelip seni almak istiyorum. Pizza yiyebilir misin?" "Hayır, bebek daha yumuşak yiyecekleri tercih ediyor," dedi ve kıkırdadı.

"O zaman ben de rosto pişirip patates püresi yaparım. Kulağa nasıl geliyor?" "Güzel."

"Konuşmamız gerek ama önce yemek yiyeceğiz." "Pekâlâ. Saat altıda

görüürüz."

Kayla telefonu kapattı. Onu görmek ve konuşmak konusunda karışık duygular içindeydi. Şimdi daha iyi, sonra daha iyi. Saatin ibreleri yavaşça beşe doğru ilerliyordu. Masasını düzeltti ve arabaya doğru yürüdü. Birkaç arkadaşı ona el salladı.

Arabaya bindi ve aniden ürperdi. Binanın köşesinde bir şekil gördüğüne yemin edebilirdi ama daha yakından baktığında, her kimse ya da her neyse gözden kaybolmuştu. Bu sabah evde de benzer bir şey olmuştu.

Muhtemelen uykusuzluğumdandır. Günler kısılıyordu ve bahçedeki ağaçlar yüzünden ev gölgeler içinde kalıyordu. Kayla garaj kapısını kaldırdı ve arabasından inmeden önce indirdi.

Aptalca davranıyorum. Bu hamilelikle ilgili bir şey olmalı. Jackson gelmeden kendime gelsem iyi olur. Kendimi kaybettiğimi düşünmesini istemiyorum.

Mutfağa girip kapıyı kilitledi ve duş alıp daha rahat kıyafetler giymeye gitti. Geçen hafta sonu daha geniş pantolonlar ve birkaç bol bluz almıştı. Yakında iş için normal hamile kıyafetleri alması gerekecekti. Aynanın önünde durup sağa sola dönerek büyüyen karnını inceledi. Her gece yaptığı gibi bebekle konuştu.

"Annen buraya gelmen için sabırsızlanıyor. Yakında kız mı erkek mi olduğunu öğreneceğim ama bunun bir önemi yok. Sen isteniyorsun." İlk hareketi hissedeceği zamanı sabırsızlıkla bekleyerek karnını ovuşturdu.

Keşke Jackson da aynı şekilde hissetseydi. Umudu buydu ama kendini hayal kırıklığına hazırlamaya çalıştı. Kayla hızlı duşunu bitirmiş ve kapı çaldığında giyinmişti. Erkenciydi, belki de iyiye işaretti?

Kayla zinciri takılı tuttu ama kapıyı açmadan önce dışarı bakmadı. Hiç kimse ya da hiçbir şey hareket etmiyor gibiydi, esinti bile durmuştu. Kayla kapıyı hızla kilitledi ve makyajını yapmak için koştu.

Kapı zili tekrar çaldı. Kayla birkaç yıl önce aldığı küçük tabancayı kaptı. Kapıyı çekerek açtı. "Eğer devam edersen..."

"Vay canına, tatlım, lütfen silahını indir. Kendine ya da bana zarar verebilirsin," dedi Jackson. Adam silaha uzandı ama kadın geri adım atarak silahı ona doğrultmaktan uzaklaştırdı.

"Ben iyi bir nişancıyım. Bunu korunmak için saklıyorum." "Neden bu gece buna ihtiyacın olduğunu düşündün?"

"Bilmiyorum. Gerginim. Senden hemen önce kapı zilinin çaldığını duyduğumu sandım ama kimse yoktu.

Orada."

"Ah, o zaman onu sakladığın yere koy ve benimle gel. Biraz kıyafet getir. Burada kalabilirsin bu gece benim evimde."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim."

"Ön taraftaki yatak odasında uyuyabilirsin. Dinlenmediğini görebiliyorum ve bu gece burada iyi uyuyamayacaksın."

"Pekâlâ. Makyajımı yaptıktan sonra iş için birkaç kıyafet alacağım. Bana birkaç dakika ver."

"Makyajla uğraşma. Bana iyi görünüyorsun. Sadece kıyafetleri al."

Onun tavsiyesine uymaya karar verdi. Gece çantasına birkaç parça eşya koyduktan ve iş için bol bir elbise getirdikten sonra hazırды.

Arabaya giderken bahçesinin her tarafına baktı. Gelecek hafta bahçivana çitleri daha alçaktan kestirecekti. *Aptalca davrandığımı biliyorum ama içgüdülerim bana dikkatli olmamı söylüyor.*

Jackson fark etti. Eşyalarını arka koltuğa koydu ve kamyonu çalıştırdı. "Korkuyorsun."

"Korkuyorum."

"Sizi kolay korkacak bir insan olarak görmüyorum. Başka şeyler oldu mu?" "Pek bir şey yok."

Bu gece iş yerinde arabama bindiğimde birinin bana baktığını gördüm ve daha önce bir kez. Daha yakından baktığımda orada kimse yoktu."

Jackson ona doğru baktı ama herhangi bir yorum yapmadı. Evine girdiklerinde, kendisi içki almaya giderken onu kanepeye oturttu. Ona ne getireceğini merak ederek bekledi.

Elinde onlar için şekerli kurabiye ve sıcak çikolata bulunan bir tepsiyle geri döndü.

"Hamile kadınlara alkol almamalarının söylendiğini biliyorum. Geceler biraz serinlemeye başladı, umarım sıcak çikolata seviyorsunuzdur."

"Seviyorum. Bakalım bebek beğenecek mi?"

Ateşi yaktı ve onun yanına oturdu. "Hasta mıydın?"

"İlk başta çok fazla. Birkaç gün devam ettikten sonra doktora gittim. Teşhisi beni şok etti ve şaşırttı. İtiraf etmeliyim ki bu beni aynı zamanda heyecanlandırdı. Yıllarca asla çocuk sahibi olamayacağımı düşündükten sonra bana hamile ve sağlıklı olduğumun söylenmesi bir mucize gibi geldi." Karnını ovuşturdu. "Bize ne olursa olsun, çocuğumu seveceğim ve ona çok iyi bakacağım."

"İnsanları gördüğünüze veya etrafınızda birilerini hissettiğinize inanmanın hamileliğin bir parçası olduğunu düşünüyor musunuz?"

"Bilmiyorum. Bana göre değil. Yıllardır yalnız yaşıyorum. Silahı aldım çünkü o anda iyi bir fikir gibi gelmişti."

"Kullanmayı öğrenmek için ders mi aldın?"

"Evet, eğitmen en iyi öğrencilerinden biri olduğumu söyledi. Ama bebek hakkında konuşmamız gerekiyor. Bebeğin sizden olduğuna inanıyor musunuz? Doğumdan sonra her zaman DNA kontrolü yaptırabilirsiniz."

"Gerekli değil. Sana ve prezervatiflerin yanılmaz olmadığına inanıyorum. Daha önce hiç olmamıştı, bu yüzden bana anlattıklarınızdan sonra şok oldum."

"Ne şekilde istersen çocuğumuzun hayatının bir parçası olmanı istiyorum."

"Güzel, çünkü kesinlikle bebeğimizin hayatının bir parçası olmak niyetindeyim. Birbirimizi tanıma fırsatımız olmadı. İkimiz için de istediğim kadar iyi değil. Seviştik ama günlük yaşam deneyimi bir bilinmez. Bir önerim var."

"Ne oldu?" Kayla sordu. İçkisinden bir yudum daha aldı. "Şimdilik bizim ufaklık sıcak çikolatayı seviyor gibi görünüyor."

"Rostoyu kontrol edeyim. Hemen döneceğim."

Kayla odanın etrafına baktı. Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı.

"Uyuyor muydun?"

"Hayır, bir dakikalığına uyuyakalmış olabilirim."

Jackson sırtıttı. "Akşam yemeği hazır. Uyuduğunu gördüm, bu yüzden patates püresi ve salatayı bitirdim. Yemek odasına gel." Kalkmasına yardım etti ve sonra yemek masasındaki sandalyesini geri çekti.

"Beni şımartıyorsun. Ben kırılgan değilim."

"Benim için öylesin." Onun sandalyesini itti ve yanına oturdu. Herhangi bir soru sormadı ama konuyu hafif tuttu. Daha sonra her şeyi kaldırdılar ve bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirdiler.

"Verandada oturmak ister misiniz? Kimse bizi duymaz ve temiz hava size iyi gelebilir. iyi."

"Dışarısı serin."

"Bir şalım var." Diğer yatak odalarından birine girdi ve elinde ağır bir şalla çıktı. "Dur tahmin edeyim. Bunu burada Bayan Terrell için saklıyorsun," dedi Kayla, adam üst düğmeyi iliklerken. "Haklısın." Onu dışarı çıkardı ve minderli sandalyeleri birbirine yaklaştırdı. Bir kez

oturduktan sonra onun elini tuttu. "Bir önerim var. Beni dinle, sonra evet ya da hayır diyebilirsin."

"Pekâlâ."

"Benim yanıma taşınmanı istiyorum."

Konuşmaya başladı ve adam parmağını dudaklarına götürdü. "Unutma, bekle, yakında senin de sıran gelecek. Söyleyeceğim gibi, bu bize günlük olarak nasıl anlaştığımızı görme fırsatı verecek. Elbette sen işte olacaksın, ben de üste olacağım ama akşamları ve hafta sonları birlikte olacağız. Ayrıca, yanında olduğumu ve seni güvende tutacağımı bildiğin için daha iyi uyuyacağını düşünüyorum. Sen istemedikçe birlikte uyumak zorunda değiliz.

"Eğer birlikte olmaktan keyif alır ve evlenmeyi kabul edersek, çocuğumuz onu yetiştirecek iki sevgi dolu ebeveynle doğacaktır. Bugün bunu çok düşündüm. Ben ayrılmadan önce aramızda

özel bir şeyler varmış gibi görünüyordu." Omuz silkti. "Belki de uzun sürmeyecek. Olasılıkları keşfetmekten zarar gelmez." Konuşurken sandalyesini ona bakacak şekilde çekmiş ve yüzünü incelemişti. "Deniyorum ama ne düşündüğünü anlayamıyorum."

"Şaşırdım. Tek başına bir baba olarak bu işe dahil olmak isteyeceğini düşünmüştüm." "Ve eğer bu test işe yaramazsa olabilirim."

"Bunun üzerinde uyuyabilir miyim? Yarın ya da ertesi gün sana bir cevap veririm." "Yeterince adil. Bu büyük bir karar."

"Bunu biraz daha düşünmek isteyebilirsin. Baba olacağınızı öğrendikten sonra çok hızlı tepki veriyorsunuz."

"Bu doğru. Ama size daha önce de söylediğim gibi, biz hızlı karar vermek için eğitildik. Fikrimi değiştireceğimi sanmıyorum ama eğer kendinizi daha iyi hissedecekseniz, karar vermek için birkaç gün bekleyeceğiz."

"Öyle ve ben uyumaya hazırım."

"Bu tarafa gel. Daha önce uyurken senin için yorganı geri çevirdim. Geç saatlere kadar uyanık kalabileceğinden şüpheliydim."

Yatak odasının kapısına geldiğinde, "Müziği duymak seni rahatsız ediyorsa, şu düğmeyi çevir," dedi. Ona ışık düğmesinin yanındaki düğmeyi gösterdi. "Her oda müziği aşağı ya da yukarı, açık ya da kapalı olarak kontrol edebilir."

"Teşekkürler."

Başını yukarı doğru eğdi. "Uyu. Uykum hafiftir, ben duymadan kimse evimde dolaşamaz." Jackson onu kollarına çekti ve öptü. Sonra onu bıraktı ve ıslık çalarak aile odasına doğru yürüdü.

Kayla, yatağın üzerindeki büyük tişörtü ve yatağın yanındaki vazoda bahçesinden gelen gülleri görünce gülümsedi. Eğer bu birbirlerini tanımaksa, hoşuna gitmişti.

Altıncı Bölüm

Jackson bir ses duydu. Sessizce yataktan kalktı ve Kayla'nın uyuduğunu umduğu yatak odasına doğru koridorda yürüdü. Hiçbir şey yoktu, sonra sesi tekrar duydu. Kapıyı açtı ve Kayla pencerenin önünde durduğu yerden sıçradı. Parmağını dudaklarına götürdü.

Sessizce ona doğru ilerledi ve pencereden gördüğünü sandığı şeyi görmek için etrafına baktı. Hava karanlıktı, gökyüzünü sadece bir parça ay aydınlatıyordu.

"Ne gördün?" diye fısıldadı.

"Hiçbir şey duymadım. Önce dış duvarda, sonra da pencerede bir sürtünme sesi duydum." "Dışarı çıkıp kontrol edeceğim."

"Hayır, silahları ya da başka bir şeyleri olabilir."

"Tatlım, görünmeden nasıl gizlice dolaşacağımı biliyorum ve silahım da yanımda olacak. Yatağına geri dön. İçeri döndüğümde gelip sana söyleyeceğim." Koluna girdi ve onu yatağa götürdü. Sonra adımlarını hızlandırdı, komodinden silahını aldı ve garajın yan kapısından dışarı çıktı.

Avluda sessizce ilerlerken rüzgâr ağaçların yapraklarını hışırdattı. Çalıların arkasına saklandı. Bahçesinde kimseyi görmeyince sokağa doğru yürüdü ve tanımadığı arabalar var mı diye aşağı yukarı baktı. Kayla için endişelenerek eve geri döndü. Kayla koridorda durmuş onu bekliyordu.

"Sana yatağa gitmeni söylediğimi sanıyordum."

"İmkânı yok. Sen orada yalnızken olmaz."

Jackson öne çıktı ve kollarını ona doladı. Kız başını kaldırıp ona baktı. "Kimse yok muydu?"

"Hayır, yarın doktorunuzu göreceğiz ve bunun hamileliğe karşı normal bir tepki olup olmadığını soracağız."

"Benimle gelemezsin."

"Neden?"

"Çünkü birlikte kalıp kalmayacağımıza henüz karar vermedik."

"Tatlım, her halükarda bu benim de bebeğim ve ben de bu işin içinde olmak istiyorum." Ona sarıldı. "Hadi ama. Şu andan itibaren benimle uyuyacaksın. Senin ve bebeğin dinlenmeye ihtiyacı var. Biraz uyumak için kendini güvende hissetmelisin." Kadın bir şey söylemek için ağzını açtı ama adam başını salladı.

Ondan uzaklaştı. "Bu çok erken. Birbirimizi tanımaya başlamamızı istiyorum.

Seks. Bu harika bir şey. İlişkimizin bu kısmında bir sorun olmadığını biliyoruz."

"Seks olmadan da yanında uyuyabilirim." *Uyuyabilirim, ama bu kolay olmayacak.*

Kadın onu inceledi ve konuşmaya başladığında, adam parmağını dudaklarına götürdü.

"Güven sorununun farkındayım. Hazır olduğuna karar verene kadar sözümü tutacağıma güvenebilirsin."

"Tamam, bakalım bu gece nasıl geçecek. Gerginim ve bu bebeğimiz için iyi değil."

Yatak odasında, onu yatağa kaldırdı ve yanına kaydı. Kız onun yanına sokuldu ve birkaç dakika içinde kulağının dibinde usulca horlamaya başladı.

O haklıydı. Uyumayacağım ama birçok kez uykusuz kaldım. Ona karşı sıcak duran küçük bedeni doğru görünüyordu ve hiç düşünmeden karnına dokundu. İçinde bir bebek büyüyordu ve kendini hayranlık içinde buldu. Gördüğü onca korkunç şeyden sonra, bir mucizenin parçası olma deneyimini yaşamak, hiç tahmin etmediği bir şekilde temizleyici ve canlandırıcı görünüyordu.

Kayla kıpırdandı ve küçük karnına dokunmak için koruyucu elini aşağı uzattı. Kızın eli onunkine dokundu ve kız gözlerini açtı. İkisi de birbirlerine baktı ve sonra Kayla, "Bu bir mucize ve çok harika" dedi.

Jackson onun karnını öptü ve sonra yüzünü ellerinin arasına almak için yukarı kaydı.

"Uyumaya git. Ben ikinizle de ilgilenmek için burada olacağım."

"Teşekkürler." Uyumaya çalıştı ama Jackson'ın usulca nefes alıp verdiğini görünce gülümsedi, çok uyuyordu ama eli aşağı inmiş ve bebeğinin yumrusuna dokunmuştu.

"Onun evinde mi kalıyor? Onu önemsiyor olmalı. İkimiz de intikamımızı alacağız. Önce onu kaçıırız, sonra da onu yakalarız. Sen eğitimde sana yaptığı muamelenin intikamını almaktan mutlu olacaksın, ben de beni bir kenara atarak bana yaşattığı onca acıdan sonra onun acı çektiğini görmenin tatminini yaşayacağım."

"Kadını dahil etmekten hoşlanmıyorum. O hamile."

"SEAL eğitiminde başarısız olmana şaşmamalı.

Korkağın tekisin."

Onu boğazından yakaladı. "Ne söylediğine dikkat et. Bu iş bittiğinde seni de öldürebilirim. O zaman kimse beni onların ölümüyle ilişkilendiremez."

"Bir erkek kardeşim var. Chicago'daki SWAT ekibinde keskin nişancı. Bana bulaşmak istemezsin yoksa ölürsün."

"O zaman bu işte beraberiz. Bear'ın hamile kız arkadaşı gerginleşiyor, ne zaman kaçıracağız?"

onu?"

"Yakında, ne zaman olduğunu söyleyeceğim ve sonra onu yakalayana kadar hayatta tutmalıyız." Kadın

sırıttı.

"Doğru."

"Önünde ona işkence ettiğimizde yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum.

Hastanede ona rastladığım için ne kadar şanslıyım. Yeni bir kadını olduğunu duymuştum ama kim olduğunu bilmiyordum." Ellerini birbirine sürttü. "Tatlı intikam yakında gelecek."

Jackson, Kayla'nın hâlâ derin uykuda olduğunu görünce gülümsedi. Dikkatle ayağa kalktı ve mutfığa gitti. Kayla dün gece konuşurlarken Dr. Simmons diye birinden bahsetmişti. Telefon rehberine göz atarak adını buldu ve aradı. Santral hemşireye çağrı attı.

"Bu Anne, Dr. Simmons'ın hemşiresi. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Jackson, Kayla'nın bebeğinin babası olduğunu açıklamaya başladı ama telefondaki kadın onu durdurdu. "Kim olduğunuzu bilmiyorum ve size kesinlikle herhangi bir hasta hakkında bilgi vermeyeceğim."

Telefonu kapattı. Kayla'yı arayıp randevu alması gerekecekti ve sonra onunla birlikte gittiğinde Kayla'dan kendisini doktorla konuşabilecek kişiler listesine koymasını isteyecekti. *En azından Bayan Terrell'ı arayıp Kayla için izin isteyebilirim.*

"Jackson, sesini duymak çok güzel. Kayla'yı gördün mü?"

"Gördüm ve bebekten haberim var."

"Umarım iyi idare etmişsindir. Kayla vereceğin tepki konusunda çok endişeliydi."

"İlk başta iyi tepki vermedim. Aptallık ettim ama artık Kayla'ya inanıyorum. Bakın, bugün doktora görünmesi gerekiyor."

"Sorun değil. Kayla'ya bugün izin almasını söyle. Sen yokken çok çalıştı. Bütün büyük dosyaları kapandı. Ona dinlenmesini ve fazladan bir gün izin almasını söyle. Biriktirdiği muazzam miktarda tatili var."

"Güzel. Umarım onu tam da bunu yapmaya ikna edebilirim." "Ne yapmaya?" Kayla onun arkasından sordu.

Jackson telefonunu kapattı. "Doktorun ofisini aradım ama benimle konuşmadılar. Bence doktora görünmelisin, böylece bunun senin hayal gücün mü yoksa gerçek mi olduğundan emin olabiliriz. Belki doktor annenin hayal gördüğü başka vakalar da biliyordur. Son konuşmayı Bayan Terrell'la yaptım. Dinlenmek için bugün ve yarın izin almanı söyledi."

"Hayatımı ele geçirmeni istemiyorum. Benim için randevu almana ya da seni oğlu gibi gören patronumdan izin istemene gerek yok."

"Ve sen de bir kız olarak. Yapman gereken her şeyde sana yardım etmeme alışman gerekecek.

yapılmalı. Ben göreve gittiğimde istediğin kadar bağımsız olabilirsin. Hatta göreceksin, yardımımı özleyeceksin."

"Bundan şüpheliyim," dedi ama arkasını dönerken gülümsedi.

Kollarını ona doladı. "Mutfağa gel ve bana eşlik et. Kahvaltımızı hazırlayayım.

O zaman doktoru arayıp randevu almaya çalışabilirsin."

"Pekala, otoriter."

Kayla öğleden sonra için bir randevu ayarlamıştı. Anne onları bir hasta odasına götürdü ve neler olduğunu anlattılar. Dr. Simmons onlara katılmadan önce fazla bekletmedi. Jackson'ın elini sıktı. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Umarım siz de bebek konusunda Bayan Townsend kadar heyecanlısınızdır."

"Ben hazırım. İlk başta beni şaşırttı ama şimdi oğlum ya da kızım ile tanışmaya çok hazırım." "İkinizin herhangi bir tercihi var mı?"

İkisi de aynı anda "hayır" dedi.

"O zaman senin hakkında konuşalım," dedi ve Kayla'ya baktı. "Anne korktuğunu söyledi. Son zamanlarda."

Kayla olayları anlattı ve bir telefon almaya çalıştığında kimse orada görünmüyordu. onlara iyi bak. "Ofisteki gün hariç. Binanın köşesinden bir adamın bana baktığına yemin edebilirim, ama oraya gidip yan duvardan aşağı baktığımda kimse yoktu."

Jackson kaşlarını çatarak ona baktı.

"Ne?"

"Bir daha asla böyle bir riske girme. Eğer biri olsaydı, seni hemen kapardı.

O zama
n." "Silahım çantamdaydı. Gizli taşıma iznim var."

"Ve sizi korkutup çantanızı alır ya da düşürmenize neden olurdu."

"Çocuklar," diye durdurdu Dr. Simmons onları. "Tartışmak bebeğiniz için iyi değil. Ve Kayla, ben

Katılıyorum. Güvende olun. Böyle korkuları olan başka bir hasta hatırlamıyorum. Sizi korkutmak isteyebilecek biri var mı?"

Kayla başını salladı. "Bildiğim kadarıyla hayır."

"Onu güvende tutacağım. Benimle kalacak ve ben onu işe götürüp alacağım." "Bu iyi bir fikir olabilir," dedi Dr. Simmons.

"Siz ikiniz benim adıma karar veremezsiniz."

"Evet, yapabiliriz," dedi Jackson ve onun elini tuttu. "Seni ve bebeği güvende tutmak istiyoruz.
Bu

Bebeğimiz doğmadan önce birbirimizi tanımak için daha fazla zamanımız olsun." Kayla ona ters ters baktı. Jackson ona güldü.

"Umarım bir gün bana tıpkı senin baktığın gibi bakacak küçük bir kızımız olur." "Onun hayatını ele geçirmeye çalıştığında olacak."

"Muhtemelen."

"Beni çok kızdırıyorsun. Neden sen de karşılık vermiyorsun?" İki adam da güldü. Kayla ayağa kalktı.

"Gidebilir miyim?"

"Evet, ama sizin için de uygunsa Bay Langley'nin adını kayıtlarınıza eklemenizi istiyorum. O zaman aradığında onunla da konuşabilirim. Aslında onunla şimdi konuşmak istiyorum."

"Sanırım bu beni güvende tutmakla ilgili. Devam edin, ama bu seferden sonra beni başka bilgilerin dışında tutmanıza izin vermeyeceğim." Ayaklarını yere vurarak odadan çıktı.

Anne onu gördü ve yanına geldi. "Erkekler çok sinir bozucu olabiliyor. Ben öğle yemeğimi yerken gel benimle bir fincan çay iç."

"Boş zamanlarınızda sizi rahatsız etmek istemem."

"Lütfen et. Tek başına yemek yemek yalnızlıktır."

"Sana inanmıyorum ama bir fincan çay kulağa hoş geliyor."

"Ve kafeinsiz."

"O benimle güvende olacak, Dr. Simmons. Keşke tüm bunlar ortaya çıktığında gitmemiş olsaydım ama bu gerekliydi," dedi Bear.

Dr. Simmons öne doğru eğildi. "Rapor ettiği şeyin hamileliğinin etkileriyle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Söylediklerine inanıp sonra üzülmek daha güvenli olur."

"Katılıyorum. Kayla'yı işe ben götürmeye başlayacağım. Eğer herhangi bir nedenle bunu yapamazsam, arkadaşlarımdan biri onunla birlikte olacak. Bu arada biz de bu kişiyi yakalamaya çalışacağız."

"Onu sakın tutmaya çalışın. Stres ne ona ne de bebeğe iyi gelir. İkisine de bir şey olmasını istemeyiz."

"Yapacağım." Bear ayağa kalktı ve doktorun elini sıktı.

"Ona zaten planlanmış olan randevusuna devam etmesini söyleyin."

Bear kapıdan çıkarken başını salladı. Boş bekleme odası yüreğini hoplattı. "Bayan Townsend nerede?" diye sordu resepsiyon görevlisine. *Havlamış olmalıyım. Kadın ayağa fırladı.*

"Ben getiririm. Hemşireyle çay içiyor."

"Hayır, acele etmen gerek. Özür dilerim, seni tersledim."

Kadın el salladı ve yine de yan kapıdan ofis alanından dışarı koştu.

Kayla bekleme odasına girdiğinde kaşlarını çatı. "Zavallı Jenny'nin ödünü kopardın. Ne dedin sen?"

"Burada oturmaman beni endişelendirdi," diyerek sandalyelerin sırasını işaret etti. "Sanırım onu tersledim."

"Birazdan dönecek. Onu bekliyoruz, bu yüzden özür dileyebilirsiniz."

"Evet, canım. Çoktan söyledim ama belki beni duymamıştır." Gülümsedi ve onun elini tuttu.

Bunu nasıl yapıyor? Seksi bir bakış ve ben eriyorum. Daha güçlü olmalıyım, yoksa her tarafımdan geçecek.

Ben.

Adamın pencereye doğru yürümesini ve Jenny ile konuşmasını izledi. Jenny'nin bakışlarından Jenny'nin yüzünde de aynı etkiyi yaratmıştı. Adam pencereden çıkarken Jenny gülümsedi ve onlara iyi günler diledi.

"Sen çok kötüsün. Sen cazibeni kullandığında zavallı kızın hiç şansı yoktu." "Yine de cazibemi görmezden gelip doğrudan saldırabiliyorsun."

"Biri yapmalı, yoksa kafan vücudunun geri kalanından çok daha fazla büyüyecek."

Bear onun için kamyonetinin kapısını açmıştı ama kamyonete binmesine yardım edemeden kahkahalarla yere yığıldı. Kayla onunla birlikte gülmek için dudağını ısırıldı. Durduktan sonra onu kamyonetine aldı ve öpmek için öne doğru eğildi.

"En son ne zaman bu kadar güldüğümü hatırlamıyorum," dedi ve onun gözlerinin içine baktı. Sonra onu bir kez daha usulca öptü. "Bence birlikte çok iyi iş çıkarabiliriz." Bunu söyledikten sonra diğer kapıya doğru yürüdü ve içeri girdi.

"Ne, tepki yok mu?" diye alay etti.

"Bazen nefesimi kesiyorsun."

Sırıtarak motoru çalıştırdı. "Yeterince iyi."

Eve döndüğünde Kayla gündelik kıyafetlerini giydi. Mutfığa uğradı ve yanına bir bardak buzlu su aldı. Sonra arka bahçeye yöneldi. *Güpegündüz burada kimse beni rahatsız edemez ve hava mükemmel, yetmişlerde ve hafif bir esinti var. Bu bahçeyi çok huzurlu buluyorum.* Havuz kenarında bir sandalyeye oturmaya başladı.

"Burada tek başına ne yapıyorsun?"

"Çalışma odasının kapısı kapalıydı. Dışarı çıktığında bana katılacağını düşünmüştüm. Beni korumaları için arkadaşlarını çağırdığından eminim."

"Ve bu fikir hoşuna gitmedi mi?"

İç çekti. "Sanırım bu gerekli. Sürekli yanımda birinin olması pek rahat olmayacak."

"İnanın bana, kaçırılmak daha tatsız olurdu."

"Hepiniz aynı anda çalışmak zorundayken arkadaşlarınız nasıl yardımcı olabilir?" "Heath'i hatırlıyor musun? Barbeküdeydi ve Cheryl onunla konuşmaya çalıştı." "Onu uyarmıştın."

"Evet, ama o iyi bir adam ve ekibine ya da benim ekibime dönmeye hazır olana kadar meşgul olması gerekiyor. Birimiz burada olmadığında, onun yerini o dolduracak."

"Çocuğumuzu güvende tutması için ona güveniyor musun?"

"Kadınımı ve çocuğumu güvende tutması için ona güveniyorum." "Kadınımı mı?"

"Bunun seni kızdıracağını biliyordum. Seni kızdırmak çok kolay."

"Dikkat et, SEAL. Bugünlerde sana vurabilirim."

"Şunu bil, eğer yaparsan, intikamımı alırım." "Bana vuracak mısın?"

"Hayır, seni yatak odama götüreceğim ve özür dileyene kadar seninle sevişeceğim." "Anlaşmamızda böyle bir şey yok."

"Lanet olsun, anlaşmayla birlikte. Bazen bir erkeğin kontrolü ele alması ve ne gerekiyorsa yapması gerekir." "Bebeği unuttun."

Bear ona doğru eğildi. Onun lezzetli, erkeksi kokusu onu kabul etmek istediğinden daha fazla tahrik etti. Kızgın kanı damarlarında hızla dolaştı. Elleri karnına dokundu. Önünde diz çöküp karnını öptü ve sonra ayağa kalktı.

"Çocuk istediğimden emin değildim ama şimdi çocuğumuzu görmek ve kucağıma almak için sabırsızlanıyorum."

Kayla gözyaşlarını kırıştırtarak uzaklaştırdı. "Sert ve talepkâr ol. Seni uzakta tutmak daha kolay."

"İşte, bu sandalyeyi meşe ağacının altına taşıyayım, orada gölgede kalırsın. Birkaç saatliğine işe gitmem gerekiyor. Heath ben dönene kadar sana göz kulak olmak için her an gelebilir."

"Hmm, buna gerek yok. İçeri girip okuyabilirim. Kapıları kilitli tutacağım. Kimse içeri giremez. İçeride ve dışarıda alarmlarınız var. İşe gidip gelirken birine daha ihtiyacım olacak."

"Tartışmak yok, kararımı verdim." Onu öptü ve kapı ziline cevap vermek üzere uzaklaştı. "Bak, Heath geldi bile."

Kayla onun aceleyle içeri girmesini izledi ve birini selamladığını duydu. Uzun boylu, yapılı adam Jackson'la birlikte dışarı çıktı.

"Kayla, piknikte resmi olarak tanıştırıldığınızı sanmıyorum. Bu Heath Kenyon.

Heath, Kayla Townsend ve yakında çocuğumun annesi olacak." Kayla kızarınca Bear kıkırdadı. "Ve umarım, bugünlerde onu benimle evlenmeye ikna edebilirim." Kayla'nın arkasından yürüdü ve omuzlarını ovdu. "Birinin onu takip ettiğini düşünüyoruz."

Heath dışarıdaki alana baktı. "Evde daha güvende olur."

"Katılıyorum ama dışarıda olmak onu rahatlatıyor, bu yüzden bahçeye çıktığında çok dikkatli olmamız gerekecek."

"Pekâlâ. Başka talimatınız var mı?"

"Birkaç tane. Gitmem gerek ama bir sorun çıkarsa numaram sende var. Kayla yakında işe dönmek istiyor. Onu işe götürüp getirmeye çalışacağım ama bir sorun çıkarsa ve ben götüremezsem, senin götürmeni istiyorum. Eğer sorun daha da kötüleşirse, üsse gitmem gerektiğinde onunla birlikte orada kalacaksın."

"Sorun değil. Anladım."

Jackson gittiğinde, Kayla "Seni arayabilir miyim Heath?" diye sorana kadar ikisi de konuşmadı. "Evet."

Başını salladı ve gözlerini kapattı. Gölge ve esintinin birleşimi onu uyuttu.

Heath'in huzursuzluğu onu bahçenin çevresinde dolaştırıyordu. Kafasında gidip gelen iki sahneden, Deke'in ölümü ve Allie'nin ihanetinden zihnini uzak tutmaya çalıştı. Yumruklarını sıktı ve kendisini izlemediğinden emin olmak için Kayla'ya baktı. Sonunda bir sandalyeyi onunla duvar arasına yaklaştırdı. Büyük meşe ağacı diğer tarafta onu koruyordu.

Görevden döndüğünden beri ilk kez vücudu rahatlamıştı. Tetikte olmak için koltuğunda hareket etti. Sonra bir ses duydu, uzaktaki duvara hafifçe sürtünen bir şey. Hızlı ve sessizce hareket eden Heath saniyeler içinde kendini çitin üzerinden attı. Çevresel görüş alanından, büyük bir palto ve şapka giymiş birinin bakışını yakaladı. Bu kişi motoru çoktan çalışmış olan bir arabaya atladı. Duvara dayalı bir çantadan gelen tik tak sesini duyduğundan plakayı almaya vakti olmadı.

Çantaya doğru koşarken Kayla'ya bağırdı. "Hemen içeri gir. Evin önüne git. Çabuk ol." Çantaya doğru koşarken sandalyesinin hareketini duydu. Ekiplerindeki yıkım görevlisi oydu. Önce 911'i aradı ve cep telefonunun hoparlörünü tik tak yapan şeyden biraz uzağa koydu. Çantayı dikkatlice açtı. Operatör bağlandığında bombadan ve onu etkisiz hale getirmeye çalışacağından bahsetti. "Nasıl yapılacağını biliyorum," dedi ve bunun bir sürpriz olmaması için parmaklarını çaprazladı. Çok nazıkçe, çantayı nasıl düzenlendiğini görecektik kadar açtı. Basit görünüyordu, muhtemelen bir amatör tarafından yapılmıştı ve iki dakika içinde patlayacak şekilde

ayarlanmıştı. Neyse ki, nadiren

en önemli aracı olmadan hiçbir yere gidemez.

Uzaktan bir siren sesi duydu ama onları bekleyecek zamanı yoktu. Çok dikkatli bir şekilde önce bir kabloyu, sonra da diğerini kesti. Etkisiz hale geldiğini görünce derin bir nefes aldı. Bir polis arabası köşeden kayarak geldi ve bir diğeri onu takip etti.

Bir polis elinde silahıyla dışarı fırlarken, "Çantadan uzak dur," diye bağırdı. Heath ellerini kaldırdı. "Silahı etkisiz hale getirdim. Hepimiz güvendeyiz."

Hâlâ şüphelenen adam, "Neden bomba imha ekibini beklemediniz?" diye bağırdı.

"Çünkü lanet şeyin zamanlayıcısında sadece iki dakika kalmıştı." Ellerini indirdi ve cep telefonunu almak için yürüdü. "Bakın, ben bir profesyonelim. Eğitim aldım."

"Ve sen de doğru zamanda doğru yerde mi oldun?"

Kayla evin önündeki virajdan koşarak geldi. Belli ki adamın Heath'e söylediklerini duymuştu.

"O beni koruyor. Şimdiye kadar birinin beni takip edip etmediğinden emin değildik ama sanırım ben haklıydım ve onlar takip ediyor."

İkinci arabadan iki polis daha çıktı. "Bomba imha ekibi birazdan burada olur."

"Gerek yok. Bu adam silahı etkisiz hale getirdi." Heath'e doğru omuz silkti. "Saatin dolmasına sadece iki dakika kaldığını söyledi."

Heath, "Eve geri dön," diye emretti.

"Neden? Burada seninle ve tüm bu polislerle güvendeyim."

"Bak, artık bana ihtiyacın var mı?" Heath polise sordu.

"Sanırım hayır. Olur da bulursak diye adını ve telefon numaranı yaz." Gelen ilk polis memuru Heath'e bir kâğıt uzattı. Heath ona bilgilerin yazılı olduğu kâğıdı geri verirken, "Bombayla ilgilendiğiniz için teşekkürler," dedi.

"Doğru zamanda burada olduğuma sevindim." Kayla'nın koluna girdi ve onu köşeye doğru yürütmeye başladı.

"O adam bomba mı dedi?"

"Evet, sen uyurken bir ses duydum, çitten atladım ve çantayı duvarın dibinde gördüm.

İşte o zaman içeri girmeniz için bağırdım." "Kimin bıraktığını gördün mü?"

"İyi bakamadım. Paketin içindekilerle ilgilenmem gerekiyordu." Ön kapıyı açtı ve Kayla'dan önce içeri girdi. "Ben odaları kontrol ederken sen burada kal." Çok hızlıydı. "İçeri gel. Bear'ı arayıp neler olduğunu anlatmalıyım. Arka tarafı kilitledim. Artık dışarı çıkmak yok.

"Bear, ben Heath. Dışarıdaydık, bir ses duyduk ve bir adamın arabaya doğru koştuğunu gördük. Bir araba bıraktı.

bombalı paket."

Heath telefonu kulağından uzaklaştırdı. "O iyi. Polisler gelmeden önce o lanet şeyi etkisiz hale getirdim. Evet, seni görmek istediğinden şüpheleniyorum." Heath etrafına bakındı. Koridora doğru yürüdü. "Yatak odasının kapısı kapalı. Bence bir toplantı yapmak iyi bir fikir. Bu sadece bir takip değil. Birisi Kayla'ya zarar vermek istiyor."

Yedinci Bölüm

Bear, Yüzbaşı Buchanan'la konuştuktan sonra ekibindeki adamları etrafına topladı. Onlara o gün neler olduğunu kısaca anlattı ve takip olayından bahsetti. Birkaçı Kayla'nın takip edildiğini düşündüğünü zaten biliyordu.

"Kaptana durumu çoktan açıkladım ve şu anda hepimizin üs dışında olmasına izin verdi. Kayla ve bebek zarar görmeden ya da daha kötüsü olmadan önce bu adamı ya da kadını yakalamalıyız." Bear ellerini sıktı ve öne doğru eğildi. "Bunun olmasına izin vermeyeceğiz."

"Asla olmaz," dedi Marcel. "Wolf'u arayacağım. O ve adamları yardım etmek isteyecektir. Sen diğer adamlarla devam et. Wolf ve ben yüzbaşıyla bize yardım etmeleri konusunda konuşacağız."

Bear diğer adamlarına el sallayarak, "Hadi o zaman," dedi. Hepiniz SUV'larımızla seyahat edeceksiniz. Kamyonetimi garaj yolunda bırakabilirim ve her kimse geldiğimizi görmeyebilir." Onlar aceleyle araçlara doğru ilerlerken Bear telefonunu açtı ve Heath'i aradı. "Garaj kapısını aç. Sonra mutfığa git ve garaj kapısının yanında asılı duran anahtarları al. Araçlarımıza yer açmak için kamyonetimi dışarı çıkar.

Mümkün olduğunca çabuk orada olacağız. Şimdi gidiyoruz."

"Tamam, garaj sizin için hazır olacak."

"Gerçek isimlerimizi kullanacağız. Kayla üzgün ve takma adlarımızı hatırlamakta zorlanmasını istemeyiz." Başlarını salladılar, araçlara bindiler ve Bear'ın evine doğru yola çıktılar.

Araçlardan birini Bear, diğerini ise daha çok Gölge olarak bilinen Kijika kullanıyordu. Dirk ve Hawke Bear'a katıldı ve Glenn de diğerine bindi. Marcel de mümkün olan en kısa sürede onu takip edecekti.

Bear'ın ekibinin hepsi bir zamanlar onun evine gitmişti ama böyle bir şey için değil. Kayla ve bebekle ilgili hislerim konusunda herhangi bir şüphem kaldıysa bile, artık hiçbir şüphem yok.

Yolun normalden iki kat daha uzun olduğuna yemin edebilirdi. Bear gözlerini takip eden SUV'den ayırmadı. Aynı anda geldiler ve hızla garaja girdiler. Bear garaj kapısını kapatmak için aşağı düğmesine dokunmadan önce kapı kapanmaya başladı. Heath onları izliyordu ve mutfak kapısının yanındaki kumandaya bastı.

"Heath, seni gördüğüme sevindim." Kijika elini uzattı ve diğerleri de onu takip etti.

"Siz ofisime gidin. Ben Kayla'yı kontrol edeceğim, hemen geliyorum. Planlarınızı düşünün.

Bear kapıyı çaldı ve sonra "Kayla, benim" dedi.

Kapı uçarak açıldı. Kayla kendini onun vücuduna attı.

"Vay canına, tatlım. Her şey yoluna girecek."

Kendini ondan uzaklaştırdı. "Hayır, olmayacak. Heath sana ne olduğunu anlattı mı? O harika biri. Gürültüyü duymasaydı, sonuç ne olurdu emin değilim."

"Sizi emin ellere teslim edeceğimi biliyordum. Ekibimi buraya getirdim. Bu kişiyi yakalamak için bir plan yapacağız."

"Herhangi bir ipucunuz var mı?"

Yalan söylemeye başladı ama kızın bunu anlayacağını biliyordu. "Şu anda bildiğimiz bir şey yok ama Heath'i daha fazla sorgulayacağım. Fark ettiği ve hatırlamadığı bir şey olabilir."

"Toplantının bir parçası olmak istiyorum."

"Hayır. Bu seni üzecek ve hem senin hem de bebeğimizin iyiliği için dinlenmeni istiyorum."

"Ben de bunun bir parçası olacağım. Kurtarmaktan bahsettiğin benim hayatım. Ben mızımızlanacak ve üzülecek biri değilim, bebeğimiz de öyle."

Ayı sıırıttı. "Biz güçlü olduğumuz için onun da güçlü olduğunu mu düşünüyorsun?" "Evet."

"Bu fikri sevdim. Pekâlâ. Daha iyi bir karar vermeme karşı ama hadi." Ofise doğru yürürlerken kolunu ona doladı.

Bear herkesi tanıştırdıktan sonra olası senaryoları tartıştılar ve Kayla'ya kimin zarar vermek isteyebileceğini düşünmeye çalıştılar.

"Hiç kimseyle gerçekten kötü bir tartışma yaşamadım."

"Jackson'dan önce çıktığın biri olabilir mi?"

"Aylardır kimseyle çıkmıyordum ve ayrılıklarım neredeyse karşılıklıydı." Kapı çaldı ve Kayla yerinden sıçradı. "Özür dilerim, biraz gerginim."

Bear kapıda kimin olduğunu kontrol etti. Hoparlörden kapı ziline doğru konuştu. "Kapıyı açacağım, Marcel. Hepiniz ofisimde bize katılabilirsiniz." Gruba döndü. "Marcel, Wolf ve Caroline ile birlikte burada. Belki onlar yardımcı olabilir. Daha fazla kafa bir araya gelirse bir şeyler bulabilirler."

Odaya girdiğinde Caroline doğruca Kayla'ya yöneldi. "Sen iyi misin? Oturma odasında oturup seni rahatlatırız."

"Hayır, ben dahil olmak için ısrar ettim."

"O zaman yanına oturayım." Caroline oturdu ve onun elini tuttu. "Bu işte hepimiz beraberiz." Adamlara gülümsedi ve onları selamladı.

Bear ne konuştuklarını açıkladı. "Heath'in gözlerini kapatmasını ve olanları düşünmesini istiyorum ama bombaya odaklanmasın. Araç ve kişi hakkında daha fazla şey hatırlamaya çalış."

"Deneyeceğim, ama işe yarayacağından şüpheliyim." Heath gözlerini kapadı.

Kayla aniden ayağa kalktı ve Heath'in önüne geçti. Adamlardan biri oturması için sandalyesini çekti. "Heath, ellerimi tut. Ben sana sabahı ve nasıl oturduğumuzu anlatacağım. Ne zaman istersen devam edebilirsin."

Heath başıyla onayladı ve o da başladı. "Hava mükemmeldi, ne çok sıcak ne de çok soğuktu. Güneşten ve etrafta dolaşanlardan daha fazla korunmak için sandalyemi ağacın altına taşıdın. Gözlerimi kapattım, ama bir sandalyeyi bana yaklaştırdığını duydum."

"Evet, Bear'ın en iyi bahçeye sahip olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum, güzel ve dinlendirici. Sessizlik içime işledi ve aylardır ilk kez rahatladım. Uyumamak için kendimi sallamak zorunda kaldım.

Garip, çünkü ben hiç uyumam.

"Sonra hafif bir ses duydum. O kadar hafifti ki neredeyse duymazdan geliyordum ama bekledim, bir araba sesi duydum. Motor sessizdi. İçgüdüsel olarak zıpladım, koştum ve tek bir denemede çitin üzerinden atladım. Uzun, dökümlü gri bir palto giymiş olan kişi arabaya doğru ilerlemeye başlamıştı. Suçluyu yakalamakla paketi almak arasında kaldım. Saat işliyordu ve bunun bir bomba olduğunu düşündüm ve ne kadar zamanımız olduğunu bilmiyordum." Bir an durdu ve kaşlarını çattı, sonra gözlerini açtı. "Bir kadın olduğundan neredeyse eminim. Gördüğüm kadarıyla ince bir yüzü vardı, sert bir erkek yüzü değil. Çizme giyyordu ama bir kadın ya da erkek için olabilirdi."

"Güzel," dedi Bear. "Gözlerini tekrar kapat."

Heath başını salladı. "Araba hareket edince bombaya doğru koştum ama bir an için arkama baktım." Konuşmayı kesti ve farkında olmadan Kayla'nın elini sıktı. "Yerel bir etiketti. Bir sayı ve bir harf gördüm, N ve yedi rakamı." Gözlerini açtı. "Sonra da hemen bombayı etkisiz hale getirdim. Tanrıya şükür basit bir bombaydı. Çoğu insan bilgiyi kolayca alıp bunu yapabilirdi. Sanırım kafa karışıklığı yaratmak, duvarı yıkmak ve Kayla'yı kaçırmak istedi."

"O kişi Kayla'nın koruması olduğunu bilmiyordu," dedi Bear. "Çok iyi iş çıkardın. Bombaları etkisiz hale getirme konusunda yetenekli olduğun için de şanslıyız. Sanırım haklısın, Kayla'ya ulaşmak istedi."

"Ama benden nefret eden bir kadın tanımıyorum."

"Peki ya iş yerinde son zamanlarda anlaşılamadığınız ya da sizi tersleyen kişiler? O anda önemli olduğu için dikkatinizi çekmemiş olabilecek herhangi bir küçük şey."

Kayla arkasına yaslandı ve Jackson eve döndüğünden beri attığı adımları izledi. İşte o zaman birinin onu izlediğini hissetmeye başladı. Öne doğru oturdu ve doğrudan Jackson'a baktı. "Seni hastanede görmeye gittiğim zamandı. Asansörden indim ve birkaç adım yürüdükten sonra bir kadın

asansöre doğru giderken bana çarptı. Bana kızgın bir bakış attı. Hemşireyle konuştuktan sonra tekrar ona doğru baktım. Kadın asansör kapısının yanında durmuş bana bakmaya devam ediyordu. Bunun tuhaf olduğunu düşündüm ama daha çok sizi görüp haberleri vereceğim için endişelendim."

"O gün beni ziyaret eden tek kadın sendin. Hayır, dur bir dakika, sen gelmeden hemen önce Damica beni görmeye geldi. Beni o kadar çok aradı ki numarasını engelledim. Hastanede olduğumu nasıl bildi, aklım almıyor. Her zamanki gibi, ona bir şans daha vermem için benimle konuşmaya geldi. Ona hayır dedim, ciddi bir ilişkim olduğunu ve geri çekilmesini söyledim." Jackson başını salladı. "Ona karşı pek nazık değildim ve sonra Kayla'yla karşılaştı. Bahse girerim Kayla'nın beni görmek istediğini duymuştur."

"Oh, evet," dedi Kayla. "Hemşire onun duyabileceği kadar yüksek sesle konuştu."

Dirk ayağa kalktı ve odanın içinde dolaştı. Jackson Kayla'ya gülümsedi. "Dirk'e Ranger diyoruz. Ciddi düşünceler içindeyken etrafta dolaşmak zorunda."

"Ne gerekiyorsa yap," dedi Kayla. "Git ona, Ranger."

Ranger volta atmayı bıraktığında Bear'la yüzleşti. "Bunu tek başına yapmıyor. Hayır, SEAL'lerden birkaçı dışında hiç kimse o sabah geleceğini bilmiyordu ve sen ondan ayrıldıktan sonra adamlarımızdan hiçbirinin onu gördüğünü sanmıyorum."

Daha çok Hawke olarak bilinen Taylor konuşmadan önce gerçekten de kızardı. "Gordy ve ben hastanenin yakınındaki restoranda durduk. Patronumu geri kazandığım için ne kadar mutlu olduğumu söylediğimi hatırlıyorum. Senin adını kullanmadım ve onu görmedim." Başını öne eğdi. "Ama bir kabinde olabilirdi.

Kahretsin, ben bir pisliğim. Hepsi benim hatam," dedi ve Bear ile Kayla'ya baktı. "Şimdi gidip istifamı vereceğim."

"Hayır." Kayla ona doğru yürüdü ve sarıldı. "Sen iyi bir adamsın ve Jackson göreve gitmek zorunda kaldığında yanında olmanı istiyorum. Görevle ilgili bir sırrı sızdırmadın. Sıradan bir yorum yaptın."

"Ranger, etrafta biraz daha dolaş ve ona kimin yardım edebileceğini düşün," dedi Bear. Kayla oturduğunda Bear onu yanağından öptü. "İyi iş çıkardın hayatım," diye fısıldadı.

"Eğitimde başarılı olamayan ve bir sebepten dolayı seni suçlayan bir adamın yok muydu? Sana arkanı kollamanı söylediğimi hatırlıyorum," diye konuştu Gordy.

"Evet, ben de omuz silktim. Wheeler normalde şimdiye kadar geldiği yere, evine dönmüş olurdu. Hasta olan öğretmenlerden birinin yerini doldurdum. O hariç herkes tatbikatı geçti. Ondan hoşlanmadığımı ve dakika sayacıyla oynadığımı söyledi. Diğerleri ona bunun doğru olmadığını söylediler ama Wheeler beni tersledi ve giderken de itip kaktı."

"Etrafta bu kadar uzun süre kalırsa şaşırırım. Ama şimdilik kaldığını ve Damica ile buluştuklarını varsayalım. Bu planla ortaya çıktıklarını görebiliyorum," dedi Wolf.

"Tamam, şimdi kimden şüpheleniyoruz, ama onları nasıl bulacağız?"

Bear sordu. Kayla, "Siz alışırken Caroline ve ben gidip bir şeyler pişireceğiz," dedi.

"Pizzayı severiz. En yakın yerden içinde her şey olan bir pizza sipariş edin," dedi Bear.

"Bende bol miktarda bira var. Siz ikiniz ne yemek istiyorsanız onu hazırlayabilirsiniz."

Kayla pizza siparişı verirken Caroline onlara jambonlu sandviç hazırladı ve tabaklarına patates cipsi ekledi. Adamlar pizza ve birayla karınlarını doyurduktan sonra Kayla bahçede oturmak üzere dışarı çıktı.

Kayla, "Beni aynı yerden almaya çalışmayacaklarına eminim," dedi.

"Olabilir. Adamlarımız peşinizdekileri yakalayana kadar içeride kalmalısınız."

"Sanırım haklısın. Ama en azından işe gidemezsem çıldıracağım." Kayla bir an düşündü ve sonra hışımla odaya girdi. Bear ve diğerleri yemek yemeyi bırakıp ona baktılar. "İşe gidebilmem gerekiyor. Siz bu insanları yakalayana kadar bu evin içinde oturmak zorunda kalırsam çıldıracağım. Dışarıda bile oturamıyorum." Ayı'ya kaşlarını çattı ve ellerini kalçalarına koydu. Ayı sırtınca ayağını yere vurdu. "Bunun neresi komik?"

Bear odayı geçti, onu kucağına aldı ve yatak odasına götürüp yatağa oturttu. Ayaklarının dibinde diz çökerek ellerini tuttu. "Bunun zor olduğunu biliyorum ama seni ya da bebeğimizi kaybetmek istemiyorum. İşten bahsettiğine göre bir fikrim var. Burada kal ve bunu ekibimle ve diğerleriyle konuşmama izin ver. Eğer bunu yapabileceğimiz konusunda hemfikirlerse, o zaman sen ve Caroline bize katılır ve düşünmediğimiz önerilerde bulunursunuz."

"Pekâlâ. Bu arada ben de oturma odasında Caroline'a katılacağım ve müzik dinleyeceğim." Başını salladı ve onu yukarı çekti. Bear onu kucakladı ve şakaklarından öptü.

"Bu gece ve bundan sonra her gece benimle yatacaksın. Kızsan ve istemesen bile. Sana ve bebeğe iyi bakacağıma söz veriyorum. En azından sevişirken prezervatif konusunda endişelenmemize gerek kalmayacak."

Kayla gülümsedi. "Bu doğru."

Bear, Kayla'nın aile odasında Caroline'a katıldığından emin oldu. "Burada kal. Çocukların fikrim hakkında ne düşündüklerini sana bildireceğim ve sonra seni bize katılman için çağıracağım."

"Merak etme. Uslu duracağım," dedi Kayla ve göz kırptı.

Koridorda ilerledi ve adamlarına katıldı. "Kayla'nın söylediği bir şey bana bir fikir verdi." Bear, Wolf'un yanına oturdu. "İşe geri dönmek istiyor. Onu korumak için Heath'le birlikte işe gitmesine ne dersiniz? Kayla'yı koruyan tek kişi Heath'miş gibi görünür. Ben üsse gider gibi çıkacağım ama kimsenin beni takip etmediğinden emin olduktan sonra etraftan dolanacağım ve ofis binasının dışında durup garip davranan birileri var mı diye bakacağım."

Wolf, "Bir şey yapmadan önce Heath'in ya da herhangi bir korumanın onu korumayı bırakmasını bekleyeceklerdir," dedi.

"Evet, ama Heath duman çıkarmak için geri dönerse, düşmanımız saldırmak için iyi bir zaman olduğunu düşünecektir."

Kurt güldü. "Kahretsin evet, ama bence ahmak, bir tuzaktan şüphelenebilir."

"Her iki durumda da Kayla güvende olacak. Eğer yemi yutmazlarsa, başka bir plan

deneyeceğiz. Herkes kabul ederse Kayla'yı çağırıp ne diyeceğini soracağım."

Wolf ayağa kalktı. "Onu getireyim, sonra da karımı kontrol edebilirim."

"Neye bulaştığını görüyorsun Ayı. Yakında burnundan tutup gezdiren bir karın olacak," dedi

Dirk.

Wolf ters ters baktı ve odanın içinde tepindi. Eğildi. "Bu ifadeyi tekrarlamak ister

misin?"

"Hayır, efendim."

"Ben öyle düşünmüyorum. Beş yaş büyük olabilirim ama tecrübe önemlidir. Seni bir uçtan

diğer uca sürükleyerek Ayı'nın bu güzel halısını mahvederim." Wolf ona şeytani gülümsemesini

verdi ve dışarı çıktı.

"Kahretsin dostum, gerçekten sıçtın batırdın. Yenisin ama çabuk öğrensen iyi olur," dedi

Gordy.

Kayla diğerlerine katılmak için Caroline ve Wolf'un yanından ayrıldı. Odaya girdi ve Bear'ın

yanına oturdu. "Bir planın olduğunu duydum."

"Eğer kabul edersen, Kayla. Bu seni biraz tehlikeye atabilir ama uzun sürmez çünkü ben tam

orada saklanıyor olacağım." Bear planı açıkladı.

"İşe geri dönmemi istiyorsun ve bu planı uygulamaya koyacak mısın?"

"Sen ne düşünüyorsun?" Bear sordu.

"Bayıldım. Bu işi bir an önce bitirmek istiyorum."

"O zaman Heath'in tek koruyucunuz gibi görüldüğü Pazartesi günü işinizin başına dönün."

Bear odaya göz gezdirdi. "Herhangi bir yorum var mı?"

Gordy, "Hayır, gitsek ve Yüzbaşı Buchanan'ı kontrol etsek iyi olur," dedi.

"Herkesi teşekkürler. Kaptanı arayıp planı açıklayacağım," dedi Bear ve Kayla onları

uğurlarken. Wolf ve Caroline en son ayrıldılar.

Wolf, "Gerekirse ekibimizin yardım edip

edemeyeceğine bakacağım," dedi. "Harika. Sonuçları

bana bildirin."

"Sonunda yalnızım." Bear kapıyı kapatırken kollarını onun beline doladı. "Zamanı nasıl

geçirebileceğimize dair bazı fikirlerim var."

"Eminim öyledir."

"Onları seveceksin, söz

veriyorum." "Hmmm,
göreceğiz. Göster bana."

"Ayrıca evet, en sevdiğim kelimeler." Bear onu odasına götürdü. "Otur." Çabucak üzerindeki

O izlerken kıyafetleri.

"Çıplak vücudun çok güzel." Kayla onun yanında uzanırken uzandı ve yan tarafına dokundu. "Sence henüz şakalaşmaya başlamamalı mıyız? Yan tarafını tekrar incitebilirsin. Elini Kayla'nın omzuna ve yaralı tarafına sürttü. Dudakları da yol boyunca öpücüklerini takip etti. Yara izine geldiğinde parmakları hafifçe dokundu. "Seni incitmek istemiyorum."

"Tatlım, Almanya'da iyileşmek için fazladan haftalarım vardı. Her neyse, bütün işi senin yapmana izin vereceğim." "Kulağa ilginç geliyor." Parmaklarını adamın kalkmış sikinin üstünde gezdirdi.

"Sevgilim, üzerindeki kıyafeti beğendiysen çıksan iyi olur, yoksa her an yırtıp atabilirim," dedi Bear sıkılmış dişlerinin arasından.

"Seni heyecanlandırıyor muyum? Soğukkanlılığının ne kadar süreceğini görmek istedim. SEAL'ler görevi tamamlamak için çok azimli olmalarıyla bilinmezler mi?"

Bear onu yanına çekti. "Bu farklı bir dayanıklılık türü ve şu anda çok az şeyim var." Bluzunun düğmelerini açıp kenara fırlatırken elleri titriyordu. Sonra onu sırt üstü çevirdi ve bir hamlede külotu ve şortu gitti. "Çok daha iyi." Eğilip bir meme ucunu öptü, sonra dişlerini ucunda gezdirdi, diğer eliyle de karşı göğsünü kavradı.

"İnanılmaz yumuşak bir tenin var." Yukarı doğru hareket etti ve kulağını ısırды. "Seni şimdi istiyorum," dedi ve vücudunu ona doğru yukarı doğru hareket ettirdi.

"Ah, şimdi kimin daha sabırlı olduğunu göreceğiz. Çok hazır olmanı istiyorum, böylece sevişmemiz senin için rahat olacak. Bebek doğana kadar çılgınca bir şey olmayacak."

"Ona ya da kıza zarar vermeyeceksin." "Hayır, kesinlikle vermeyeceğim."

Aşağı doğru kayarak, boynunda nabzının hızla attığı bölgeyi öptü ve sonra omuzlarını öptü.

"Çok yavaşsın, yaşlı adam," diye alay etti. "Seni şimdi istiyorum!"

Bear arkasına yaslandı ve güldü. "En iyi haline döndüğünde, bu sözüne pişman olduğunu göreceğim."

"Sabırsızlanıyorum ama o zaman buralarda olmayabilirim."

"Ne?" Bear şaşkın bir ifadeyle arkasına yaslandı. "Şu andan itibaren benimle olacaksın ve geceleri benim yatağında yatacaksın. Mümkün olan en kısa sürede, bebek doğmadan önce evlilik cüzdanı alacağız."

Kayla onu itti. "Aramızdaki ilişkinin yürüyüp yürümeyeceğini görmek için birbirimizi

tanımaya zaman ayıracağımızı söylemiştik. Evlendiğimde bu sonsuza dek sürecek, o yüzden yavaşla Romeo."

Bear yatağın kenarına oturdu. "Anı nasıl mahvedeceğini çok iyi biliyorsun. Ama oğlum gayrimeşru olarak doğmayacak."
"Bir kız olabilir ve tercihinizin erkek olduğunu görüyorum."

"Kız ya da erkek, bebek benim olacak."

"İlişkimizi yürütme şansımız olduğundan emin olmadan seninle evlenmeyeceğim. Sadece

sekse bağlı kalamayız."

Bear ona yarım bir gülümseme verdi. "Deneyebiliriz. Eğlenceli olur."

"Erkekler. Ben yatak odama gidip dinleneceğim." Kayla kıyafetlerini kaptı ve giderken

Bear'ın çıplak poposunu izlediğinin farkında olarak tepindi.

Bear bağırdı. "Seni bu akşam yemeğe çıkaracağım."

Döndü, giysileri önünde duruyordu. "Beni tek başına koruyabileceğinden emin misin?"

"Yalnız olmayacağım. Heath görünmeyecek ama etrafta olacak. Ona başka bir yerde akşam yemeği ısmarlayacağım.

masa."

Kayla döndü ve odasına doğru ilerledi. İçeri girdiğinde yeniden giyindi ve yatağa uzandı.

Aptalca,

Aptal, aptal, ve her şey çok iyi gidiyordu. Ama Jackson'la evlenmeye hazır mıyım? Dokunuşu başka hiçbir şeye benzemiyor, çok şefkatli ve koruyucu. Buraya geldiğinde harika bir baba olacağından eminim. Ama tüm o görevler ne olacak? Caroline'ı arayıp diğer eşlerle bir toplantı ayarlayabilir miyiz diye soracağım. Çok fazla sorum ve endişem var. Annem kararını tamamen kalbiyle verdi. Ondan daha zeki olmalıyım, yoksa sonum onun gibi olabilir."

Sekizinci Bölüm

"Elbette, benim evimde buluşabiliriz," dedi Caroline. "Yarın akşama ne dersin? Diğerleriyle temasa geçmek zaman alacaktır."

"Bu harika. İşteki ilk günümden sonra eve döneceğim."

"O zaman bunu bir akşam yemeği yapalım. İnsanlar yemek masasının etrafında daha rahat konuşurlar." "Hiç zahmet etmeyin."

"Hayır, sorun. Matthew ve çocuklar, onun ofis dediği mağarada bira içip sandviç yiyebilirler."

"Jackson'a haber veririm."

"Güzel, altı gibi görüşürüz."

Kayla telefonu kapatırken Jackson odaya girdi. Yanına oturdu ve onu kendine çekti. Kapat.

"Yarın için gergin misin?"

"Pek sayılmaz. Yakınımda iki korumam olacak ve çok iyi olduklarını duydum. Neden? endişeleniyor musun?"

Jackson kıkırdadı. "İyi bir yalancısın."

"Şey, biraz korkmuş olabilirim. Ama konuyu değiştirmek gerekirse, yarın akşam Matthew ve Caroline'ın evine gidiyoruz. Kadınlar yemek odasında yemek yiyecek, siz de Wolf'un erkek mağarasında yemek yiyip bira içebilirsiniz."

"Kulağa harika geliyor. Belki eşlerinle konuştuktan sonra ilişkimiz hakkında daha rahat hissedersin." Saçlarını geriye taradı ve alnından öptü. "Evlenmemiz konusunda kendini rahat hissetmeni istiyorum."

"Teşekkürler, uyumaya çalışacağım. Eğer halsiz olursam geri döndüğüm ilk gün iyi bir izlenim bırakamam."

Bear, "Bayan Terrell sizi gördüğüne çok sevinecek ve bir ana tavuk gibi üzerinize titreyecek," dedi. "Biliyorum." Kayla ayağa kalkmaya başladı ama bunu yapamadan Jackson onu kollarının arasına aldı. "Seni odama götürüyorum. Sırtını ovduktan sonra uyuyacaksın." Başını eğdi

ve onu öptü. "Ama yakında bir gün, bebeğim, sevişeceğiz. Ve sen bunu konuşmaya hazır olana kadar evliliği kendime saklayacağım."

Kayla başını onun omzuna koydu. "Ben berbat durumdayım ve sen çok iyi ayarlanmışsın."

"Yalnız geçirdiğim zamanları seviyorum, ancak birlikte olabilmemiz için bu konuda bir anlaşma üzerinde çalışmaya hazırım."

"Bebeğimiz ikimizin de hayatını değiştirdi. Ama özellikle senin hayatını. Bu senin için adil değil."

"Sus, sakin ol. Erken kalkman gerekiyor. Yakında uzun bir tartışma yapacağız ama bu gece değil." Bear onu nazıkçe yatağına yatırdı.

"Geceliğim diğer odada."

"Tatlım, çıplak teninin benimkine değmesini istiyorum. Güven bana, bu gece iyi olacağım." Onu soyduktan sonra kıyafetlerini çıkardı ve yanına yattı. "Yan dön."

Sıcak elleri sırtını okşadı ve seksi vücudunun görüntüsü onu tahrik etmiş olsa da uyuması uzun sürmedi.

Bear ellerini başının arkasında birleştirerek arkasına yaslandı. Kayla'nın bağılılık konusundaki korkularını anlamak için onun hakkında öğrenmesi gereken çok şey vardı. Babasının Kayla'nın tutumuyla çok ilgisi vardı ama annesinin de Kayla'nın fikirlerinin oluşmasına yardımcı olduğundan şüpheleniyordu.

Kayla bebek yüzünden onunla evlenmek istediğimi sanıyor ama yanılıyor. Her geçen gün ona olan hislerimin derinleştiğini fark ediyorum. Ama istediğimin sadece çocuğumuz değil, kendisi de olduğuna inanacak mı?

Bear, Kayla'nın çalıştığı binanın yanında saklanmak için mükemmel bir yer buldu, ancak iki hafta boyunca hiçbir şey olmayınca ekip planlarını tam olarak uygulamaya koyma zamanının geldiğine karar verdi.

Yarın, Kayla işe tek başına gidecek gibi görünüyordu.

Bu gece, Kayla'ya her şey bittikten sonra annesini ziyarete davet ettiğini söylemeyi planlıyordu. Kayla, diğer eşlerle akşam yemeğinde bir araya gelip konuştuklarından beri farklı görünüyordu. Yine de konuşulanlar hakkında herhangi bir bilgi paylaşmamıştı. Bu akşam uzun zamandır ilk kez ızgara yapacaktı ve yemeklerini verandada yiyeceklerdi.

"Yemekler hazır mı?" Kayla mutfığa girerken sordu. "Bizim ufaklık acıkmış."

Onu kendine çekti. "Peki ya annem?" "Annem de öyle."

"Acıktım ama senin için," dedi ve kulak memesini ısırdı. "Uzun süredir kurak bir dönem geçiriyorum." "Eğer yemek güzelse, bu gece şansın yaver gidebilir." Gülümsedi ve mutfaktan

dışarı çıktı.

Aleti anında sertleşmişti. Eğer bu gece onunla sevişemezse, patlayacaktı.

Kayla yemek yerken avluya bakmaya devam etti. Duvar onarılmış ve güçlendirilmişti ama yine de huzursuz bir his her sesi dinlemesine neden oluyordu.

"İçeri girmeyi mi tercih edersin?" Jackson sordu. "Sonunda dışarıda olmaktan hoşlanacağını düşünmüştüm." "Hoşuma gidiyor. Ama bunca zamandan sonra, takipçilerimin bir sonraki hamlesinin ne olacağı konusunda hâlâ endişeleniyorum.

artık beni işte izleyemezsin."

"Doğru, ama sizi oraya götürmeyi deneyecek olsalardı, şimdiye kadar çoktan götürmüş olurlardı."

Kayla ona göz kırptı. Jackson karşı taraftaki duvarın yanındaki ağaçlardan birinde bir mikrofon bulduktan sonra bu konuşmayı yapmayı zaten konuşmuşlardı. Bu gece dışarı çıkmasına izin vermesinin nedenlerinden biri de buydu.

"Kabul etmeliyim ki Heath'in bütün gün peşimde dolaşmaması güzel olacak."

Jackson, "Onu nöbetçi tutmayı tartıştık ama binanın kendi güvenlik görevlisi var, yine de her gün aynı saatte öğle yemeği yiyor," dedi. "Sadece onun öğle yemeği saatinde masanızdan kalkmayın."

"Masamdan nadiren kalkarım, özellikle de saat on birde yemek yerken. Her şey yoluna girecek." "Evet, sanırım bomba fiyaskosundan sonra bu fikirden vazgeçtiler. Hadi içeri girip bitirelim. Bu

Burası senin için fazla serin olmaya başladı." Jackson tabaklarını aldı ve Kayla'yı içeri kadar takip etti. "Şimdi rahatlayın ve yemeğinizi yiyin. Sen dışarıdaki ışıkları kapatırken ben de tabaklarımızı ısıtayım."

"Sence bizi duydular mı?"

"Mikrofonu bulduğumu bilmiyorlar. Sadece bu yemek için yalnız bıraktım. Yarın tüm ekip farklı noktalarda olacak. Merak etmeyin. Bu iş yakında bitecek."

Birlikte yatağa girdiklerinde, Jackson'ın tercih ettiği ve Kayla'nın hoşlanmaya başladığı gibi çıplaktılar, ancak bunun kendisini biraz yaramaz hissettirdiğini itiraf etmek zorundaydı. Jackson onunla yüzleşmek için döndü. Parmakları yüzünün kenarlarında gezindi.

"Hamileyken daha da güzelsin." Elini aşağı indirerek küçük karnını hafifçe ovdu. "Çok büyümemişsin."

"Henüz dört aylık oldum ve doktor bebeğin iyi büyüdüğünü söyledi. Boyum oldukça uzun. Sanırım bu yüzden fazla görünmüyorum."

"Cinsiyeti öğrenmek istemediğine emin misin?" Jackson eğildi ve onu öptü.

Karın.

"Bu gıdıklıyor. Bilmek istiyorsanız, bir sonraki ziyaretimizde sorarız."

"Kız ya da erkek olması umurumda değil ama bilmek güzel olurdu."

"Pekala, bir dahaki sefere doktora sorarız."

Jackson onun ağzını öptü. "Seninle sevişmek istiyorum." "Ben de istiyorum."

Boynunun yan tarafını, nabzının hızla attığı yeri öptü ve yavaş yavaş aşağı doğru indi.

"Göğüslerin daha büyük." Onları avuçladı ve parmağını her bir meme ucunda gezdirdi.

Kayla titredi. "Onlar da daha hassas."

Jackson acele etmedi, kızın vücudunu baştan aşağı öptü ve dokundu. Yukarı bakarak sordu, "Hazır mısın? Patlamak üzereyim, çok uzun zaman oldu."

"Kesinlikle hazırım."

İçeri kaydı. "Kahretsin, iyi hissediyorsun." Yavaşça içeri girip çıktı ve Kayla kalçalarını kaldırıp ona karşılık verdi. Jackson Kayla'ya baktı. "İşte başlıyoruz, tatlım."

Jackson onu gittikçe daha yükseklerle çıkarırken vücudunda titremeler oldu ve kanı damarlarında dolaştı. Bacaklarını onun etrafına sardı ve kendini vücudunda akan muhteşem duygulara bıraktı.

Jackson sırtüstü uzanmış, derin derin nefes alıyordu. "Tatlım, seninle sadece bebeğimiz için evlenmek istediğimi sanıyorsan çok yanılıyorsun." Yüzünü ona dönmek için yan döndü. "Bağlılık konusunda seni rahatsız eden her neyse, bunun üzerinde çalışacağız. Şimdi git uyu. Yarın yoğun bir gün olabilir."

Kayla işine konsantre olmakta güçlük çekiyordu ama zaman geçtikçe ve hiçbir şey olmadıkça, geliştirmekte oldukları yeni programla daha fazla ilgilenmeye başladı. Telefonu çaldığında yerinden sıçradı.

"Merhaba."

"Kayla, burada seni görmek isteyen Caroline adında bir bayan var. Aşağı gelebilir misin?"

"Tabii, hemen geliyorum." Saatine baktı. Öğle yemeği vakti. Belki Caroline'la birlikte yemek yiyebilirlerdi. Bu durumda Matthew'un da onunla birlikte olacağından emindi.

Asansörün kapısı açıldığında etrafına bakındı. "Ziyaretçim nerede?" diye sordu operatöre.

"Dışarı çıkıp kocasına bir şey söylemesi gerektiğini söyledi. Sanırım hemen dönecek."

Kayla'nın kollarındaki tüyler diken diken oldu. Caroline bunu yapmazdı. Gözünü dört açarak

Jackson'ın numarası.

"Buradalar, hemen dışarıdalar."

"Onları görüyoruz. Uzun süre hapiste kalacaklarından emin olmak için ikisini iş üstünde yakalamalıyız. Dışarı çıkın. Bundan sonrasını biz hallederiz."

Jackson ve adamlarına güvenen Kayla yavaşça kapıyı açtı ve dışarı ıktı. Health'in bombalı saldırıdan sonra tarif ettiğine benzeyen bir araba, binadan kısa bir mesafe uzakta park etmişti.

Kapı. Bir kadın dışarı çıktı ve Kayla'ya doğru yürüdü. Kayla onu hastaneden tanıdı. "Siz asansöre giderken bana çarpan kadınsınız."

"Evet, sen de hamile kalarak Jackson'ımı benden çaldın. Senden kurtulduktan sonra benimle tekrar ilgilenecek."

Kadın kolunu tutup adam da ona yardım etmek için dışarı fırlayınca Kayla, "Bundan şüpheliyim," dedi.

Kayla geri çekildi ve adam gelmeden önce kadını tekmeledi. Jackson ve adamları Kayla'nın etrafını sararken adam da ona saldırdı.

Jackson Wheeler'ı yakaladı ve kaldırımında kavga ederek yuvarlandılar. Jackson onu sırt üstü yatırdı ve iki kez vurdu. "Bitti artık seni lanet olası pislik. Ne cüretle kadınıma dokunmaya çalışırsın?" Adam konuşmaya başlayınca ona tekrar vurdu. "SEAL olmaya çalıştığında atılmanın sebebi ben değilim Wheeler. Sen buna layık değildin." Jackson ona tekrar vurmak için elini geri çekti.

Gordy onun yanına geldi. "Bırak onu, Bear. Bizim tarafımızdan dövüldüğünü iddia etmesini istemeyiz."

Zor nefes alan Bear, Gordy kontrolü ele alıp Wheeler'ı ayağa kaldırırken yavaş yavaş bıraktı. "Polis yolda. Yerinde olsam hiçbir şey denemezdin."

Bear Kayla'ya bakmak için döndü. Duvara yaslanmıştı, yüzü solgundu ve ellerini sıkıca birbirine kenetlemişti.

"Korkuyor musun?" Bear eğilip doğrudan onun gözlerinin içine baktı.

Başını hayır anlamında salladı ve derin bir nefes aldı. "Erkeklerin bu kadar hızlı hareket ettiğini hiç görmemiştim ve adama vurmaya devam ettiğinde kontrolünü kaybedip başını belaya sokmandan korktum."

"Bir an için düşündüm. O adamın benimle ödeşmek için sana zarar vermeyi düşünmesi bile beni kıpkırmızı yaptı. Ama biz birbirimizi kollarız. Gordy beni zamanında durdurdu."

"Görevde olmadığınız zamanlarda hiç kontrolünüzü kaybettiniz mi?"

"Oh, bebeğim." Bear onu kendine doğru çekti. İlk başta kollarının arasında kaskatı durdu.

"Tatlım, kızıp sana ya da bebeğimize vurup vurmayacağımı mı soruyorsun?"

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. "Yapmayacağını biliyordum ama vahşiliğin beni bir an için ürküttü."

"Kim vurdu sana?"

Adamın yüz ifadesini yoğun bir şekilde incelemesinden gözlerini kaçırdı.

Bear yüzünü yukarı doğru eğdi. "Daha sonra konuşabiliriz. Seni daha fazla strese sokmak gibi bir niyetim yok. Olayı ne zaman konuşmak istersen bilmek isterim." Cep telefonundan bir numara tuşladı.

"Kimi arıyorsunuz?"

"Bayan Terrell."

Kayla telefonu onun elinden aldı ve aramayı sonlandırdı. "İşe geri dönüyorum. Benim için en iyisi bu. Ve unutma, önce bana sormayı öğrensen iyi olur yoksa asla bir düğün olmayacak." Kayla

ona telefonunu verdi ve uzaklaştı.

Bear onun asansöre adım atışını izlerken kıkırdadı. *Oh, evet, benim alingan kadınım la evleneceğiz ve ben senin alingan yanını seviyorum, sadece çok fazla değil.*

Jeffrey yaklaştı ve omzuna bir tokat attı. "Sanırım bu iş bittiği için mutlusun. Genelde seni bu kadar gülerken görmeyiz. Yumuşuyorsun patron."

"Sanırım tehlikeli yaşamayı seviyorsun." Bear sırtıttı. "Bu tür ifadeler bir adama ekipteki en kötü işlerin verilmesine neden olabilir." Diğer adamların ve polisin yanına doğru yürürlerken Jeffrey'nin ensesine şakacı bir tokat attı.

Tehdit sona erdiğinden, SEAL eşleri ve Kayla üsse yakın yerel bir bar ve ızgarada buluşmaya karar verdiler. Kayla, Caroline'ın evinde SEAL eşi olmayı sorduğu zamanki buluşmayı düşünerek gülümsedi. Dürüst davranmışlar ve ona iyi ve o kadar da iyi olmayan her şeyi anlatmışlardı. Birbirlerine destek olmak işe yaramıştı ve ayda en az bir kez erkekler olmadan, onlar yokken de daha sık dışarı çıkma fikri hoşlarına gitmişti. Adamları yakındaki başka bir odada bilardo oynuyordu. Yine de eşlerin tartışmalarını duymuyorlardı.

Gordy'nin eşi Jackie, "Çok korkmuş olmalısın," dedi.

"İlk başta, ama sonra takım oradaydı. Rahatlamadım ama kalbim hızlanmaktan yavaşladı." "Ne pislik ama," diye ekledi Caroline. "Matthew dün Jackson'la birlikte mahkemeye gitti. Muhtemelen ikisi de uzun bir süre hapiste kalacaklar."

"Bittiği için memnunum. İşlerimin gerisinde kaldım. Arayı kapatmak için muhtemelen biraz fazla mesai yapacağım." "Jackson'ın bu kadar çok çalışmandan memnun olacağından şüpheliyim."

"Ona geri çekilmesini yoksa onunla evlenmeyeceğimi söyledim."

"Ona geri adım attırmakta bol şans," dedi Caroline. "Denerler ama senin için endişeleniyorsa, fazla mesai yaptığında onu masanda otururken bulabilirsin."

"Hiçbiriniz onların aşırı korumacılığına kızmıyor musunuz?" Kayla sordu.

Caroline'ın grubundaki eşlerden biri konuştu. Kayla onun adını hatırlamıyordu. "Başta ben de senin gibiydim ama sonra seni çok sevdikleri için böyle davrandıklarını ve eğer incinirsen başarısız olduklarını anlıyorsun. Kocama bazen geri çekilmesini hatırlatıyorum. O da gülüyor ve bir süreliğine daha iyi davranıyor."

Diğer kadınlar güldü ve sonra Caroline ekledi. "Gittiklerinde onlar için endişeleniyoruz ama eve döndüklerinde bunu belli edemiyoruz, yoksa endişelenip görevlerine konsantre olamayabilirler."

Jackie sözlerine şöyle devam etti: "Bu garip ve harika bir ilişki. İşlerini kabul etmek, tehlikeli olduğunu bilmek ama becerilerine inanmak zorundayız. Eğer şikayet edersek ya da onları oldukları gibi kabul etmezsek

evlilik başarısız olur. Birileri bu işleri yapmak zorunda. Bunlar önemli ve hayat kurtaran işler ve size şunu söyleyeyim, kapıdan içeri girdikleri andan daha güzel bir eve dönüş olamaz."

Erkekler de onlara katılınca diğer eşler kızardı ve gülmeye başladı. "Pekala, kim açık saçık bir fıkra anlattı. Hepiniz gülüyor ve kızarıyorsunuz," dedi Gordy onlar yürürken.

"Aslında eşiniz söyledi. Eve dönüşlerin sizinle ne kadar harika olduğunu anlattı. Ve sanırım hepiniz için de aynı şey geçerli. Siz bir grup seksi erkeksiniz," dedi Kayla. Erkekler kızarınca, eşler ve Kayla gülmeye başladılar.

"Pekâlâ, yemeklerinizi bitirdiniz ve kesinlikle yeterince konuştunuz. Sizi eve götürene kadar bekleyin leydim," dedi Gordy ve sert görünmeye çalıştı.

Jackie ayağa kalktı ve onun koluna girdi. "Bekleyemem. Yolu göster, sevgilim."

Gordy yine kızardı ve onu restorandan dışarı çıkardı. Artık yakın masalardaki müşteriler de ona bakıyordu.

"Hadi gidelim." Wolf onları dışarı yönlendirdi. "Çok fazla insan dikkatini bize."

"Oh, söylediğimiz şey bu değildi," dedi Kayla. "Çünkü o kadar çok iri yarı adam gördüler ki bir grupta."

"Seni eve götürüyorum ve ciddi bir tartışma yapacağız," dedi Bear. "Emredersiniz efendim." Onu selamladı ve Jackson'ın kamyonetine doğru yürürken diğerlerine el salladı.

Garaja girerken Kayla Jackson'a baktı. "Gerçekten kızgın değilsin, değil mi?" "Hayır, ama konuşmamız gerek."

"Tamam, ama ben rahat bornozumu giyerken bana en sevdiğim dondurma olan çilekli dondurmadan bir kase getirirsen."

"Tamamdır. Aile odasında görüşürüz. Ben de ateş yakacağım."

Kayla, Jackson'ın odasının kapısını açtı ve derin bir nefes aldı. İçeri girdiğinde hafif bir koku bırakan kolonyasının kokusunu çok sevmişti. Kıyafetlerinin çoğu onun dolabına taşınmıştı, özellikle de defalarca yıkandığı için yumuşacık olan eski mavi bir bornoz. Yeni bir tane almayı reddetmişti. Soyunmaya başladığında, sonuna kadar gitmeye karar verdi. Vücudu onun dokunuşunu hissetmek ve sevişmek için can atıyordu.

O odaya girdiğinde Jackson döndü. "Gidip seni almam gerektiğini düşündüm. Ateş çok güçlü ve dondurman eriyor."

"Yumuşak severim."

Onun boynuna sokuldu. "Duş almışsın."

"Hızlı bir tane."

"Bir ısırık alacak kadar güzel kokuyorsun."

"Aşığı, evlat. Önce dondurmamı istiyorum."

"Ben benimkini yedim. Arkama yaslanıp seni izleyeceğim. Hangisini istiyorsun, kız mı erkek mi? Yarın sabah öğreniriz."

Kayla ona doğru baktı. "Kız olursa hayal kırıklığına uğrar mısın?"

"Hiç adil değil, önce sana sordum."

"Bir erkek çocuk istiyorum. Evlenirsek ve bir kız çocuğumuz daha olursa ağabeylik yapar."

"Oğlunun kızını korumasını istiyorsun ama benim seni korumam gerekmiyor." "Beni korumak harika, bana patronluk taslamak değil."

"Ah, ama çok ince bir çizgi var."

"Pek sayılmaz. Siz yokken işlerle ilgilenmek ve kendimi ve çocuklarımızı güvende tutmak zorundayım. Biri arabamızı ya da çantamızı almak isterse yapmamız gereken bazı iyi hareketleri öğretmeyi düşünebilirsiniz. Kurtulmak için basit hareketler."

"Hmmm, fena fikir değil. Takımlarla konuşacağım. Hepsi dahil olmak isteyebilir." "Güzel. Konuşmamız bittiğine ve dondurmam da bittiğine göre, şimdi eğlence zamanı."

"Geçen hafta söylediklerin hakkında seninle konuşmak istediğimi biliyorsun."

"Bu gece değil. Bu gece aşk için." Kucağına uzanmak için ona doğru kaydı. Aleti anında dikkatini çekti ve kalçasına sürtündü. Adamın sıcak eli bornozunun içine girip göğsünü avuçladığında kadın içini çekti. "Hep bir şöminenin önünde sevişmek istemişimdir."

Jackson kaşlarını kaldırdı. "Yani hiç yapmadın mı?" Ağzı baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Bunun hemen düzeltilmesi gerekiyor. Seni zavallı şey."

Ayağa kalktı ve ateşin önüne yumuşak bir kilim serdi, sonra da Kayla'yı kilimin üzerine yatırdı. Adam onun bornozunu açtığında Kayla vücuduna baktı. Meme uçları sivrilmişti ve ateş teninde altın rengi bir parıltı yaratmıştı. Jackson'ın eli yavaşça yüzünün yan tarafına, sonra boynuna ve göğüs uçlarına dokundu. "Çok güzelsin." Elleri bebeğin yumrularının üzerinde gezindi. Yukarı doğru baktı. "Hâlâ küçük."

"Yeterince büyük, ama belki iri yarı, gürbüz bir oğlan için değil, ama narin, küçük bir kız için," diye alay etti. "İkiniz de sağlıklı ve mutlu olduğunuz sürece umurunda değil."

Kayla yüzünü aşağı doğru çekti ve onu öptü. "Hayatım boyunca neredeydin?"

"Sana ulaşmak için diğer tüm kadınlardan kaçıyordum."

Onun kolunu tokatladı. "Çok kötüsün."

Jackson onun dudağını ısırıldı. "Sevinmedin mi?"

"Belki, ama şu anda egonu okşamayı planlamıyorum."

"Çok kötü, çünkü seni her yerinden okşamayı planlıyorum." Ayaklarına doğru kaydı ve ayak bileğini öperken onları ovdu, sonra dizine kadar öptü. Eli uyluğundan aşağı kayarak

en hassas noktasını ovmak. "Benim için hazırsın."

"Evet, ama ayarı parlatmayı bitirene kadar mücevheri alamazsın. İşe koyul, benim büyük, iri kıyım erkeğim.

Jackson sırtıttı. "Dileğiniz benim için emirdir."

"İşte kahven. Mümkün olduğunca uzun süre uyumanıza izin verdim ama yemek yeme ve doktor randevunuz için giyinme zamanı geldi."

Kayla saate baktı. "Bence sen benden daha heyecanlısın. Saat daha dokuz buçuk."

"Ama trafiğe yakalanabiliriz." Elini tuttu ve onu yatağın kenarına çekti. "Mısır gevreğini ve muzlarını hazırladım. Neden pastırma ve yumurta yerine bunları tercih ettiğini asla anlayamayacağım."

"Bu sağlıklı bir şey ama ben şımartılmayı ve ara sıra başka şeyler yapmayı seviyorum."

"Bildiğim iyi oldu. Giyin hadi." Göz kırptı ve hızlı adımlarla odadan çıktı. Cep telefonu çaldığında, "Bugün olmaz," diye inledi.

"Bear, saat kaçta burada olursun?"

"İki buçukta orada olurum. Bir işimiz var mı?"

"Olabilir."

"Gerekirse şimdi de gelebilirim."

Kaptan Buchanan güldü. "Ve bebeğinizin cinsiyetini öğreneceğiniz o önemli anı kaçırdığınız için bütün gün surat asmanız. Asla olmaz. Hiçbirimiz senin sızlanmalarına dayanamayız. Buraya gelebildiğiniz zaman görüşürüz. Şu anda ortalık sakın."

Kayla arkasından yaklaştı ve kollarını onun sırtına doladı. "İşe gitmek zorunda mısın?"

Döndü ve onun alnına bir öpücük kondurdu. "Hemen değil, ama randevudan sonra istiyorum. Ben kamyonetimi alacağım, sen de kendi arabayı kullanabilirsin. Böylece hemen işe gidebilirim."

"Sorun değil. Kaptanın seni serbest bırakmasına sevindim." "Ben de. Giyinik değilsin."

"Karnım aç. Yemekten sonra duş alıp giyinmem uzun sürmez." "Bu plana karşı çıkamam. Bebeği mutlu etmek zorundayız."

Takım arkadaşları masanın etrafında uzanıyordu ve Bear odaya girdiğinde döndüler. "Ne oldu?" Önce Madison sordu.

Gordy sırtarak, "Yaklaşık yirmi yıl içinde aramıza yeni bir SEAL katılmasını bekleyebilir

miyiz?" diye sordu.

"Oğlumuzun yirmi yıl içinde istediği kişi olmasını bekliyorum."

Hepsi ayağa fırladı ve tebrik etmek için etraflarına toplandılar. Kaptan, "Kayla bebeğin cinsiyetini nasıl buldu?" diye sordu.

"Aslında, benimle evlenmeye karar verirse sahip olabileceğimiz kıza bakması için bir erkek çocuğu tercih etti."

"Elde edilmesi zoru oynuyor, değil mi?"

Gölge sordu. "Çok fazla değil. Onu yumuşatıyorum."

"İş nedir ve ne zaman ayrılıyoruz?" Bear daha fazla sataşmaya izin vermeyerek sordu
Daha sonra.

Dokuzuncu Bölüm

Jackson aceleyle eve döndü. Birkaç gün içinde olası bir görevleri vardı ama şimdilik görevi Kayla'yı kendisiyle evlendirmektir. Onu arka bahçede güneşlenirken buldu.

"Bu güzel havanın tadını çıkarmak için özgür olmak çok iyi hissettiriyor." Kayla öpücük için yüzünü kaldırdı, sonra karşısına oturduktan sonra, "Haberler iyi mi kötü mü?" diye sordu.

"Emin değilim. Çoğu seninle ilgili." Öne doğru eğildi. "Sana kimin vurduğunu bana hiç söylemedin. Seni korkuttuğum için başka bir SEAL olduğundan şüpheleniyorum."

"Evet, bir süre çıktığım adam. Zaman geçtikçe adamın öfkesi daha çok ortaya çıktı. Sonra bir gün bana saldırdı ve yüzüme vurdu. Ona defolup gitmesini ve bir daha gelmemesini söyledim. Beni omuzlarımdan tuttu ve sertçe sarstı. İlişkimizin ne zaman biteceğine kendisinin karar vereceğini söyledi."

"Bana adını söyler misin?"

"Hayır. Olayı polise bildirdim ve polis onu benden uzak durması için uyardıktan sonra şehri terk etti."

"Aferin sana."

"Evet, ama o deneyimden sonra uzun süre kimseyle çıkmadım." Sırıttı. "Yine de kendimi senden etkilenmiş buldum. Her zaman soğukkanlı ve sakin görünüyordun."

"Düne kadar."

"Ama biri seni tehdit etseydi nasıl hissedeceğimi fark ettim. O kişiyi sert ve acı verici bir şeyle dövmek isterdim."

"Gerçekten mi? Kadınımın içinde küçük bir kaplan var. Bu hoşuma gidiyor." Öne doğru eğildi. "Büyük olasılıkla birkaç gün içinde ayrılmam gerekecek. Önce evlenmemizi istiyorum. Korunacaksın ve gerçekten eşler grubunun bir parçası olacaksın."

Kayla kaşlarını kaldırdı. "Bu pek romantik bir teklif değil."

Bear onun önünde diz çöktü ve elini tuttu. "Lütfen benimle evlen. Eve döndüğümde beni bekliyor olacağını bilmek istiyorum."

"Peki ya döndüğünüzde sevdiğiniz yalnızlık?"

"Hayatımda sevgi dolu bir eş için yer bulabileceğime eminim." Sonra sırıttı, "Ve çalışmayı seviyor, bu yüzden gevşemek için bütün günüm olacak."

"Seni seviyorum. Hayatıma giren erkekler, bir erkeğe sahip olmanın mümkün olup olmadığı

konusunda beni şüpheye düşürdü.

sevgi dolu bir ilişki. Hatalı olduğuma inanmama yardım ettin."

"Kahretsin tatlım, bu bir evet mi? Beni burada asılı bırakıyorsun." "Evet, evet, evet."

Bear onu kucağına aldı ve öptü. Önce bir kuyumcuya, sonra da sulh hakimine gideceğiz. Tüm süslemeleri yaptırmak için zamanım yok." Adam kızın yüzünü inceledi. "Sorun olur mu?"

"Çok öyle, ama tanıklara ihtiyacımız olacak. Ben ararım, Cheryl. Bu telefonu bekliyordu. arayın."

"Bu ailemden herhangi birini aramak için çok hızlı. Wolf ve Caroline'ı da yanımıza alsak nasıl olur? Eğer

Ekibimden herhangi birine sorabilirim, geri

kalanlar yaralanabilir." "Kulağa harika geliyor."

"Cheryl'i aradıktan sonra hazırlan. Wolf'u arayacağım ve sonra takım elbisemi giyeceğim." Telefona doğru giderken durdu. "Peki ya annen?"

"Buraya zamanında gelemedi. Bekleyip onu aramayı tercih ederim."

"Görevden döndüğümde bir parti vereceğiz ve herkesi davet edeceğiz."

"Sadece geri dön. Sen sağ salim eve döndükten sonra plan yaparız." Bear onu kendine çekti. "Biraz şüpheli misin?"

"Belki, biraz." Onu itti ve yatak odasına yöneldi. "Aramanı yap," diye bağırarak ona geri döndü.

Jackson cebinden telefonunu çıkarırken gülümsedi. Korktuğu kadar zor olmamıştı ama en tehlikeli durumlarda bile her zaman çok sağlam olan eline baktığında, Wolf'un numarasını tuşlarken titrediğini gördü.

Kayla hamileliği için bazı kıyafetler almıştı. Her zamanki elbiseleri belini rahatsız etmeye başlamıştı. Jackson'la özel bir yere gittiklerinde giymeyi düşündüğü ipeksi altın rengi elbiseyi çıkardı. Bugün kesinlikle çok özel bir gündü.

Belki de aklımın bir köşesinde onu bu an için kullanmayı umuyordum. Aynaya baktığımda yüksek belli elbise küçük bebeğimin karnını zar zor gösteriyordu.

Jackson kapı aralığında durdu. "Çok güzel görünüyorsun. Acele edip giyineceğim. Wolf ve Caroline iki saat içinde bizimle adliyede buluşacak. Mükemmel yüzüğü bulmak ve oraya zamanında varmak için zamanımız olacak. Yargıç olan bir arkadaşımı da aradım. Bizi evlendirme şerefine nail olmaktan mutluluk duyacaktır."

"Bilmesem her şeyi çoktan planladığını düşüneneğim. Cheryl bizimle orada buluşacak. Sen takım elbiseni giyerken ben onu saat konusunda arayacağım."

"Böyle bir durum ortaya çıkarsa diye evlenmeyi biraz düşünmüştüm. Ama hayır, bu tamamen

Planlanmış. Birkaç dakika içinde hazır olurum. Pencerenin yanındaki sandalyeye oturun ve ayaklarınızı kaldırın. Adliyeye gitmek için ayrıldıktan sonra çok fazla ayakta duracaksınız."

"Emredersiniz efendim." Onu selamladı ve dediğini yaptı. "Bu şekilde soyunurken seksi vücudunu görebileceğim."

"Birkaç yıl içinde bunu görmekten sıkılabilirsiniz."

"Hayır, biz yaşlanıp saçlarımız ağardığında sen hâlâ seksi olacaksın."

Bear sandalyesine doğru yürüdü ve ona doğru eğildi. "Sen de öyle

yapacaksın." "Giyin. Sadece bir saat kırk beş dakikamız kaldı."

Şakacı bir şekilde onu itti.

Kamyona bindikten sonra Bear, şirin dükkânları ve sıra dışı eşyalarıyla bilinen bir bölgeye gitti. "Buralarda birkaç mücevher dükkânı var." Birinin önüne park etti ve Kayla'nın kamyondan inmesine yardım ettikten sonra elinden tutup onu içeri götürdü.

İçeri girdiklerinde yaşlı bir beyefendi arka kapıdan içeri girdi. Gül ve tarçın kokusu Kayla'nın burnunu gıdıkladı. Bear onun elini tuttu ve sıktı.

"Size nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu.

"Özel bir evlilik yüzüğü arıyoruz." Bear, Kayla'nın elini tuttu. "Ona uyması için."

"Ah, gözlerinde çok sevgi görüyorum. Bir bakayım. Kasamda, özel bir çift için bir çift yüzük saklıyordum. Burada bekleyin. Hemen döneceğim."

"Muhtemelen bunu herkese söylüyordur," dedi Kayla. "Ama ben yüzük fikrini sevdim, özellikle de

bize."

Dönmesi uzun sürmedi. Mavi kadife bir çanta taşıdı ve tezgahın üzerine koydu. yüzük kutusunu açtı. "Alyansın merkez taşı bir Ametist. Antik Yunan'dan geldi. Büyük, büyük büyükbabam onu evinin yakınlarında gömülü olarak bulmuş. Onun bu yüzüklerle ilgili sözleri, kuyumcu olan her birimize aktarıldı.

"Bu yüzükleri, onlara en çok ihtiyacı olan çifti bulana kadar satmayın." Yaşlı adam Kayla ve Bear'a gülümsedi ve sonra doğrudan Bear'a baktı. "Sizi sürekli tehlikeyle karşı karşıya bırakan bir işiniz var." Kayla'ya gülümsedi. "Yakında bu dünyaya bir bebek getireceksin. Özellikle kocan yokken annenin koruyucusu olacaksın. Bu yüzüğü her zaman tak. İyi bir hayat, anlamlı bir hayat yaşadığın sürece seni ve bebeğini koruyacak. Yan pırlantalar merkez taşla çok uyumlu."

Kayla yüzüğü inceledi. "Hiç bu kadar koyu mor bir ametist görmemiştim." "Çok az vardır ve değerlidirler."

"Hoşuma gitti ama maaşımla böyle sıra dışı bir taşı karşılayabileceğimden şüpheliyim."

"Ah, ama size satarsam, pahalı olmayacak. Yıllarca doğru kişiyi bulmak için bekledim.

Çift. Bunu almalısınız. Sizin için bedava," dediğinde hem Bear hem de Kayla şok oldu.

Bear, "Hayır, sizden faydalanmış oluruz," dedi ve Kayla da başıyla onayladı.

"Yüzüğü dene," diye ısrar etti kuyumcu. Kızın elini tuttu ve Ametist ve pırlantalı altın yüzüğü taktı. "Şimdi de çıkarmayı dene."

"Gerçekten mi?" Kayla kızardı. "Bu çok garip." Ama kuyumcu onun eline bakmaya devam etti. Sonra yüzüğü çıkarmaya çalıştı. Yüzük kolayca takılmıştı ama şimdi parmak eklemine üzerinden kaymayı reddediyordu.

"Başka çiftlerle birkaç kez yanıldım. Yüzük her zaman kolayca çıktı. Hikayeye göre yüzük sadece yüzüğü çıkaramayan kadına gidebilirmiş. Sen" - Kayla'ya gülümsedi - "doğru kadınsın."

Kuyumcu Bear'a daha büyük, daha geniş bir yüzük uzattı. Yüzüğün üst kısmındaki altının içinde küçük ametist parçaları vardı. Bear yüzüğü sol eline taktı. Tam oturmuştu.

"Gerçekten, onun ve benim fiyatımız nedir?" Bear sordu.

"Dediğim gibi, sizin için hiçbir şey. Eğer sizden para alırsam, bu bana kötü şans getirir. Ama yaşlanıp ölüme yaklaştığınızda yüzüklerin dükkanına geri geleceğine söz vermelisiniz. Muhtemelen ben gitmiş olacağım ama oğlum işlerimizi yönetmek için beni takip edecek. Yüzüklerin ona geri verildiğinden emin ol."

"Peki ya yapmazsak?" Bear sordu.

"Taş parçalanacak ve kimse için bir değeri kalmayacak."

"Yani yüzüklerin sadece gelen özel çiftler için uygun olduğunu ve kadına uyup çıkmayacağını söylüyorsunuz. Bu doğru mu?" Kayla sordu.

"Doğru."

Jackson'a baktı. "Bana çok garip geliyor. Bence aramaya devam etsek iyi olur."

"Yüzükleri beğendin mi?" Jackson sordu.

"Evet, çok güzeller."

"Benim de var. Ama onlar için ödeme yapmamak doğru görünmüyor. Belli ki çok değerliler." Bear doğrudan kuyumcuya baktı. "Bu konuda sana katılıyorum. Ama hikâyeye büyüleyici ve inanması zor." Bear sessizce onu inceledi ve sonra Kayla'ya döndü. "Yine de hikâyeyi, senin ve çocuklarımızın korunması fikrini sevdim. Belki de sözde işe yaramasının nedenlerinden biri de iyiliğin pozitif güçlerine inanmaktır."

"Kesinlikle," dedi yaşlı adam. "Ve sevginin pozitif gücü."

Bear saatine baktı. "Zamanımız tükeniyor. Bir anlaşma yapalım. Onları alacağız ve eğer yüzüklerin bize göre olmadığına karar verirsek, onları size iade edeceğiz. Aksi takdirde, umarım çok daha sonraki bir tarihte oğlunuza geri döneceklerdir." Bear adama gülümsedi ve elini uzattı.

Kuyumcu elini sıktı ve sonra yüzüğü Kayla'nın parmağından kaydırarak çıkardı. "Bunu nasıl yaptın?" diye sordu.

Yüzüğü Bear'a uzattı. "Törende yüzüğü parmağına takana kadar çıkarabilirim. O zaman alyans sadece onun tarafından çıkarılabilir ya da kesilebilir. Eğer kesilirse, tüm gücünü kaybeder. Yüzüğü temizlemem için bana getirebilirsin ama ben bunu senin önünde yaparken beklemelisin. Şimdi git ve çok mutlu bir düğün geçir."

Bear başını salladı. "Ben gerçekliğe inanırım. Görebildiğim ve dokunabildiğim şeylere."

"Biliyorum. Ama yüzükler güzel gelini ve seni seçti. Bunun bir sebebi var."

Bear, Kayla'nın kamyona binmesine yardım etti. İçeri girdiğinde cebinden yüzük kutusunu çıkardı ve açtı. Ametist parlıyor, neredeyse içinde hayat varmış gibi görünüyordu. "Ürkütücü ama fikri hoşuma gitti." Başını kaldırdı ve Kayla'ya gülümsedi.

"Ben de öyle düşünüyorum. Ben de bizi çok mantıklı insanlar sanırdım." "Yüzüğünün sırrını kendimize saklayalım."

"Katılıyorum. Arkadaşlarımız bir psikiyatriste görünmemiz gerektiğini düşünebilir. Özellikle de kaptanınız dışarı."

"Yüzükleri farklı ve güzel bulduğumuzu ve alyansı sevdiğinizi söyleyeceğiz. Yüzükler fiyatını da bir sır olarak saklayacağız." Bear eğildi ve Kayla'yı öptü.

"Buraya park ettiğinizde, iki kapı ötedeki kuyumcu dükkânını önermeye başladım."

"Ben de."

Kayla kıkırdadı. "Bu beni tuhaflandırıyor. Hadi gidip evlenelim."

Beş Ay Sonra

Hemşire Bear'ın yeni doğan oğlunun etrafına bir havlu sardı ve onu kollarına yerleştirdi. Oğullarının adını Jacob Heath Langley koymaya karar vermişlerdi. Bebek babasına baktı ve Bear'ın kalbi, Kayla'nın ve kendisinin bu küçük parçası için sevgiyle kabardı. Kayla onu izliyor ve bebeği ona vermesini bekliyordu. Bear oğlunun alnından öptü ve Jacob'ı nazikçe annesinin kollarına bıraktı. Bebek gözlerini kırptırdı ve gülümsedi.

"Bunun sadece gaz olduğunu biliyorum," dedi Kayla. "Ama ben anneme ilk gülümsemesini onun verdiğine inanmayı tercih ediyorum." "Olması gerektiği gibi," dedi Bear. "Daha ciddi olması gereken kişinin ben olduğumu biliyor çünkü ben davranışlarını izlemeliyiz."

Hemşirelerden biri doğum masasının yanına geldi. "Onu götürmek zorunda kaldığım için

üzgünüm. Onu kısa süre içinde odanıza geri getireceğim."

Kadının bebeği yakındaki bir yüzeye yatırıp kontrol etmesini izlediler. Sonra da

Odadan çıkarken onu da yanında götürdü ama ayak bileğindeki bileziği

kontrol etmeden önce değil. "İyi iş çıkardın, tatlım."

"Sen de öyle."

"Ama benim rolüm tamamen eğlenceliydi. İşte bu yüzden kadınlar çok güçlü olmalı. Bir bebek sahibi olmak, tüm süreci görene kadar düşündüğünüzden çok daha fazlası. En azından ilkinde burada olduğum için mutluyum."

"Ben de, ve tüm bunların beni otoparkta kurtardığın için olduğunu düşünüyorum."

Doktorun yanında duran bir başka hemşire başını kaldırıp gülümsedi. "O kurtarmayı görmeyi çok isterdim."

Eğer etrafta kocanız gibi başkaları da varsa, onlarla tanışmak isterim."

"Bir ara Aces Bar and Grill'e gelin. Orası yakışıklı, iri, güçlü erkeklerle dolu." "Gelecek hafta sonu oraya gideceğim."

Kısa bir süre sonra bir hastabakıcı ve hemşire onu yakındaki bir odaya götürdü. "Tanrım, çiçekler bunaltıcı. Bir dakika durun ve gülleri koklamama izin verin."

Bear ona kırmızı güllerden birini uzattı. Başucunda rengârenk lalelerden oluşan kocaman bir buket duruyordu. "Bunları kimin gönderdiğini tahmin edebilir misin?" diye sordu Ayı.

"Belki de kocam en sevdiğim çiçeği hatırlamıştır."

"Hatırladı."

"Onları seviyorum. Ama bütün bu buketler kimden?"

"Kartları toplayacağım," dedi Bear. İlk kartı okurken, "Ama senin ve benim birlikte çalıştığımız kişilerden ve güllerin de Bay ve Bayan Terrell'dan olduğunu sanıyorum," dedi.

Hemşire Jacob'la birlikte geldi. "Oğlunuzun nefes almasını zorlaştırırsa bu çiçeklerden bazılarını çıkarmamız gerekebilir."

"Sorun değil. Eğer öyleyse, hiç olmayan hastalara bakın, benimkini alın" dedi Kayla. Bütün dünyam bu odada, kocam ve küçük oğlum. Başka hiçbir şeye gerek yok. Ben kutsanmışım."

Hemşire ona Jacob'ı uzatmaya başlamıştı ki Jacob geri adım attı. "Yüzüğünüzün altın bir ışıkla titrediğine yemin edebilirim."

"Sadece pencereden gelen ışığı alıyor."

Hemşire Jacob'ı Kayla'nın kollarına yerleştirirken, "Ne tür bir taş bu?" diye sordu. "Bir ametist ve yanında elmaslar var."

"Hiç böyle bir şey görmemiştim."

Bear, "İşimle seyahat ediyorum ve onu denizaşırı ülkelerde buldum," dedi.

"Ah, bu her şeyi açıklıyor. Arkadaşımın Avrupa'nın şirin küçük kasabalarından aldığı bazı zarif mücevherleri var." Hemşire Kayla'ya gülümsedi. "Arkadaşlarım ve ben bu hafta sonu

kesinlikle Aces Bar and Grill'e gideceğiz. Siz şanslı bir bayansınız."

"Lütfen, ona iltifat etmeye devam edersen kafası büyüyecek."

Hemşire gülerek onları doğduğundan beri ilk kez Jacob'la yalnız bıraktı.

"O tamamen bizim. Bir babanın çocuğunu ne kadar sevebileceğini şimdiye kadar hiç anlamamıştım. Bu beni babama daha yakın hissettiriyor. Bu arada, kendisi şu anda buraya doğru geliyor. Oğlumuza onun adını verdiğimiz için çok gurur duyuyor."

"Oğlumuzun göbek adını söylediğinde Heath'in tepkisi ne oldu?"

Bear güldü. "Aslında kızardı ve sonra yapmamamız gerektiğini söyledi. Ondan çok daha iyi seçeneklerim olduğunu düşünüyordu. Ben de Heath'e bombayı etkisiz hale getirerek seni ve bebeği nasıl kurtardığını hatırlattım."

"Eminim gizliden gizliye memnundur. Bize asla belli etmez."

"Bu doğru. Şimdi dinlen." Bear oğlunu Kayla'nın kollarından kendi kollarına aldı. Sen uyurken Jacob'ı sallayacağım."

Kayla evlendiği yakışıklı adama ve kucağında taşıdığı bebeklerine baktığında, sevgi tüm bedenini ısıttı. Jackson sandalyeyi sallarken baba ve oğul birbirlerine bakıyorlardı. Kalbi sevgi ve mutlulukla kabarmıştı. Ama birkaç saniye içinde gözleri kapandı.

"Annen uyuyor, küçük adam. Dünyaya gelirken ona zor anlar yaşattın ama sana sahip olduğumuz için çok mutluyuz." Bear oğlunun burnunun ucuna dokundu, kulaklarını ve parmaklarını inceledi, sonra battaniyeyi açarak bacaklarını tekmelemesine izin verdi. "Uzun ve sağlamsın, sekiz kilosun, bir Navy SEAL için iyi bir başlangıç, ama istediğin her şey olabilirsin. Büyüdüğünde, şu anda hayal bile edemeyeceğimiz pek çok yeni iş olacak."

"Şimdiden oğlunla mı konuşuyorsun?" Cheryl odaya adımını atarken konuştu. "Sessiz ol, annen uyuyor."

Kayla, "Bütün bu saçmalıklar olurken olmaz," dedi ve kollarını Cheryl'a açtı. Cheryl ona sarıldı ve sonra Jacob'a bakmak için yanına gitti. "Onun gibi görüldüğüne inanıyorum. Babacığım." Kayla'ya döndü, "Üzgünüm, onda senden çok az şey görüyorum." "Önemli değil. Jacob'ın babasının görünüşü hoşuma gidiyor."

Kapı çalınınca hepsi o yöne baktı. "Heath, içeri gel ve bize katıl." Jackson ayağa kalktı ve Jacob'ı annesinin kollarına bıraktı. Jacob Heath Langley'le tanışmanın zamanı gelmişti." Heath'i yatağa doğru götürdü.

"Ona hayır demeliydin, Kayla," dedi Heath. "Eminim ona benim adımdan daha iyi başka seçenekler de vardır."

"Yanılıyorsun Heath. Ona bir bak. Senin sesine cevap veriyor." Jacob dikkatini Heath'in derin

sesine vermişti ve şimdi gözlerini ona dikmişti.

"Ne kadar büyük bir çocuksun, Jacob."

Jacob'ın küçük kolları havada hareket etti. "Gördün mü, senden hoşlanıyor," dedi Kayla. "Yaklaş Cheryl ve seni görmesine izin ver."

"Bebekler beni korkutuyor. Çok kırılabilir görünüyorlar." "Şimdi seni hiçbir şeyin korkutamayacağını düşünmüştüm."

Heath'in sesiyle Cheryl başını çevirip ona baktı. "Biraz öyle, ama bebekler gibi küçük, harika yaratıklar bende uzakta kalma isteği uyandırıyor."

"Bana yardım etmeye geldiğinde bu korkunu yenmeni sağlayacağım," dedi Kayla. "Sonra da iyi bir deniz komandosu bulup onunla evlenirsin ve bir sürü bebeğin olur." Cheryl geri çekilince yüksek sesle güldü.

"İşte bu kadar. Arkadaşlığımızı hiçbir şeyin bitirebileceğini düşünmemiştim ama kırılğan bir bebeğe bakmak bunu yapabilir."

Heath de dahil olmak üzere hepsi güldü.

Cheryl başını kaldırıp ona baktı. "Gülümsediğin zaman çok yakışıklı oluyorsun." Heath, "Gitme vaktim geldi," dedi ve kapıya doğru ilerledi.

"Gitmek zorundayım. Benim yüzümden gitme." Cheryl Kayla'nın alnından öptü ve hızlı adımlarla kapıya doğru yürüdü. Heath'e sırtıttı. "Merhaba, koca adam. Aynı asansöre binemeyecek kadar korkuyor musun benden?"

"Korkmuyorum, temkinli ve tetikteyim." "Bir gün benden hoşlanmaya başlayabilirsin."

"Tüm kadınlardan uzak duruyorum, özellikle de senin gibilerden."

Heath bir an için onun gözlerinde incinmiş bir parıltı gördü, ama hemen başka bir küstah sözle bunu örtbas etti. "Özür dilerim. Hiç nazik değildim. Ama bir ilişkiyle ilgilenmiyorum."

"Seninle bir ilişki istediğimi kim söyledi koca oğlan?" Ona bir aşağı bir yukarı baktı. "Ama samanlıkta bir yuvarlanma eğlenceli olabilir." Bu cümlenin ardından hızla kapıdan çıktı.

"Özür dilerim, Kayla. Arkadaşına karşı bu kadar kaba davranmamalıydım."

"Sanırım ödeştik. Cheryl seni geri aldı. O harika bir insan ve yıllardır benim arkadaşım. Keşke ona bir şans versen ve onu daha yakından tanısan."

"Göreceğiz." El salladı ve koridorda ilerledi.

"Evliliğimizi ve bebeğimizi kutlayacağımız parti için davetiyeleri gönderdiğimizde, sence ikisi de gelir mi?" Kayla sordu. Dudağının kenarını ısırđı ve yere baktı.

Bear yüzünü yukarı kaldırdı. "Gelecekler çünkü onlar bizim arkadaşlarımız."

"Nedense, birbirleriyle düello etmekten vazgeçerlerse iyi bir çift olacaklarını düşünüp duruyorum."

"Haklı olabilirsin. Jacob üç aylık olduğunda partiyi planlarız. Görevlerim yüzünden düğün partimiz iki kez ertelendiği için üzgünüm. Belki bu sefer işe yarar."

Üç Ay Sonra

Kayla misafirleri için her şeyin hazır olduğundan emin olmak için evin içinde bir tur daha attı. Gelmiş geçmiş en iyi bebek olduğu ortaya çıkan Jacob'ı kucağında taşıyordu ve anne olan diğer tüm SEAL eşleri ona gıpta ediyordu. İlk birkaç haftadan sonra geceleri nadiren ağlıyordu, mutlu bir kişiliği vardı ve babası gibi sürekli eğlendirilmeye ihtiyaç duymuyordu.

Şu anda yumruğunu çığnerken ona sırtıyordu. Jacob onun ilgisini görünce kollarını salladı ve ayaklarını tekmeledi. Kayla onun küçük çoraplarını çok severdi. Eşlerinden biri onun için örmüştü ve üst kısmında *küçük bir SEAL* yazıyordu.

Jackson onun arkasından geldi. "Her şey harika görünüyor. Verandayı kontrol ettim. Havuzun etrafındaki çit kilitli, böylece küçükler düşemez." Eğilip önce oğlunu, sonra da karısını öptü. "Bu partinin iptal edilmek zorunda kalmamasına sevindim. Bakın, ilk misafirlerimiz geldi. Jacob'ı sallanan koltuğuna oturtup sevdiği çocuk müziğini açacağım. Git kapıyı aç, hayatım."

Jackson dolu odanın içinde dolaştı. Herkes jambonun yanına lezzetli yemekler getirmişti. Her grupta durdu ve bir süre konuştu. Sonra Jacob'ı Kayla'nın kollarından aldı ve dışarı çıktı. Jacob neredeyse kollarından fırlayacaktı. Bebek dışarıyı en az annesi kadar seviyordu. Ilık esinti, veranda alanının tadını çıkarmak için mükemmel bir gündü. Etrafına bakınırken Heath ve Cheryl'in büyük meşe ağacının altında konuştuklarını görünce şaşırdı. Ciddi bir konuşma yapıyor gibi görünüyorlardı.

Eğildi ve Jacob'ın boynunu öptü. Bu onu gıdıklamış olmalı çünkü Jacob küçük ellerini sallayarak karşılık verdi. Bear bebeğe fısıldadı, "Sanırım isteksiz bir romantizm başlıyor olabilir. Eğer öyleyse, izlemesi eğlenceli olacak."

Ayı'yı fark eden Heath, Cheryl'a bir şeyler söyledi ve bebeği selamlamak için yanına gitti. Babacığım.

"Beni geri almalarını sağladığın için sana teşekkür etme fırsatım olmadı. takım."

"Ekip seni istediğine karar verdi."

"Bildiyim iyi oldu. Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım."

"Biliyorum. Bu arada, Cheryl ile barışçıl bir şekilde konuştuğunuzu fark ettim. Ateşkes yemini mi ettiniz?" Bear sırtarak sordu.

Heath, Cheryl'a doğru baktı ve kaşlarını çatı. "Tam olarak değil, ama yakın sanırım. Onun bir avukat olduğunu ve kötü adamları içeri tıktığını biliyor muydun?"

"Kayla söyledi. Rocco Zaiden'ı hapse attıran avukat. Kayla, Cheryl'ın bir süre tehditler aldığını ama artık bittiğini düşündüğünü söyledi. İkimiz de onun gibi bir gangsterle bu işin o kadar kolay bitmeyeceğini biliyoruz. Cheryl için endişeleniyorum ama o gülüp geçiyor."

"Kendi iyiliği için fazla akıllı." Heath avluda volta atıp geri döndü. "Bir koruma önerdim. İnatçı kadın FBI'ın Rocco'nun adamlarına göz kulak olduğunu söyledi. Bundan hoşlanmadım."

"Katılıyorum. Belki Kayla daha fazla zaman geçene kadar onu koruyucu tutmaya ikna edebilir." "Aklında özel biri var mı?" Heath, Cheryl'ı görene kadar etrafına bakınırken sordu

yakındaki bir grupta duruyor.

"Kendi şirketini kuran eski bir donanma SEAL'i tanıyorum. Çeşitli görevler yapıyorlar, bunlardan biri de koruma. Onu arayacağım ve Cheryl'ın haberi olmadan onu koruyabilecek biri olup olmadığını öğreneceğim. Bunu önerirsek Cheryl muhtemelen kabul etmez.

"Arkadaşımın birkaç emekli SEAL ve benzer eğitime sahip diğerleriyle birlikte bir çiftliği var.

Hizmetten ayrıldılar ama hâlâ çalışmak istiyorlar. Birkaç hafta önce durumumu kontrol etmek için beni aradı. Ekibi koruma olarak çalışacak ve diğer daha hassas faaliyetlerle ilgilenecek. Jack'le konuşup ne önerdiğine bakacağım. Cheryl'i korumayı kabul ederlerse, en zor işimiz onu yardımı kabul etmeye ikna etmek olacak."

"Onunki gibi bir birliğe katılmayı düşünmezdim."

"SEAL olarak hala güzel yılların var."

"Benim için üst makamlara gitmenizi takdir ediyorum. Ekibinizle birlikte çalışabildiğim sürece şimdilik kalacağım."

"Güzel. Sizi aramızda görmekten mutluyuz, Ekibimdeki diğer kişiler de öyle."

"Cheryl'in planınızı kabul edeceğinden şüpheliyim. İnatçı birine benziyor. Ama onu tanımıyorum.

iyi."

"Öyle. Ama başka iyi özellikleri de var. Yıllardır Kayla'nın sadık bir dostudur." "Onun için kontrol et. Rocco'nun adamları getirilmeden tehlikenin ortadan kalkacağını sanmıyorum. aşağı."

Bear başını salladı. "Haklı olduğuna eminim. Jack'i bu gece ya da yarın ararım. Şimdi git

keyfini çıkar.
kendin."

"Bence bu gece çok iyi geçti," dedi Kayla son arabanın ışıklarının sönmesini izlerken.

Görü

Ş. Jackson onu içeri çekti, kapıyı kilitledi ve dışarıdaki ışığı kapattı. Kayla'yı çekti. Ona sıkıca sarıldı ve boynuna sokuldu. Kadın zevkten titredi. Her şey yolunda gitmişti. Yakışıklı kocasının odada dolaşp herkesle konuşmasını izlemek hoşuna gitmişti. Yalnız kalmayı seviyor olabilirdi ama yine de gerektiğinde ortama karışp sosyalleşebilme yeteneği onu şaşırtmıştı.

"Herkes çok iyi vakit geçirdi. Evi çok güzel dekore etmişsin, herkes yemeklerden ve Jacob'dan övgüyle bahsetti. Hiç ağlamadı," diyerek Jackson onun düşüncelerini böldü.

"O çok tatlı. Onu odamıza götürdüm, karnını doyurdum ve beşiğine yatırdım. Sanırım tüm bu ilgi onu yordu. Küçük gözleri kapandı ve hemen uyudu."

"Onu kendi odasına ne zaman taşıyacağız?"

"Yakında, söz veriyorum. O bizim odamızdayken benimle sevişmekten neden rahatsız olduğunu hâlâ anlamıyorum. O daha üç aylık. Eğer uyanıp bize bakarsa, ne yaptığımızı asla anlayamaz."

"Mantıklı gelmediğini biliyorum ama seninle tamamen yalnız kalmak istiyorum."

"Pekala, dört aylık olduğunda eşyalarını taşıyacağız. Ama bir bebek telsizi almayı planlıyorum, böylece bana ihtiyacı olduğunda onu duyabileceğim."

"Tatlım, onu duyacaksın. Geçen gün mutfaktan burnunu çektiğini duydun. Senin anne kulakların var."

Gülüşerek aile odasına doğru yürüdüler ve mutfğa götürmek üzere fincanları ve diğer eşyaları topladılar. Jackson onu lavabonun karşısında köşeye sıkıştırdı ve yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Eskiden yalnız kalmak isterdim ama sen ve Jacob hayatıma girdiğinizden beri bana yepyeni bir dünyanın kapılarını açtınız. Tamamen değişmeyeceğim, bu yüzden bir görevden ilk döndüğümde bana yer vermeni takdir ediyorum. Ama sen ve oğlumuz hayatıma çok şey kattınız. İkinizi de nasıl ifade edeceğimi bilemediğim kadar çok seviyorum."

"Bunu gözlerinde ve hareketlerinde görüyorum ve bu kelimelerden daha önemli."

Jackson onu kollarına aldı. "Hadi gidip sevişelim. Yatağın şu tarafına bir bebek battaniyesi asarız."

"Benim aptal kocam." Gülüşerek odalarına doğru yöneldiler.

Son

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Yazar Hakkında

Florida'da doğan Rachel McNeely'nin ilk hayalleri arasında bir film yıldızı olmak da vardı. Tabii ki bu gerçekleşmedi. Daha sonra, büyüleyici hikayelerle dolu gündüz düşlerine daldı. Kağıda dökmeye başladığında arkadaşları onun bu hikayeleri kendilerine okumasına katlanmak zorunda kaldı.

Evlilik, çocuklar ve üniversiteye geri dönmek için hayatında bazı sapmalar oldu. Ancak, hevesli bir okuyucu olmaya ve bir kitabının yayınlanacağı günün hayalini kurmaya devam etti. Çocukları büyüdüğünde ve yazacak zamanı olduğunda, bir yazar grubuna katıldı ve yazma ve yayınlama hayalleri gerçek oldu.